

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228618

UNIVERSAL
LIBRARY

اولین قیام مقدس ملی

در جنک بین المللی اول

یا

خاطره‌های آقای حسین سمیعی (ادیب السلطنه)

و آقای امان‌الله اردلان (حاج عز الممالک)

چاپ اول

دی ماه ۱۳۳۲

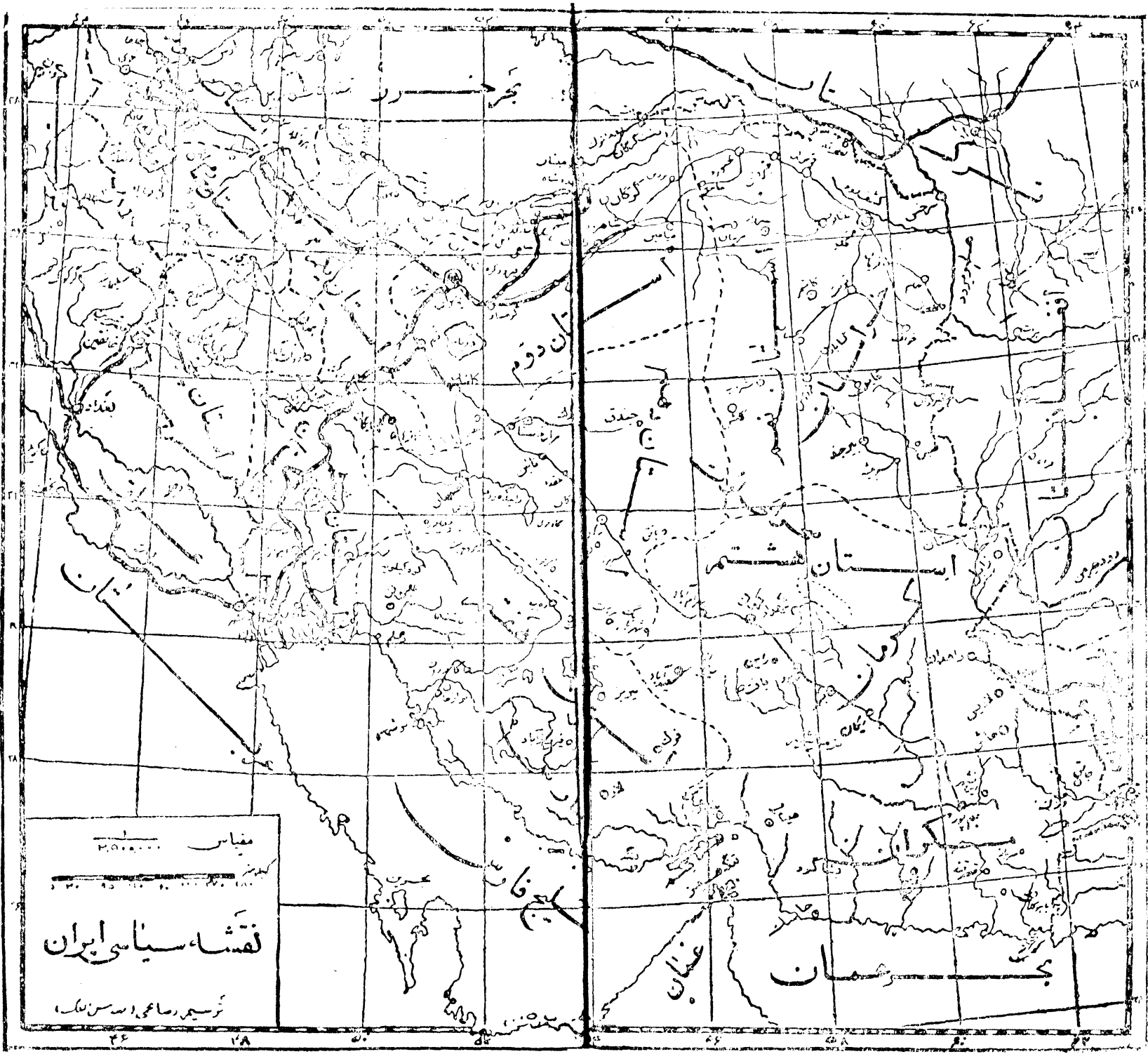
ناشر : گتابفر و شعی ابن سینا - تهران

چاپ دانش

بنام خدا

در تابستان ۱۳۳۱ ضمن ملاقات دوستانه در منزل اینجانب بین چند نفر از دوستان قدیم (آقایان ادیب السلطنه و نظام السلطنه و آقا میرزا تقی خان مافی) که در قیام مقدس ملی زمان جنگ بین الملل اول شرکت نموده بودند مذاکره شد یادداشت هایی از خاطرات آن ایام و ذکر اسامی شرکت کنندگان نوشته شود چند صفحه یادداشت هائیکه از جریان مسافرت و مهاجرت سابقاً اینجانب نوشته بودم برای حاضرین قرائت نمودم جناب آقای ادیب السلطنه سمیعی قبول فرمودند خاطراتی بر این یادداشتها علاوه فرمایند و جناب آقای نظام السلطنه مافی و آقای آقا میرزا تقی خان مافی نیز تقبل فرمودند یادداشتهایی از خاطرات خود و جریانات گذشته اضافه نمایند. چون طبع یادداشتها و خاطرات جناب آقای ادیب السلطنه سمیعی و اینجانب حاضر گردیده است اینک بنام جلد اول بمساعدت آقای رضوانی مدیر کتابخانه ابن سینا منتشر میشود و جلد دوم این کتاب حاوی یادداشتها و خاطرات جناب آقای نظام السلطنه مافی و آقای آقا میرزا تقی خان مافی انشاء الله تعالی بعداً منتشر میگردد

و یا توفیقی الله بالله
امان الله اردلان



مقیاس
 ۱:۱۰۰۰۰۰
 نقشه سیاسی ایران
 ترسیم رصاصی و مدسازانک

فهرست مندرجات

| صفحه | موضوع |
|--|--|
| ۳ | بنام خدا امان‌الله اردلان یادداشت‌های جناب آقای ادیب السلطنه سمیعی |
| ۹ | مقدمه |
| ۱۳ | عزیمت بقم |
| ۲۰ | فرار ازقم |
| ۲۳ | اصفهان و توقف چند روزه |
| ۳۰ | عقب نشینی ما بعباد و تماشای اسرای انگلیس بر روی دجله |
| ۳۲ | مسابقه تیراندازی |
| ۳۴ | شاپو و بازار حراج |
| ۳۶ | جزای عمل |
| ۳۹ | حلب |
| یادداشت‌های جناب آقای حاج عزالممالک اردلان | |
| ۴۲ | حرکت ازطهران |
| ۵۰ | صورت جلسه فوق‌العاده روزجمعه |
| ۶۲ | توقف قم |
| ۶۷ | حرکت بطرف اصفهان |
| ۷۵ | حرکت بطرف کرمانشاهان |
| ۸۱ | ملاقات با آقای نظام‌السلطنه |

موضوع

صفحه

| | |
|-----|-----------------------------------|
| ۸۳ | ورود به کرمانشاهان |
| ۸۵ | بطرف قصر شیرین |
| ۸۷ | توقف در عراق |
| ۹۰ | مراجعت بایران |
| ۹۳ | رفتن به کردستان |
| ۹۴ | توقف در کرمانشاهان |
| ۱۰۳ | عقب نشینی |
| ۱۰۹ | ورود باسلامبول |
| ۱۱۷ | حریق شب یکشنبه یا نمونه غفلت بشری |
| ۱۲۴ | معاودت قطعی بوطن عزیز |

فهرست تصاویر و نقشه

- ۵۰۴ . نقشه سیاسی ایران
- ۶۱ میرزا سید محمد طباطبائی
- ۶۲ بازگاہ حضرت معصومه (ع)
- ۶۸ سلیمان میرزا اسکندری
- ۷۰ نمایندگان مجلس در موقع توقف کرمانشاهان در جنگ بین الملل
نظام السلطنه مافی - عباس خان کلهر - سردار ناصر سنجابی -
سردار مقتدر سنجابی - سالار ظفر سنجابی
- ۸۲ هیئت اجتماعیه حجج الاسلام مجاهد فی سبیل الله در کاظمین (ع)
- ۸۸ هیئت حکومت موقتی مهاجرین در جنگ بین المللی
- ۸۹ سید محمد صادق طباطبائی
- ۹۲ سر باز خانه کرمانشاهان
- ۹۹ روز اعطای شمشیر
- ۱۰۱ ادیب السلطنه سمعی - مشار الدوله حکمت - امان الله اردلان -
حاج فطن الملک - بقاء الملک سمعی - میرزا محمد علی کلوب
- ۱۱۵ آقای نور الدین مجتهد عراقی
- ۱۲۶

نهضت و مسافرت نمایندگان مجلس شورای ملی در دوره سیم
 تقنینیه باعده کثیری از سران و پیشوایان آزادی و زعمای قوم و قائم‌دین
 طبقات مختلف ملی در اوایل جنگ بین‌المللی اول ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ اتفاق
 افتاد که من نیز آنوقت جزو نمایندگان مجلس بودم و با رفقای پارلمانی
 بطوریکه ذیلاً بنحو اجمال و اختصار شرح خواهم داد شرکت کرده
 و تا پایان جنگ چه در داخله خاک ایران و چه در استامبول و بعضی نقاط
 دیگر بسر میبردیم و مدت این مسافرت برای شخص من هم بسبب مسدود
 بودن راههای خشکی و دریائی و هم بعلل دیگر تقریباً پنجسال امتداد
 یافت. زیرا در اوایل محرم ۱۳۳۴ قمری بارقما از تهران بقم رفتم و در آخر
 سال ۱۳۳۸ قمری بتهران باز گشتم. من اتفاقاً در مدت عمر خود تا آن
 تاریخ کمتر مسافرت کرده بودم و مخصوصاً هیچ اتفاق نیفتاده بود که
 بمسافرت دور و درازی مبادرت نمایم و اگر هم بمناسبت مشاغل و وظایفی
 که بر عهده داشتم مسافرتی پیش می‌آمد همه در داخله کشور بود و بیش
 از چند روزی طول نمی‌کشید و البته مسافرتهای چندروزه هم در خور تنظیم
 سفرنامه‌ای نبود لیکن يك مسافرت پنجساله پر از تحولات و تغییرات
 و حوادث و مخاطرات البته مستلزم آن بود که سفرنامه مفصل و جامعی
 برای آن نوشته شود و اشخاصی که در این نهضت ملی وارد بودند یعنی
 آنها که قضایا را با دیده بصیرت از نزدیک میدیدند و حق را از باطل تشخیص
 میدادند هر يك بنوبت خود چیزی نوشته و یادداشتی بکنند و اثری در
 دسترس اطلاع دیگران بگذارد که نماینده احوال و اعمال عمومی
 و آینه وقایع گذشته باشد و حقایق امور را چنانکه باید بر خوانندگان
 و پژوهندگان کنجکاو روشن سازد.

امامن در این مسافرت پنجساله هیچ یادداشت که متضمن این معانی بوده و حاکی از جریانات مسافرتی و وقایع و حوادث جنگی که دارای جنبه های تاریخی باشد نکردم. و این خود عللی داشت که از ذکر آن خودداری میکنم و شاید صاحب نظران هوشمند متوجه بوده و حکمت آنرا دریابند که چرا؟ -

تنها اثری که از آن مسافرت من باقی ماند ورق پاره هائی بود که در اوایل ورود خود باسلامبول در انتقاد از اوضاع اداری و سیاسی و اجتماعی کشور بلادیده ایران بهم پیوسته و در آن گوشه غربت پاره های جگر سوخته را بر آن ریختم که پس از چهل سال هنوز آنرا کسی ندیده و همچنان در خریطه تالیفات و خاطراتم محفوظ است و هیچ شباهت بایک سفر نامه معمولی ندارد -

دوستان و رفقای مقیم تهران پس از مراجعت این معنی را از من می پرسیدند و میخواستند که سفر نامه خود را در دسترس مطالعه ایشان بگذارم. و خیلی حیرت میکردند وقتی که میشنیدند من از این مقوله هیچ چیز در چنته ندارم و یادداشتی ذخیره نکرده ام. و من خود امروز از آن سهل انگاری خود نسبت بنگارش یادداشت های مرتب روزانه پشیمانم زیرا گاهی در بعضی از نشریات چیزهائی نسبت بقضایای مهاجرت نوشته و ملاحظه میشود که بکلی از روی بی اطلاعی و اشتباه و یا منعکس از مسموعات مبالغه آمیز و یا آغشته بنظریات خصوصی است.

و من هنوز ندیده ام که کسی جریان سفر مهاجرت را چنانکه مطابق واقع و نزدیک بحقیقت باشد نوشته و منتشر کرده باشد. و البته در عصر کنونی که حقایق در پشت پرده های سیاستهای مختلف مستور مانده و گاهگاه بصورت های عجیب و غریب در می آید هیچ انتظار هم نباید داشت

که اینگونه وقایع سیاسی و تاریخی با هزار پیچ و خمی که پیدا کرده است آنطور که بوقوع پیوسته در معرض اطلاع و قضاوت افکار عمومی گذاشته شود، و اگر کسی حوادثی را که قریب چهل سال از وقوع آن گذشته و او خود از این و آن شنیده باشد تعبیرات و تأویلاتی کیف مایشاء بکند مختار است ولی باید بداند که لاینبتك مثل خبیر

خرد مومین تن و این راه تفته خدامیداند و آنکس که رفته

برسیل اتفاق يك روز مرا با جناب آقای امان الله اردلان (حاجی عز الممالك) که یکن از رجال دولت و ارکان مملکتند و من از قدیم الایام بایشان و بزرگان خانواده ایشان ارادت میورزیده ام و ایشان نیز در دوره های اول تقنینیه سمت نمایندگی مجلس شورای ملی را داشته و عضو فراکسیون دموکرات و در تمام جریانات چهار پنج ساله مهاجرت وارد و شاهد بوده اند اتفاق ملاقات افتاد و از روزگار مهاجرت یاد می کردیم و صحبت میداشتیم. ایشان گفتند که من یادداشتهائی از آن سفر تهیه کرده ام و قصد دارم که آنرا تکمیل کرده بطبع برسانم یکاش صورت مذاکرات هیئتی که بنام حکومت موقتی قریب یکسال در کرمانشاهان تشکیل یافته و زمام امور را بدست گرفته و همه روزه بلااستثنا جلسات خود را منعقد میساخت و در مسائل مهمه مملکتی تصمیمات قطعی میگرفت؛ امروز در دست بود تا اشخاصی که درباره مردمی و وطن پرست که از خانواده های خود از زندگانی شخصی خود از مشاغل مهم اداری خود دست کشیده و متوکلا علی الله سربه بیابانها گذاشته و برای نجات وطن عزیز و حفظ استقلال مملکت خود را بخطرهای بزرگ انداخته و غالباً بامرک دست بگریبان میشدند علی العمیا قضاوت کرده و میکنند و برای نحوه این مسافرت و مهاجرت بهزار گونه تعبیر کیف یشاء میپردازند. آن صورت مذاکرات را میدیدند

و میدانستند که اینجماعت با آنکه از طرفی در محاصره دو دشمن قوی غالب (روس و انگلیس) و از طرف دیگر هدف اطماع دو حریف دوست نما (آلمان و عثمانی) واقع بودند با دوستان عزیز خود با چه خشونت و سرسختی رفتار کرده و از خط مشی عاقلانه منحرف نمیشدند . و شاید این قضاوت‌های غائبانه و یکطرفه را که غالباً مبنی بر تصورات واهی و بی اساس است روا نمیداشتند و میدیدند که طرز عمل آن رادمردان بر چه منوال بوده و تصمیماتی که در روس مسائل می‌گرفتند تا چه اندازه بر روی مصالح مملکت قرار داشت . و شاید اگر آن تصمیمات و عملیات دوام و قوامی می‌گرفت میتوانست برای حکومت‌های آینده ایران يك سرمشق کلی و برنامه اساسی واقع شود . لیکن چه توان کرد که متأسفانه آن کارنامه‌ها از میان رفته و حقایق تاریخچه این نهضت مقدس ملی رادریس پرده‌های پندار گذاشته است .

هر کسی از ظن خود شدیار من و زدرون من نجست اسرار من
 تونیز اگر یادداشتهائی داشته باشی و بمن بازگذاری مایه کمال
 امتنان و مسرت می‌گردد که بتکمیل یادداشتهای من کمک خواهی کرد .
 من حقیقت امر و تهیدستی خود را در چنان یادداشت‌هایی که بتوانم کامل
 یادداشت ایشان باشد باز نمودم ولی وعده دادم که اگر چه چیزی نوشته
 ندارم ولی ممکن است با اعاده نظری بمحفوظات ذهنی خاطراتی در
 زوایای خاطر خود پیدا کنم و آنچه را پیدا کردم بطور ساده و مختصر روی
 کاغذ بیاورم و خدمت شما تقدیم نمایم . همین کار را کردم و پس از دوسه
 روز کنجکوی و یاد آوری از جریانات گذشته چند چیز در حافظه خود
 یافتم و آنها را بر صفحاتی نقل کردم و همین است که ذیلا بنظر خوانندگان
 عزیز میرسد .

عزیمت بقیم

در موقعی که جنگ بین المللی اول ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ در اروپا شروع شد و دولت ایران در این میانه بیطرفی خود را بدینا اعلام کرد مجلس شورای ملی نیز که دوره سیم خود را طی میکرد بیطرفی دولت را تنفیذ و ابرام نمود دیری نگذشت که مرحوم مستوفی الممالک بریاست وزراء انتخاب شد و من آنوقت مدیر کل وزارت داخله بودم و چون مرحوم فتح الله خان سپهدار اعظم گیلانی که نمایندگی رشت را در مجلس داشت و بسبب عضویت او در یکی از کابینه های اخیر جایش در مجلس خالی شده بود . من در عوض او از رشت انتخاب شدم و بمجلس رفتم .

من تا آن تاریخ اگر چه بمناسبت شغلی که در وزارت داخله داشتم با اکثر زعمای ملت و سران و پیشوایان آزادی و سلسله جنبانان احزاب مجامع ملی در تماس بودم ؛ داخل هیچ دسته و حزبی نشده بودم و آنوقت در مجلس که فراکسیون بزرگ از حزب دموکرات و اعتدالی وجود داشت که حل و عقد امور بدست آنها بود و هر یک بر ضد دیگری فعالیت میکرد و من در هر یک از این دو دسته رفقا و دوستانی داشتم و پس از آنکه بمجلس وارد شدم هر یک از آن دو فراکسیون میخواست مرا بسوی خود بکشد رفقا از هر طرف بجان من افتادند لیکن من تا مدتی رویه همیشگی خود را از دست نداده و داخل هیچیک از فراکسیونها نشدم و بحال افراد و بیطرفی باقی بودم ، در قضایای عمومی هم که در مجلس مطرح و مورد مذاکره واقع میشد با هر نظری که موافق مصلحت مملکت تشخیص میدادم موافقت میکردم اعم از اینکه صاحبان آن نظر دموکراتها باشند یا اعتدالیها

خاطرات

تادو سه ماه حال بهمین منوال میگذشت ولی چون رفقای من بیشتر در فراکسیون دموکرات بودند و مخصوصاً بابعضی از آنان ازده پانزده سال پیشتر در کارهای فرهنگی و انقلابات سیاسی و مبارزات اجتماعی شرکت و همکاری داشتیم بالطبع با آنطرف متمایل شدم. و در عین حال از دوستان اعتدالی خود نیز دور نبودم و رعایت سوابق دوستی را از دست نمیدادم.

امام‌عمر این مجلس چندان دوام نکرد زیرا نائره جنک بین المللی که از چندماه قبل در غرب شعله ور شده بود اندک اندک بممالک شرق سرایت کرد و طولی نکشید که تحریکات و تبلیغات طرفین متخاصمین دولتهای آسیائی را نیز بجنب و جوش آورد حتی دولتهائی را هم که قبلاً بیطرفی اختیار کرده بودند بجای خود نگذاشت. چنانکه پس از چندی دولت عثمانی آنوقت وارد جنک گردید. دولت ایران نیز هر چند در مقابل این تبلیغات مقاومت میکرد بالاخره نتوانست بیطرفی خود را تا آخر حفظ کند چه موقعیت او از همه، مشکوٰهتر مینمود. زیرا اینمعنی بر کسی پوشیده نیست که کشور ایران روزگاری دراز بود که در میان دو سیاست بزرگ و دو حریف قوی پنجه واقع شده بود که هر یک از آن دو میخواست ایران را تحت نفوذ خود داشته باشد و شاید همین رقابت دو حریف بود که ایران را بر سر پا نگاهداشته بود و اگر دولتهای عاقل و هوشمندی در ایران پیدا میشدند میتوانستند از رقابت این دو حریف استفاده کامل بکنند لیکن متأسفانه چنین دولتهائی کمتر بوجود میآمدند و اگر اتفاقاً سیاستمداری هوشیار و خردمند بر سر کار میآمددیری نمیگذشت که او را از میان بر میداشتند.

در اینموقع که جنک بین المللی روز بروز وسعت پیدا میکرد اشکال کار ایران از آنجهت بیشتر و سخت تر میشد که این دورقیب گردن کلفت

برای غلبه بردشمن مشترك بايكديگر ساختند و هر دو متفقاً و بايك نقشه در ايران بعمليات تبليغی و تحریکی پرداختند. و این اتفاق آنها سبب شد که دشمنان جنگجوهم درمقابل سیاست آندو رقیب دامنه تبلیغات خود را وسعت داده و بازارخود را گرم کنند.

این مقابله طرفین و مصادفه تبلیغات متضاد یکباره رشته انتظام و امنیت ایرانرا از هم گسیخت و تشنجی سراسر مملکت را فرا گرفت که بالاخره دولت را مجبور کرد که شاه را از تهران به اصفهان ببرند و آنجا را که بالنسبه از مناطق نفوذ برکنار بود مرکز عملیات قرار بدهند فراکسیون دموکرات زودتر از دیگران متوجه این معنی شد و باریس دولت تماس بیشتر گرفت.

روز ۳ محرم ۱۳۳۴ قمری که همه نمایندگان در مجلس بودند و هر چند نفر باهم در گوشه های باغ بهارستان یا کربدوره های عمارت مجلس جمع شده و نسبت بقضایای روز مذاکره می کردند، چند تن از اعضای فراکسیون دموکرات هم که من نیز جزو آنها بودم در گوشه ای حیران ایستاده و بهمین مذاکرات مشغول بودیم. مقارن ظهر لیدر فراکسیون ما وارد شد و یکسر بطرف ما آمد و گفت رفقا تصمیم قطعی اتخاذ و تکلیف مجلسیان هم معین شده است اما رئیس الوزراء صریحاً گفت که شاه روز هفتم محرم بطرف اصفهان حرکت خواهد کرد ما ها هم باید هر چه زودتر از تهران خارج شویم و همین امشب بقم برویم و آنجا را مرکز عملیات خود قرار بدهیم.

ما که اینسخنان را از لیدر و رابط خود شنیدیم تکلیف خود را دانسته و بلافاصله متفرق شدیم که بکار بسیج سفر پرداخته آن شب یا فردا صبح روانه قم شویم.

خاطرات

من با مرحوم میرزا محمد علیخان فرزین نماینده همدان که آن وقت (بکلوب) نامیده میشد و از قدیم الایام باهم دوست و رفیق صمیمی بودیم چون در يك كوجه منزل داشتیم بالاتفاق از مجلس بیرون آمده و بطرف منزل روانه شدیم . مرحوم فرزین در عرض راه بمن گفت در عالم دوستی و صفا میخواهم آنچه در خیر و صلاح شما بنظرم رسیده است بشما بگویم ، گفتم بفرمائید خیلی ممنون میشوم . گفت شما تا امروز در زندگانی خود يك رویه آرام و معتدل داشته اید و هیچوقت داخل این سیاست ها و کشمکشها نبوده اید و از اینگونه مسافرتها نکرده اید و تحمل مشقت چنین سفری که بحکم مقتضیات سیاست دولت خواهی نخواهی پیش آمده است برای شما خیلی سخت است و سزاور نیست که شما از خانمان خود دور شوید و خود را در میدان چنین مبارزه پرخطر که دنباله آن هم هیچ معلوم نیست بکجاها خواهد کشید بیندازید و بهتر این است که در تهران بمانید و ضمناً نگران و حافظ الغیب احوال و اعمال ما باشید و یقین بدانید که همه رفقا هم در این باب بامن هم عقیده اند و نمیخواهند شما را در مخاطره ببینند . من از شنیدن این سخنان از رفیق عزیز خود یکبارہ منقلب شدم و بفکر فرو رفتم و راستش را بگویم سوء ظن برای من پیش آمد و باو گفتم هیچ منتظر نبودم که در این موقع چنین سخنی از شما بشنوم مگر اینکه شما و سایر رفقا هنوز بمن اعتماد نداشته و شرکت مرا در این مسافرت بمصلحت کار ندانید و گرنه دلیل ندارد که من در يك چنین پیش آمد خطیر از رفقای خود جدا شوم . بیچاره فرزین و ارفت و قسمها خورد که این نصیحت خیر خواهانه من مبنی بر هیچ بی اعتمادی نبود و فقط برای دور کردن شما از مخاطرات احتمالی بود . حالا که اینطور تصور کرده اید و چنین سوء ظنی برای شما پیدا شده است من دیگر چیزی

نمیگویم خودتان مختارید. این سخنان همچنان در میان ما مبادله میشد تا بمنزل رسیده و از هم جدا شدیم.

من پس از ورود بخانه در نصایح دوست عزیزم که فی الجمله شك و تردید درمن تولید کرده بود غور و تأملی کردم و اطمینان قلب را از کلام الله مجید استخاره و استجازه نمودم و آیتی برآمد که اعجاز آن در تشویق و تحریم بدین مسافرت شراش و وجودم را بهیجان آورد و نیرو و نشاطی در من پیدا شد که بی اختیار و بلافاصله به بسیج سفر پرداختم. فقط مشکلی که در کار بود و میتوانست تصمیم مرا اندکی بتأخیر بیندازد این بود که البته در آن هنگام وجهی کافی لازم بود که قسمتی از آنرا برای خرج خانواده بگذارم و قسمتی را بمصرف تدارك ضروریات سفر برسانم و بقیه را برای مصارف چند روزه خود نگاه دارم تا بعد ببینم چه باید کرد لیکن متأسفانه دستم تهی و از همه جا کوتاه بود زیرا تنها عایدی من آن وقت تازمانی که بمجلس نرفته بودم حقوقی بود که از وزارت داخله میگرفتم آنهم چنانکه معمول و متداول آن وقتها بود شش ماه بشش ماه بلکه بیشتر عقب میافتاد و از چند ماه پیش چیزی نرسیده بود بعد از رفتن بمجلس هم همان حقوق نمایندگی بود که از مجلس میدادند و حقوق سه چهارماهه آنجا چیزی نبود که دردی رادوا کند. ناچار بیکتی از دوستان صمیمی خود که گاهی در موارد سخت کارگشائی میکرد بوسیله تلفون متوسل شدم که بقدر هزار الی هزار و پانصد تومان برای من بفوریت کارگشائی کند و عده داد که تا یکساعت دیگر ببازار رفته و این وجه را تهیه کرده خواهد فرستاد و در این اثنا پاکتی بزرگ از وزارت داخله رسید که مرحوم میرزا علیخان لشگری ضیاء السلطان که داماد مرحوم دبیرالملک و از مدیران اول وزارت داخله بود و با من

خاطرات

سابقه دوستی دیرینه و صمیمانه داشت ، مقداری اسکناس در جوف پاکت گذاشته و فرستاده و در نامه خود نوشته بود که چون امروز حقوق چند ماهه وزارت داخله رامیرداختند من از طرف شما نیابت کرده و حقوق عقب افتاده شمارا گرفته و فرستادم . واقعاً از آن صفای ضیاء السلطان که در آن موقع بدون هیچ مقدمه و انتظار پیش آمد عرش را سیر کردم جز همد غیبی نتوانستم دلیل و محملی برای آن پیدا کنم و برای من یقین حاصل شد که این مسافرت باخواست خدا بخیر و صلاح مملکت خواهد بود علی الخصوص که مدلول آیه کریمه هم قبلا و کاملاً این معنی را تأیید و اثبات کرده بود . بعد هم که اسکناسهای ارسالی مرحوم ضیاء السلطان را شمردم دیدم تقریباً معادل همان مبلغ است که من از آن دوست عزیز خواسته بودم فوراً بآند دست خود تلفون کرده و با اظهار تشکر گفتم که آنچه میخواستم مولا از جای دیگر رساند و رفع حاجت شد .

پس از آن وجه آنچه لازم بود برای مصارف یکماهه خانه گذاشتم و لوازم مختصری هم که برای سفر ضرورت داشت تدارک نمودم و بساعت نه بعد از ظهر همان روز با درشکه ای که عصر همان روز کرایه شده بود روانه قم شدم . درین راه هم بیعضی از رفقا که قبلاً حرکت کرده بودند برخوردند و فردای آن شب بالاتفاق وارد قم شدیم و پس از زیارت بقعه مبارک حضرت معصومه سلام الله علیها بخانه‌هایی که برای اقامت ما تهیه شده بود جای گزیده و منتظر شدیم که شاه چنانکه قرار بود بیاید و باصفهان برود و تکلیف قطعی ما هم ضمناً معین شود که کجا باید باشیم و چه باید بکنیم لیکن روز موعود یعنی هفتم محرم فرارسید و خبری از حرکت شاه نرسید و ضمناً معلوم شد نقشه کارها تغییر کرده و وزرای مختار روس و انگلیس بپیشنهاد قراردادهای فریبنده و دادن وعده‌های عرقوبی شاه را از مسافرت

باصفهان منصرف ساخته اند . در همان حیص و بیص هم مستوفی الممالک از کار کناره کرده و ریاست دولت بعبدالاحسین میرزای فرمانفرما محول گردیده است .

شاید آنانکه چشم حقیقت بین دارند و در قضا یا بادیده انصاف نگریسته و قضاوت میکنند ؛ از ملاحظه همین چند سطر که من در آنجا از کیفیت پیش آمدن مهاجرت غیر مترقب و مسافرت ناگهانی و علل موجب آن بنحو اشاره و اجمال آورده ام آنچه را که در مقدمه این یاد داشت ها نوشتم تصدیق فرمایند .

فرار از قم

پس از آنکه در قم خبر انصراف شاه از انتقال باصفهان بما رسید رفقا را بهت و حیرتی بی اندازه گرفت و در تکلیف خود حیران ماندند که با برهم خوردن نقشه و تغییر یافتن دولت چه کنند؟ تهران برگردند بچه امید برگردند باصفهان بروند برای چه بروند درقم بمانند چه نتیجه از آن خواهند گرفت؟ لاجرم همه گرد هم برآمدند و در عاقبت کار خود اندیشیده و برای تعیین تکلیف قطعی بمشورت پرداختند و بالاخره آرا بر آن قرار گرفت که چون پای تخت تحت نفوذ و نظر روس و انگلیس قرار گرفته و البته تاهر جاهم بتوانند دائره استیلای خود را وسعت خواهند داد بعلاوه سیاست رئیس فعلی دولت هم معلوم نیست، حال جاهای دیگر را هم هیچ نمیتوان حدس زد که بچه صورت خواهد در آمد همان به که چند روزی در قم که هم در جوار بقعه مطهره پناهگاهی است و هم از نظر استراتژی موقعیت مهمی ندارد که جالب توجه متخصصین واقع گردد توقف کنیم و نگران اوضاع باشیم و اگر حوادثی پیش آمد حتی الامکان جنبه دفاع خود را حفظ کنیم تا ببینیم بر چه صورتی قرار خواهد یافت و تکلیف ما درمیانها چه خواهد بود.

پس عزم رحیل بذل باقامت شد و چند روزی آنجا توقف کردیم و کمیته ای نیز بنام (کمیته دفاع ملی) تشکیل شد.

در آن اثنا دسته دسته از گوشه و کنار خبر میرسید که قشون تزاری متوجه قم گردیده و در صدد است که مارا از هر طرف محاصره و بالاخره دستگیر کند. کمیته دفاع ملی ناچار خود آرائی کرد و برای

مدافعه آماده شد: يك فرونت در ساوه از دسته های مختلف مجاهدین و آزادیخواهان بفرماندهی چند تن از سران قوم ایجاد کرد. يك فرونت هم در منظریه از يك عده ژاندارم تحت فرماندهی یکی از افسران سوئدی و چند تن از صاحبمنصبان ایرانی تشکیل داد. هر روز هم خبری از نزدیک شدن قوای روس میرسید گاهی هم تصادف یازدو خوردهای کوچک میان طرفین اتفاق میافتاد. مرحوم عماد خلوت که یکی از عناصر آزادیخواه بود و غالباً در خدمات ملی و اجتماعی صمیمانه زحمت میکشید در این مسافرت همراه بود و مأمور فرونت ساوه شده بود و غالباً از قم بساوه و از ساوه بقم میرفت و میآمد و کارهای تجهیزاتی را انجام میداد.

یکروز نزدیک غروب بود که رفقا دور هم نشستند و در اطراف قضایا که روز بروز بر اهمیت خود می افزود صحبت میکردند. ناگاه عماد خلوت باحالی آشفته و پریشان از راه رسید و فریاد زد آقایان چه نشسته اید روسها فرونت ما را شکستند و ساوه را گرفتند و همین امشب و فرداست که خود را بقم رسانیده و همه ما را دستگیر خواهند کرد.

این خبر مانند بمب میان ما صدا کرد و همه ما را از جا بر کند و با عجله هر چه تمامتر دست و پای خود را جمع کرده و چون راهی که عجلتاً باز و بلا مانع بنظر می آمد فقط راه کاشان و اصفهان بود بر آن شدیم که فرار کرده خود را با آنجاها برسانیم.

افراد جمعیت ما بیشتر در ساوه بودند و ماها که در قم از بزرگ و کوچک و خادم و مخدوم مانده بودیم بیش از صد نفر نبودیم که مصمم فرار شدیم اما چه فرار و با چه وسیله تمام وسایل تقلیه ما عبارت از يك گاری شکسته و چهار پایانی که چرخ از هم در رفته با یابوهای مفلوک و يك درشکه شخصی که متعلق بمرحوم نظام الدین خان حکمت

خاطرات

(مشارالدوله) نماینده فارس بود اتفاقاً این درشکه را هم رئیس کمیته روز پیش سوار شده بعنوان سرکشی بفرونت منظره رفته بود .

باری تامادست وبای خودرا جمع کردیم و آماده فرار شدیم اندک اندک شب بنیمه رسید اول زمستان هم بود و هوا بشدت سرد . عده بیشتر از همراهان خود را بگاری و دوچرخه ها رسانیده و تاهراندازه که امکان داشت در آنها بر روی هم ریخته و گریختند و یا پیاده پابفرار گذاشتند و باقی بر سر قبرستان شیخان قم گرد آمده میلرزیدیم که شاید بوسیله نقلیه ای دسترس پیدا کنیم . بیچاره مشارالدوله هم بانتظار درشکه خود که برسد و با سه چهار نفر ازرقفا سوارشود و جان از آن مهلکه بدربرد همچنان بر سر قبرستان ایستاده بود و بملك های شیرین شیرازی مارا گرم میکرد و لرزان لرزان میگفت (ازاین قرار من گلابی شده ام) .

بالاخره بعداز نیمه شب درشکه اش باحال زاری رسید و بلافاصله ازرقفادو برابر گنجایش درشکه دراطاق و صندوق جلو و رکابهای درشکه جای داد و براه افتادیم . اما اینکه در طی راه تا باصفهان از وحشت و اضطراب برما چه گذشت موضوعی است طولانی و از حد و صف و بیان خارج .

اصفهان و توقف چند روزه

وقتی که از قم فرار کردیم بطرف اصفهان میرفتیم هر چه باصفهان نزدیکتر میشدیم تفاریق جمعیت ما که باحال فرار از یکدیگر جدا شده بودند بهم میپیوستند تا بالاخره نزدیک شهر شدیم . مرحوم حاجی میرزا حبیب‌الله امین‌التجار اصفهانی که سیدی جلیل و جوانمردی با همت و خود آنروز یکی از زعمای آزادی و معتمدین فرقه دموکرات بود و با همه ماها سوابق دوستی داشت بعد از اطلاع از عزیمت ما باصفهان بسا جمعی کثیر از اهالی ما را استقبال کرد و پس از ورود بشهر یکسره بخانه خود برد که در آنجا وسائل پذیرائی يك عده از سران قوم را آماده کرده بود . برای بقیه جمعیت هم در جاهای دیگر منزلی تهیه شده بود .

رفقار و ز بعد از ورود در همان خانه حاجی امین‌التجار اجتماع کرده و پس از آگاهی از جریانات چند روزه اخیر در اطراف قضایا و در قبال تکالیف آینده خود مشورت‌هایی کردند که کجا باید رفت و چه باید کرد . زیرا اصفهان هم بعد از سقوط ساوه و قم تهدید میشد و توقف طولانی را در آنجا صلاح نمیدانستند . بالاخره پس از مذاکرات مفصل و تبادل نظر ها تصمیم بر آن شد که چند روزی در اصفهان بمانیم و وسایل مسافرت خود را بکرمه ماهان نشان که آنروز یگانه مرکز تجمع قوای ملی بشمار میرفت فراهم ساخته و پس از تهیه وسایل بی درنگ حرکت کنیم . پس بلافاصله بعلل خریداری اسبهای سواری و کرایه کردن مالهای بارکش و تهیه لوازم کمک و جوهی در بین خود جمع آوری کردیم و یکنفر را مامور و مسئول آنکارها قرار دادیم و پس از يك هفته هر چه مورد احتیاج ضروری

خاطرات

بود آماده شد و بعد از ده روز اقامت مصمم حرکت شدیم و چون قوای روس تمام طرق و شوارع عمومی را تحت کنترل گرفته و راهها را مسدود کرده بود، البته ما نمیتوانستیم از جاده های معمولی و شاهراههای عمومی عبور کنیم و ناچار از بیراهه های پرپیچ و خم و خطرناک و کوه ها و دشتهای خیلی صعب و پراز برف طی طریق میگردیم و در عرض این راهها با خطرهای خیلی بزرگ مصادف و مواجه میشدیم که شرح آن در این یادداشت کوچک نه گنجایش دارد و نه ضرورت.

در مدت توقف چند روزه اصفهان کار ما این بود که همه روزه در منزل مرحوم حاجی امین ساعتی چند مجتمع گردیده و برای آینده و خیم خود نقشههایی بکشیم. در آن چند روز تا ساعت خروج از اصفهان دو سه قضیه اتفاق افتاد که من بیادداشت این قسمت بیشتر برای ذکر آنها مبادرت نمودم زیرا برای تمرین درس عبرت بی مناسبت ندیدم:

از آن جمله یکی این بود که مرحوم (مشارالدوله) که بامن محبت و صمیمیت مخصوص داشت يك روز بمن گفت که از برادرم (فاخر السلطنه) سردار فاخر امروز که در شیراز است نامه ای بمن رسیده و دعوت کرده است که از اینجا بشیراز بروم با استدلال اینکه شما عجالاً در آنجاها کاری نمیتوانید بکنید و اگر هم بنخواهید مسافرتی بکرمانشاهان بکنید و بملیون آنجا ملحق شوید در عرض راه قدم بگذارید با خطرهای بزرگ مواجه خواهید شد و عاقبت کارتان که معلوم نیست بکجاها خواهد کشید ولی ما در اینجا کمیته ای داریم و کارهایی میکنیم همان به که شما از رفقا اجازه بگیریید و اینجا بیایید و با ما توحید مساعی بکنید که هم در خانه و خانواده خود ایمن و از مخاطرات دور میشوید و هم ممکن است موفقیتهایی پیدا کنیم. اما من متحیرم که برادرم چه جواب بدهم.

کاغذ فاخر السلطنه را هم بمن نشان داد .

گفتم آقا جان عزیز من هیچ جای حیرت نیست و این دعوت و نصیحت برادرانه هیچ جواب جز قبول ندارد فوراً پیشنهاد او را بپذیرید همه رفقا هم مسلماً با این پیشنهاد موافقت دارند . گفتم من هرگز چنین کاری نخواهم کرد و در نیمه راه از رفقا جدا نخواهم شد ، هر خطری هم باشد برای همه است و خون من از خون رفقا رنگین تر نیست . من هر چه اصرار کردم که به پیشنهاد برادر عمل کند امتناع او بیشتر میشد . اتفاقاً همانروز در منزل حاجی امین همه رفقا جمع بودند ، من آهسته بمشارالدوله گفتم موضوع را برفقا بگوئید و ببینید چه میگویند او همچنان خودداری کرد و سخنی نگفت . بالاخره من خود تفصیل را بیان کردم رفقا بالاتفاق گفتند پیشنهاد فاخر السلطنه عین صلاح است و ما کاملاً موافقیم که مشارالدوله فوراً خود را بشیراز برساند و با کمیته آنجا همکاری کند و البته هم بنفع ما تمام خواهد شد و هم لااقل یک نفر مشارالدوله از خطر محفوظ میماند زیرا عاقبت کار ما در این مسافرت هیچ معلوم نیست و با فرض اینکه بکرمانشاهان برسیم از آن ببعد چه پیش خواهد آمد و کار ما بکجاها خواهد کشید کوچکترین سرنوشت ما شاید این باشد که در مقابل حملات دشمن عقب نشینی بکنیم و از خاک ایران بیرون برویم و بیغداد یا جاهای دیگر آواره شویم . پس بهتر همین است که آقای مشارالدوله از همین جا بشیراز برود و از این سرنوشتهای شوم بپرهیزد . مشارالدوله همان جواب را که بمن داده بود برفقا گفت و هر چه اصرار کردند نپذیرفت . اتفاقاً دیوان خواجه حافظ علیه الرحمه در جلو یکی از رفقا بود یکی از آنمیان بشوخی گفت خوب است در اینخصوص باحافظ مشورت کنیم ببینیم او چه میگوید همه

پسندیدند و دیوان حافظ را برداشتند وفالی گرفتند و صفحه‌ای باز شد که این غزل در آن بود :

کلك مشكين توروzy که ز ما یاد کند

ببرد اجر دو صد بنده که آزاد کند

نصف غزل در صفحه قبل بود و نصف دیگر در صفحه بعد تمام غزل خوانده شد تا بابت مقطع رسید که حافظ میفرماید :

ره نبردیم بمقصود خود اندر شیراز خرم آن روز که حافظ ره بغداد کند
من نمیتوانم تشریح کنم که این کرامت حافظ علیه الرحمه با این
صراحت در اعماق وجود ما چه تأثیری کرد و چه شور و هیجانی در ما
انداخت . مشارالدوله از این پیروزی و کامیابی خود نشاطی فوق العاده
گرفت و گردنی بر افراشت و گفت آقایان دیدید که حق با من بود .
شاید خود مرحوم مشارالدوله بعد از بازگشت بتهران این قضیه را برای
خیلی از دوستان نقل کرده باشد .

یکی دیگر از قضایا که در موقع حرکت از اصفهان روی داد این بود .
چنانکه اشاره شد ما برای خریداری اسبهای سواری و تدارکات دیگر
وجوهی بر روی هم گذاشته و یکنفر از همراهان را که طرف اعتماد بود
مأمور انجام اینکار کرده بودیم . او هم در عرض چهار پنج روز تمام آنچه
را که لازم بود خریده و آماده کرد از جمله مالهای سواری بود که بهر
يك از رفقا و یکی هم بمن اختصاص یافته بود و هر کس مال سواری خود
را میشناخت . ساعت حرکت همه در منزل حاجی امین برای وداع جمع
شدیم و رفقا يك يك پس از وداع با او بر اسب خود سوار شده و براه
افتادند . من و مرحوم حاجی میرزا شمس الدین خان جلالی (فظن الملك)
که از ده دوازده سال پیش از آن تاریخ باهم آشنا و بتدریج دوست و

رفیق حجره و گرمابه و گلستان شده بودیم و وی را نسبت بمن الفت و ملاحظتی هرچه تمامتر بود و خودیکی از ارکان حزب دموکرات و زعمای ملیون بود قدری دیرتر از منزل حاجی امین بیرون آمدیم من که خواستم سوار شوم دیدم اسبم عوض شده است زیرا اسبها از حیث رنگ و یال و دم و بعضی خصوصیات دیگر از هم متمایز بودند و من حیرت کردم که این اشتباه چرا شده است پرسیدم اسب خود من چه شد گفتند یکی دیگر از آقایان که پیشتر بیرون آمده بود بر آن سوار شد و رفت. من از حرکت آن رفیق عزیز و همکار محترم سخت عصبانی شدم و از همان سطر اول کتاب سر نوشت مسافرت را تا آخر خواندم و بمرحوم جلالی که پهلوی من ایستاده بود و این پیش آمد را مشاهده میکرد و منتظر بود که من هم سوار شوم و باتفاق روانه شویم گفتم آقا ملاحظه میفرمائید مثل معروف (اول پیاله و درد) چگونه مصداق پیدا کرده است. گفت فلانی اهمیتی ندارد چند فرسخی بیش تا منزل فاصله نیست آنجا که رفتیم شما مال خود را تصاحب خواهید کرد. گفتم محال است که من باین ناصفائی دیگر قدمی جلو تر بیایم از همین جا با همین اسب برمیگردم و بهر وسیله شد خود را بتهران میرسانم که همین يك عبرت و امتحان برای من کافی است. مرحوم جلالی وقتی که آن اعراض و اعتراض را از من دید آشفته شد و خیلی کوشید که مرا از خر شیطان پیاده و بر همان اسب سوار کند و نشد بالاخره گفت حالا که چنین تصمیمی گرفته اید من هم فسخ عزیمت میکنم و دست از شما نخواهم کشید و هر جا بروید همراه شما خواهم آمد. عجالتاً از رفتن منصرف میشویم و بهتر این است که بخانه آقای میرزا قاسم خان شیرازی رئیس مالیه اصفهان که با ما دوست و رفیق است برویم و در آنجا بینیم چه باید کرد و اگر مصلحت آن شد که بتهران

خاطرات

برگردیم از آنجا باهم خواهیم رفت . موافقت کردم و متفقاً بخانه میرزا قاسم خان (آصف‌الملک) رفتیم و مهربانی و پذیرائی گرم او طوری ما را سرخوش کرد که یکباره اندوهی که از آن پیش آمد بر دل داشتیم زایل شد و مرحوم جلالی موضوع را در میان گذاشت او با کمال سادگی و شیرین‌زبانی خنده‌ای کرد و گفت نقلی ندارد من همین جا يك اسب سواری خوب تهیه میکنم و سزاوار نمیدانم که فلانی در بین راه از رفقا جدا شود و برگردد . فوراً هم بجاهائی که سراغ داشت آدم فرستاد یا تلفون کرد و پس از ساعتی سه چهاراسب سواری خوب آوردند و من در همان محوطه جلوی اداره مالیه آنها را يك يك سوار شده و امتحان کرده و یکی را که از همه را هوارتر بود انتخاب نمودم هفتاد تومان هم که گفته بودند قیمت آن است همانجا نقداً پرداخت نمودم و دوسه ساعت بعد از ظهر باتفاق جلالی بطرف نجف آباد روانه شدیم و اول شب رسیدیم رفقا علت تأخیر را پرسیدند ماجرا را گفتم آن رندك ناروزن هم حضور داشت و قاه قاه میخندید کانه او نبوده است که مرتکب يك چنین نافرماقتی شده است .

این موضوع را از آن در اینجا یادداشت کردم که خوانندگان عزیز فرق میان آن دورفیق را ببینند و بدانند :

دوست نبود آنکه در راحت زند لاف یاری و برادر خواندگی
 دوست آن باشد که گیرد دست دوست در پریشان حالی و درماندگی
 اما من در اینجا از ذکر نام آن رفیق اولی شرم میکنم و قلم باز
 میدارم و چون عاقبت مسافرت او بارو پا کشید و پس از چند سال در
 آنجا برحمت ایزدی پیوست از خداوند متعال برای او برکت و مغفرت
 میطلبم رحمة الله علیه .

ومن از آن اسب که بهمت مرحوم میراقاسم خان (آصف‌الملک)
 رئیس مالیه نصیب من شد در آن مسافرت دور و دراز و راههای خطرناک
 پرنشیب و فراز و کوهها و دره‌های پراز برف و یخ هنرها دیدم و چیزهای
 حیرت‌انگیز مشاهده کردم که نا صفائی آن رفیق و پیدا شدن چنین
 مرکب رایگ پیش آمد غیبی و موهبت الهی تلقی نمودم و خداوند را قدم
 بقدم سپاس می‌گذاشتم و این آیت مبارک را دمبدم تکرار می‌کردم که
 سبحان الذی سخر لنا هذا وما کناله بمقرنین

عقب نشینی ما ببغداد و تماشای اسرای انگلیس

بر روی دجله

پس از آنکه قشون روس تزاری فرونت مارا در بیدسرخ در هم شکست و قوای ملی پس از مدتی مقاومت و مدافعه مجبور بعقب نشینی شدند و از آنجا هم بکرمانشاهان و از کرمانشاهان باتفاق مرحوم رضا قلیخان نظام السلطنه مافی رحمة الله علیه که ریاست وفرماندهی قوای ملی را برعهده داشت بگرد و قصر شیرین رفتند و یکی دو ماه در آنجا اقامت داشتند. بالاخره حملات سریع و شدید دشمن در آنجا هم بما مجال توقف نداد. ناچار عقب نشینی خود را تا عراق عرب امتداد دادیم و در کاظمین و بغداد متوقف شدیم و از اواخر ثور تا اواسط سنبله در آن هواهای آتشبار میسوختیم و میساختیم تا نوبت عقب نشینی بقوای روس وانگلیس رسید. زیرا از طرفی ترکها بفرماندهی مارشال آلمانی (فون در گرس پاشا) در کوت العماره انگلیس ها را شکست داده وعدهای از افسران ارشد و ده دوازده هزار تن سرباز انگلیسی را اسیر کرده بودند، و از طرف دیگر مهاجمات رشیدانه و وطن پرستانه عشایر سرحدی و مدافعات شجاعانه قوای ژاندارمری ایران و همچنین حملات شدید نیروی ترك قشون تزاری را از مواقعی که در نقاط غربی و سرحدی ایران گرفته بودند رانده و تاهمدان و قزوین عقب نشانده بودند و ما با فتح و فیروزی بکرمانشاهان بازگشته رتاحوالی قزوین جلورفته وهمه راتحت تصرف و استیلای خود گرفتیم و در آنجا حکومت موقتی بریاست مرحوم نظام السلطنه تشکیل یافت و هفت هشت ماه امتداد داشت و مرکز

حکومت کرمانشاهان بود .

غرض از این مقدمه این بود که در آنوقت که مادر بغداد و کاظمین^۴ رحل اقامت انداخته بودیم و انگلیس ها کوت العماره را چنانکه نوشته شد از دست داده واسیر شده بودند . انور پاشا وزیر جنگ عثمانی با چند تن از امرا و افسران عالی مقام ترك برای سرکشی بفرونت خود در عراق ببغداد آمده بود و مقرر داشت که اسرای انگلیسی را تماماً در کشتی ها ریخته و از طریق دجله از جلو بغداد عبور بدهند . بدین سبب ماها را هم که در کاظمین^۴ و بغداد اقامت داشتیم دعوت کرد که در روز عبور اسرای انگلیسی هم در بغداد درهوتلی که جلو دجله واقع بود برای تماشای آن منظره مجتمع شویم همه با نجا رفتیم و حقیقتاً روزی عجیب و تماشائی و عبرت انگیز بود که از یکطرف اهالی بغداد و قشون ترك را امید دیدیم که از این پیروزی و کامیابی که غرور و سروری دارند و از طرف دیگر اسرای انگلیس و آن افسران و صاحب منصبان مغرور و کله شق امپراتوری بریتانیا را مشاهده میکردیم که با چه خفت و خواری در چنگال نیروی ترك از جلو چشم ما میگذرند ورژه میدهند .

این روز با مشاهده این مناظر که غلبه دوستان همکیش و همجوار ما را بردشمنان مشترك ما بدان خوبی نشان میداد برای مانیز روزی بس خوش و مبارک بود و بالطبع در وجود ما تأثیری قوی داشته و وجد و نشاطی بی اندازه تولید کرد . و بی اختیار سجده شکر بدرگاه خداوند یگانه گذاشته و این آیت مبارک را بر زبان داشتیم : اللهم مالك الملك تؤتی الملك من تشاء و تنزع الملك ممن تشاء و تعزمن تشاء و تذلل من تشاء و انك علی كل شئی قدير .

مسابقه تیراندازی

بعد از آنکه از عراق عرب بکرمانشاهان برگشتیم و حکومت موقتی در آنجا استقرار یافت و بتمشیت امور حوزه فرمانروایی خود که عبارت از کرمانشاهان و کردستان و همدان و عراق و ایالات ثلاث و بروجرد و لرستان بود پرداخت و سر و سامانی چنانکه باید بکارهای کشوری و لشکری میداده يك روز در مجمعی که همه زعمای قوم از نمایندگان مجلس و رؤسای عشایر و سرکردگان دسته های مختلف مذهبی و آزادیخواهان جمع بودند و با حضور مرحوم نظام السلطنه رئیس حکومت موقتی از هر در سخن میرفت ضمناً مقرر گردید که برای تمرین و امتحان يك مسابقه تیراندازی در خارج شهر ترتیب داده شود و همه در آن شرکت کنند. میدان این مسابقه آماده و آراسته گردید و روز موعود همه آنجا جمع شدند و بمسابقه شروع شد.

اول خود مرحوم نظام السلطنه تیرانداخت بعد سایرین هر يك دو سه تیر و بیشتر افکندند ولی کمتر بنشان میزدند تیر بعضی هم خیلی خوب به هدف میرسید. بمن هم تکلیف کردند گفتم من تا کنون دستم بتفنگ نخورده و بتیراندازی آشناییست نشنیدند و خواهی نخواهی تفنگی بدستم دادند و من افتضاحی بار آوردم که همه را بخنده در آورد.

از جمله اشخاصی که در آن مسابقه شرکت کردند مرحوم نواب رضوی و کیل نماینده یزد بود که سیدی بود جلیل القدر و فاضل داوطلبانه تفنگ طلبد و همه حیرت کردند که این سید پیر مرد هفتاد ساله را باتیر و تفنگ چه مناسبت است و با سلاحشوران و رزم آوران چه مشابهت همانا

سیرطینت و مزاح دارد و شوخی و شیرین کاری میکند . لیکن او با کمال جلادت تفنگی گرفت و فشنگی گذاشت و تیری چند رها کرد و همه بنشان خورد و فریاد احسنت و آفرین از آن جماعت برخاست و گفتند شهدالله تعالی که (اعطی القوس باریها) مرحوم نظام السلطنه بتجلیل و تقدیر از این هنرنمایی شایان یکی از تفنگ‌گهای خوب خود را بدو اهدا نمود و من همانجا بدان مناسبت این رباعی را انشاء کردم :

| | |
|----------------------------|-----------------------------|
| نواب و کیل آن هنرمند استاد | در تیر زدن داد هنرمندی داد |
| افکند فشنگی و تفنگی بگرفت | فرزند ندید کس کز او مادرزاد |

شاپو و بازار حراج

در میان جمعیتی که بنام مهاجرت باملیون همراه یا در بین راه ها ملحق شده و بالاخره با آنها بخاك عثمانی رفته بودند بعضی اشخاص پیدا میشدند که هیچوقت با سیاست آشنائی و سر و کار نداشتند و بوئی از آزادی و مبارزات سیاسی بمشامشان نرسیده بود و مسافرت و پیوستگی آنها بملیون صرف تقلید از دیگران و یا بطمع اینکه شاید در اینمیانه آل و آجیل و آش و پلوی باشد و بآنها نیز سهمی و نصیبی برسد و یا آنکه در تهران سرگردان و بلا تکلیف مانده و آمده بودند که چندی سرگرم تماشای این درام باشند. این اشخاص گذشته از اینکه هیچ فایده برای جمعیت نداشتند و نمیتوانستند باری از دوش ملیون بردارند گاهی هم سربار و اسباب زحمت یا مایه افتضاح میشدند.

از آنجمله یکی بود که در تهران جزو طبقه اعیان و اشراف بشمار میآمد و از خانوادهای معروف بود و معلوم نبود چرا و بچه مقصود از تهران بیرون شده و بجمعیت مهاجرین پیوسته است.

وقتی که ما در عقب نشینی دویم از کرمانشاهان بقصر شیرین و خانقین و از خانقین بطرف کرکوک و موصل آمدیم و چند روزی برای رفع خستگی در کرکوک ماندیم شخص نامبرده همراه ما بود. يك روز در کرکوک از منزل بیرون رفته بود و پس از ساعتی که بمنزل نزد رفقای هم منزل خود برگشت رفقای دیدند چند عدد شاپوی کهنه و مستعمل باخود آورده است حیرت کردند و پرسیدند آقا این شاپوها

مال کیست و بچه مناسبت شما با خود اینجا آورده‌اید گفت من آنها را در حراج خریده‌ام گفتند شما که کلاه ایرانی بسر میگذارید و شاپو استعمال نمیکنید اینهمه شاپو آنها اینطور کهنه و کار کرده چه بدرد شما میخورد و برای کی خریده‌اید گفت هیچ چون قیمت اینها خیلی ارزان بود خریدم رفقای قاه قاه خندیده و بران عقل و هوش و سلیقه و انتخاب آفرین گفتند !!!

جزای عمل

یکی از روزها که در خاک عثمانی عقب نشینی میکردیم و از منزلی بمنزل دیگر که تقریباً هشت نه فرسنگ فاصله داشت میرفتیم و راه خیلی بد و بی آبادی و سکنه بود؛ یکی دو ساعت بعد از ظهر بیک ده کوچک و خراب رسیدیم که بیش از دویست نفر سکنه نداشت آنهم عبارت بود از چند نفر مرد و زن پیر و جوان و چند کودک ده دوازده ساله با جامه‌های کثیف و پاره‌پاره و سر و صورت چرکین و نکبت بار که جلو آفتاب جمع شده بودند بعضی نشسته و بعضی دراز کشیده بچها هم در آن خرابه‌ها بازی میکردند. یک قهوه‌خانه خرابه هم آنجا دیده میشد و ما چون خیلی راه رفته و خسته شده بودیم آنجا توقفی کرده و پیاده شدیم و زمام اسبها را بدست همان بچها دادیم که آنها را بگردانند تا ما فی‌الجمله رفع خستگی بکنیم و مجدداً راه بیفتیم. همه بطرف قهوه‌خانه رفتیم که شاید آنجا نان و پنیری پیدا شود و یکی دو پیاله چای بخوریم. قهوه‌خانه بی اندازه کثیف و متعفن و بقدری تاریک بود که هیچ چیز دیده نمیشد فقط صدای دو سه نفر را از گوشه‌ای شنیدیم و معلوم شد مشغول کشیدن تریاکند. از قهوه‌چی که جلو آمده و هی تعارف میکرد پرسیدیم خوراکی چه داری گفت چیز قابلی نداریم جز قدری نان و پنیر چای هم برای شما تهیه میکنیم گفتیم هر چه هست زود بیا که بخوریم و حرکت کنیم او رفت و نان و پنیر خشکی آورد جلو ما گذاشت. در این اثنا دیدیم جلو قهوه‌خانه غوغائی برپاست بیرون آمدیم که ببینیم چه خبر است معلوم شد اسبها از پیاده شدن ما و

آزادی خود اغتنام فرصت کرده بصحبت و سیاست بافی پرداخته اند که می بینید این آدمها که خود را اشرف مخلوقات میدانند و اینطور ما را زیر رکاب کشیده و بر گرده ما سوار شده اند چطور بجان هم افتاده و دنیا را يك پارچه آتش کرده اند و ما بیچاره ها باید اینطور در دست آنها زبون و ذلیل شده و اینهمه کوه و دره و نشیب و فراز پر از سنك و کلوخ و چاله و چوله را طی بکنیم . یکی از میانه گفته بود رفیق ساکت باش البته عقل آدمیزاد از ما بیشتر است و ناچار در این جنگها و خونریزیها مصلحتی را در نظر گرفته اند و عاقبت برای آنها نتیجه خوبی خواهد داشت . یکی دیگر گفت خیر اینها همه حرف است اگر ما آدم بودیم و از حقوق خود دفاع می کردیم و زیر بار آنها نمی رفتیم اینطور بر گرده ما سوار نمیشدند بعضی دیگر گفتند حالا که اینطور است و یکی از رفقا هم خیال میکند عقل آدمیزاد از ما بیشتر است و این کارها را برای استفاده میکنند خوب است ما هم از آنها پیروی کرده قدری بجنك و جدال مشغول شویم و غوغای راه بیندازیم به بینیم چه لذتی دارد. این را گفتند و همه بجان هم افتادند و بنای لگد انداختن و دندان گرفتن گذاشته اند اهل ده هر چه خواسته اند آنها را از هم جدا کنند نتوانسته اند و اتفاقاً یکی از رفقا هم که خواسته بود میانجی شود لگدی از آن لگدها پیاپی او خورد و او را سخت مجروح ساخته و بر زمین افکنده است و فریاد او بلند است . ما بی اختیار بسر وقت او رفتیم دیدیم ساق پایش مجروح شد و خون زیادی ریخته است . فوراً زخم را با پارچه هائی محکم بسته و يك پیاله چای هم با قدری نان باو خورانیده و سوارش کردیم و من بسبب خصوصیتی که با هم داشتیم زمام اسب او را بدست گرفته همراه او حرکت می کردم و مراقب حال او بودم

خاطرات

تا بعد از دو سه ساعت که بمنزل رسیدیم ودکتری را که جزو رفقا بود و از جلو رفته بود ببالینش آوردیم زخم را شسته و پانسمان کرد فردا صبح هم در حین حرکت دکتر آمد پانسمان را تجدید نمود و باز من تمام مراقبت خود را صرف او کردم و همه جا با او همراه بودم تا بموصل رسیدیم و آنجا چند روزی اقامت کردیم زخم رفیق هم کم کم التیام یافت و براه افتاد .

از قضا در همان روزها دوسه نفر از همراهان را بر سر موضوعی بامن اختلافی روی داد و من و رفقا هر چند سعی و نصیحت کردیم که آنها را راضی و از خر شیطان پیاده کنیم گوش نمیدادند وهمچنان بامن سر گران داشتند تا بالاخره حقیقت بر خود آنها آشکار گردید و رفع آن اختلاف شد . اما در اینمیانہ حیرتی بمن دست داد که معلوم شد سلسله جنبان آن اختلاف و محرك آن چند نفر بضدیت بامن مولنا رفیق عزیز لگدخورده بوده است که من يك هفته باکمال صفا و صمیمیت پرستار و مراقب حال او بوده ام و آنجا بود که بیاد آوردم فرمایش رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم را که فرمود :

اتق من شرمن احسنت اليه .

حلب

حلب از مدتی پیش که ما بآنجا وارد شدیم گرفتار قحط و غلا و اهالی غالباً چه از فرط ناتوانی و استیصال و چه در تأثیرات جنگ بین الملل سخت در شکنجه و اضطراب بودند. و البته معلوم بود بر مانیز که خواهی نخواهی در آتش جنگ افتاده و میسوختیم از ورود بدین ناحیه و مشاهده حال زار اهالی و شنیدن ناله‌های جانگداز و نوحه‌های دلخراش چه میگذشت. جمعیت ما هم در هر تنگنایی که با زحمت بدست آمده بود دو نفر و سه نفر و بیشتر جای گرفته و بانتظار نجات ورهائی از آن مهلکه مهیب روزی بشب میآوردند من نیز در گوشه‌ای از شهر در خانه یکی از اهالی که خود و خانواده‌اش در آنجا سکونت داشتند اطایق کرایه کرده بودم که در بالاخانه و مشرف بر کوچه بود. روزها با بعضی از رفقا در شهر و اطراف آن و حتی با نهایت تأثر و آشفتگی میگذرانیدم و مناظر رقت‌آوری مشاهده میکردم و شبانگاه باطاقی که در آن خانه داشتم باز میگشتم.

شبی از شبها که پس از ورود بمنزل مختصر غذایی صرف کرده و به بستر خواب رفتم از هجوم افکار پریشان چشمم بخواب نمیرفت و تاپاسی از نیم شب گذشته بیدار مانده و از این پهلو بآن پهلو میغلطیدم. ناگاه ناله دلخراش کودکی از کوچه بگوشم رسید که اعصابم را بلرزه در آورد و هر چه خواستم خود داری کنم و در آنوقت شب که از هر حیث بیم مخاطرات میرفت از خانه بیرون نروم نتوانستم. سراسیمه از بستر خواب برخاسته و شتابان از پله‌های تند و زیاد که یکسر بکوچه

خاطرات

فرود می آمد سر از زیر شدم و در پله های آخرین پایم لغزید و بکوجه پرت شدم. معینا با هر حالی که بود خود را بصاحب ناله رساندم کودکی را بسن هشت نه ساله دیدم افتاده شکم را از شدت گرسنگی بر روی سنگهای کوجه فشار میدهد و فریاد الجوع الجوعش بلند است دستش را گرفتم و نوازشی کردم و چون دسترس بغذائی نداشتم و همه اهل خانه هم در خواب بودند ناچار مختصر پولی که در بغل داشتم باو دادم و گفتم هر چه زودتر خود را بجائی که در آن آب و نانی پیدا شود برساند و در آن کوجه خلوت و تاریک نماند. او براه افتاد و رفت و من با پای مجروح بخانه باز آمدم ولی تا صبح بیداری کشیدم و خواب در چشم من جای خود را باشک داده بود که در اطراف دیده ام گردش و دید بانی میکرد. سحر گاهان که از بستر خواب برخاستم و آن منظره فجیع نیم شب در برابر نظرم مجسم بود با حال تأثیری که داشتم ایات زیر را یاد داشت کردم:

ربود از سرم خواب تا نیم شب
شکم هشته برخاک و رو بر خدای
سراسیمه بیرون شدم از وثاق
بلغ زید پایم فتادم بسر
چومیدید کاشفته حالم چنان
چه باید که پایت در آید بسنک
بلغزاندم پای وقت عمل
بگفتم بدو کای همه مکرو ریو
و گرسر رود باز نهد ز دست
که علت فراموشکاری ماست

شبی ناله کودکی در حلب
که جوع اندر آورده بودش ز پای
مرا طاق از ناله اش گشت طاق
هراسان دویم بسوی پسر
در آن لحظه بگرفت دیوم عنان
که نیت چنین ساختی بی درنگ
بدین حیله میخواست تا درو حل
چو در یافتیم سر گفتار دیو
بزرق تو کردار خود حق پرست
گرم پای بر سنک آمدرو است

مرا غفلت این بس که اندر سرای بخسبم نخسبم به بیرون گدای
 يك چیز دیگر که در همان کوچه عذاب روحم شده بود شیر فروشی
 عرب بود که هر شب هنگام سحر و سپیده دم از آن کوچه عبور میکرد
 و صدای خشن و نعره مهیب (حلیب حلیب) او خواب و آرام را بر همه
 حرام ساخته ، و من يك روز که از فریادهای کریه و نغمه های ناهنجار
 او از خواب پریده و سخت عصبانی شده بودم قطعه زیر را در وصف آن
 شیر فروش سرودم :

| | |
|---------------------------|---------------------------|
| طوف کردی بکوچه های حلب | عربی دوره گرد و شیر فروش |
| داشت لحنی غریب و مستعجب | داشت صوتی کریه و جان فرسا |
| مانده پاسی هنوز از آخر شب | میزدی نعره حلیب حلیب |
| کردی آن شیرخام خورده عرب | خواب آرام را بخلق حرام |
| در فتادی بخلق هول و هرب | چون بر آوردی از گلو آواز |
| منی انداختی ز ترس عزب | سلب گشتی بکارت از دختر |
| بود باوی مرا نشاط عجب | چند روزی که در حلب بودم |
| ناله من میزدم که آه حلب | نعره او میزدی که آی حلیب |
| بهر اصلاح حال بستن تب | گرچه شیرم زیاد در خور بود |
| که رسانید جان خلق بلب | لیک با آن خشونت حنجر |
| که نه شیر شتر نه روی عرب | در گذشتم ز شیر و شیر فروش |

پایان

بسم الله الرحمن الرحيم
(خاطرہ های من در ایام مهاجرت جنک بین المللی اول)

حرکت از طهران

روز هفتم محرم الحرام یکهزار و سیصد و سی و چهار ۱۳۳۴ قمری
هجری (فصل پائیز) عقرب ۱۲۹۴ شمسی هجری از دفتر مجلس شورای
ملی اطلاع دادند جلسه فوق العاده مجلس تشکیل میشود من در آن موقع
وکیل کرمانشاهان بودم و به مجلس رفتم عدّه از آقایان نمایندگان در
اطاق تنفس نشسته بودند من هم مثل سایرین روی صندلی لم داده بفکر
جنک بین المللی و وضعیت پر آشوب دنیا و ایران فرورفته بودم .

جنک بین المللی چندی است شروع شده از یکطرف روس و انگلیس
و بعداً هم امریکا متفقاً با آلمان و اطیش مشغول جنک هستند دولت
عثمانی هم به نفع آلمانها وارد جنک شده است دولت ایران (کابینه
مستوفی الممالک) پس از ورود دولت عثمانی به جنک بواسطه همجواری
با روسیه و عثمانی برای اینکه خاک کشور ما از تعرض همسایگان محفوظ
و مصون بماند اعلان بی طرفی نموده شاه و مجلس شورای ملی با نظریه
دولت مبنی بر بی طرفی ایران موافقت نموده اند ولی دولت تزاری روسیه
با کمک دولت انگلیس اصرار دارد که ایران متمایل بآنهاشده اجازه بدهد
قشون روس و انگلیس از خاک ایران عبور کنند و از این راه بدولت
عثمانی حمله کنند چون قبول این پیشنهاد برخلاف اصول بی طرفی است
و دولت ایران با نظریه دولتین روس و انگلیس نمی توانست موافقت نماید
برای درهم شکستن بی طرفی ایران قشون روس بطرف طهران پایتخت

ما حرکت کرده و همگی از این وضعیت مضطرب هستیم . در طهران هم تحریکاتی میشود اصولاً مرتجعین باروس هاموافق و آزادیخواهان متمایل به فتح آلمان هستند در این ضمن بطور غیرمستقیم بما اطلاع میرسید که شاه و دولت در صدد تغییر پای تخت هستند و مصمم شده اند از طهران حرکت نمایند ولی رسماً هنوز خبری به مجلس شورای ملی نرسیده بود در این موقع که جلسه فوق العاده بطور خصوصی تشکیل گردید پیغام اعلیحضرت سلطان احمد شاه قاجار به مجلس شورای ملی داده شد که شاه و دولت طهران را ترك میکنند و بواسطه حرکت قشون روس از قزوین بطرف طهران پایتخت را موقتاً اصفهان قرار میدهند نمایندگان هم بطرف اصفهان عزیمت نمایند . این پیغام شاه همگی را متوجه اهمیت موضوع نموده احساسات وطن پرستانه نمایندگان هم طوری بود که نسبت به تجاوز اجنبی طاقت شنیدن آن را هم نداشته و چون در اذهان چنین پیش آمد و خیمی هم متصور بود دیگر فرصت و مهلتی را برای مذاکره و مباحثه باقی نگذاشت و بدون درنگ هر يك از نمایندگان ب فکر تهیه وسیله مسافرت خود مجلس را ترك نمودند .

شهر طهران در حال اضطراب بود و وضعیت مخوفی را داشت قوای مسلح مرکز عبارت از يك عده ژاندارم که بمسئولیت صاحبمنصبان سوئدی اداره می گردید و بریگاد قزاق که صاحبمنصبان روسی آنرا اداره می نمودند يك عده مختصری هم سرباز و پلیس بود که دارای اسلحه خوبی نبوده و انضباط کاملی هم نداشتند .

خبر حرکت قوای تزاری روسیه بطرف پایتخت و نبودن وسائل دفاعیه تمام آزادیخواهان را مضطرب نموده و توقف در طهران را مخصوصاً بعد از حرکت شاه و دولت و تغییر پایتخت برای خود خطرناک میدانستند

و بهمین جهت هر کس سعی مینمود قبل از اینکه شاه از دروازه طهران خارج شود خود را از خطر نجات داده و از طهران خارج گردد.

رویه سیاسی قوای موجوده مرکز هم معلوم بود زاندارم هاتمایل به آلمانها داشته قزاقها خواه نخواه مطیع افسران روسی بوده بقیه هم بحالت بی طرفی منتظر اوامر دولت بودند.

برای روشن شدن اذهان خوانندگان محترم بطور کلی تشکیلات مملکتی و چند اصل از قانون اساسی ذیلا درج و یاد آوری میشود:

تشکیلات مملکتی ایران عبارت است از مقام سلطنت که موجب قانون اساسی مقام مافوق تمام مقامات و در عین حال غیر مسئول

اصل ۳۵ متمم قانون اساسی مورخه ۲۹ شعبان ۱۳۲۵ قمری هجری مقرر میدارد: سلطنت و دیعه ایست که بموهبت الهی از طرف ملت بشخص پادشاه مفوض شده.

قوای مملکت تقسیم مابین قوای مقننه و قوه مجریه و قوه قضائیه است.

اصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مورخه ۲۹ شعبان قوی ئل ۱۳۲۵ قمری - هجری قوای مملکت بسه شعبه تجزیه میشود.

اول قوه مقننه که مخصوص است بوضع و تهذیب قوانین و این قوه ناشی میشود از اعلیحضرت شاهنشاهی و مجلس شورای ملی و مجلس سنا و هر یک از این سه منشاء حق انشاء قانون را دارد ولی استقرار آن موقوف است بعدم مخالفت باموازین شرعیه و تصویب مجلسین و توشیح بصفحه همایونی لکن وضع و تصویب قوانین راجعه بدخل و خرج مملکت از مختصات مجلس شورای ملی است.

شرح و تفسیر قوانین از وظایف مختصه مجلس شورای ملی است.

«دوم قوه قضائیه و حکمیه که عبارت است از تمیز حقوق و این قوه مخصوص است به محاکم شرعیه در شرعیات و محاکم عدلیه در عرفیات»
 «سیم - قوه اجرائیه که مخصوص پادشاه است یعنی قوانین و احکام توسط وزرا و مأمورین دولت بنام نامی اعلی حضرت همایونی اجرا میشود به ترتیبی که قانون معین میکند»

« اصل ۲۸ متمم قانون اساسی - قوای ثلاثه مزبوره همیشه از یکدیگر ممتاز و منفصل خواهد بود . »

نمایندگان مجلس شورای ملی بموجب قانون انتخابات ۱۳۶ نفر ولی تا آن تاریخ تمام نمایندگان انتخاب نشده بودند و انتخابات بعضی از نقاط کشور انجام نشده بود مجلس سنا اصلاً تشکیل نشده و قوه مقننه موجب اصل ۴۷ قانون اساسی فقط بدست مجلس شورای ملی است .

« اصل ۴۷ متمم قانون اساسی - ما دام که مجلس سنا منعقد نشده فقط امور بعد از تصویب مجلس شورای ملی بصرحه همایونی موشح و بموقع اجرا گذارده خواهد شد . »

« اصل ۸۱ متمم قانون اساسی - هیچ حاکم محکمه عدلیه رانمی توان از شغل خود موقتاً یا دائماً بدون محاکمه و ثبوت تقصیر تغییر داد مگر اینکه خودش استعفا بدهد . »

قوه مجریه عبارت از هیئت دولت بریاست نخست وزیر و عده وزرا در آن موقع بیش از هشت نفر نبود .

رئیس الوزرا غالباً بدون وزارت خانه ریاست هیئت دولت راعهده دار بوده وزیر داخله - وزیر امور خارجه - وزیر عدلیه - وزیر جنگ -

خاطرات

وزیر معارف - وزیر فوائد عامه و تجارت - وزیر پست و تلگراف - وزیر مالیه .

هر يك از وزارت خانه ها دارای يك معاون و يك مدیر كل بودند قانون خاصی برای تشکیل وزارت خانه ها تدوین و تصویب نشده بود بلکه بناسوابق موجوده و تمایل وزرا و احتیاجات مملکتی هر يك از وزارت خانه ها دارای تشکیلات متناسبی بودند .

قانون اساسی استقلال قضات را محترم شمرده و در اصل ۸۱ تصریح می نماید .

نسبت به تشکیل مجلس سنا چند اصل در قانون اساسی ذکر شده که برای اطلاع خوانندگان محترم يك اصل اساسی آن ذیلا درج میشود .

« اصل چهل و سوم - مجلس دیگری به عنوان سنامرکب از شصت نفر اعضا تشکیل می یابد که اجلاس آن بعد از تشکیل مقارن اجلاسات مجلس شورای ملی خواهد بود .

اعضا مجلس سنا نصف از طرف اعلیحضرت همایون شاهنشاهی منصوب میشود و نصف دیگر از طرف ملت انتخاب خواهد گردید . »

حقوق و اقتدارات مجلسین نسبت بدولت موجب اصل ۶۷ مقرر گردیده ، « اصل شصت و هفتم - در صورتیکه مجلس شورای ملی یا مجلس سنا با کثرت تامه عدم رضایت خود را از هیئت وزرا یا وزیری اظهار نماید آن هیئت یا آن وزیر از مقام وزارت معزول میشود . »

بودجه مملکت به تصویب مجلس شورای ملی نرسیده مالیاتهای

موجوده را که مجلس شورای ملی در آن تغییری نداده بود دولت دریافت نموده و بمصارف و رازت خانه‌ها میرسانید .

ضمناً چون قانون اساسی دریافت عایدات را بدون اجازه قوه مقننه ممنوع داشته بود مالیات جدیدی بدون تصویب مجلس شورای ملی دریافت نمی‌گردید .

«اصل ۹۴ قانون اساسی - هیچ قسم مالیات برقرار نمی‌شود مگر بحکم قانون»
 «اصل ۹۶ قانون اساسی - میزان مالیات را همه ساله مجلس شورای ملی با کثرت تصویب و معین خواهد نمود .»

ریاست دولت با آقای مستوفی الممالک متمایل به آزادیخواهان بود و میتوان گفت که در تحت تاثیر نظریه دولت و ضمناً وحشت از حرکت قوای روسیه بطرف طهران شاه مصمم به تغییر پای تخت گردید .

من فوراً دربار رفتم تا از نزدیک هم اطلاعاتی بدست بیاورم کالسکه شاه را درب اندرون دیدم که به چهاراسب بسته شده و آماده حرکت است سردار معظم خراسانی نماینده مجلس (تیمورتاش) را هم مشاهده کردم سواراسب ترکمنی پشت کالسکه منتظر رفتن است بداخل گلستان رفتم شاه در عمارت برلیان و هیئت دولت در قصر ایبض بودند با تحقیق از چند نفر اطلاع حاصل کردم که شاه در شرف حرکت است کلنل ادوال سوئدی رئیس ژاندارم در حیاط گلستان ایستاده و منتظر حرکت شاه بود و بشاه گزارش میداد که روسها قریباً وارد طهران میشوند و بعد از ورود قشون روس حرکت شاه مقدور نخواهد بود و هر چه زودتر باید از طهران برویم دولت مستوفی الممالک ساعد الدوله

خاطرات

سردار برادر سپهسالار (محمد ولی خان تنکابنی) را بحکومت طهران منصوب و قصر سلطنت و خزانه مملو از جواهرات را هم باو سپرده و عازم حرکت بودند .

چون بر من یقین حاصل شد که حرکت شاه و دولت قطعی است در صدد تهیه وسائل حرکت بر آمده بمنزل پدر بزرگ مادری خودم شاهزاده عبدالصمد میرزا عزاله و له عموی شاه رفتم حاجی افخم الدوله فریدون میرزا داعی خود را دیدم که در صدد حرکت است از آنجا وسیله برای مسافرت خودم بدست نیامد و بمنزل پدر خانم خود حاج مجدالدوله مهدیقلی خان قاجار رفتم يك اسب سواری با زین و برك به من داد و از آنجا بمنزل آمده به عمیدالملک شوهر خواهر خود تلفن کردم درشکه خودش را با دو اسب و کالسکچی در اختیار من گذاشت بنا بر این در ظرف چند ساعت وسائل مسافرت فراهم گردید رضاقلی خان و ناصرقلی خان اخوان من هم که تازه از فرنگستان آمده بودند مایل به آمدن شدند من با دو برادر و خبیر همایون پسر خاله که همسایه بودیم چهار نفری مصمم حرکت شدیم .

پدرم حکومت استرآباد را داشت و طهران نبود با خانم خودم خدا حافظی کرده بچهای کوچک خود را دو پسر و دو دختر (نصرة الله - سلطان محمد - ابتهاج الملوك - فروغ الملوك) به مادر سپرده و همگی را به امان خدا واگذار کردم خانم من قوت قلب خوبی نشان داد و بدون اشکال از منزل بیرون آمدم مادرم روضه رفته بود پیغام فرستادم از روضه بمنزل آمد و همینکه ماها را درب حیاط در حال حرکت دید بی اختیار غش کرد و افتاد و خاله ام که همسایه بودیم مواظبت مادرم را نمود و باوجودیکه از مفارقت مادر و اولاد وزن خیلی متاثر بودم برای اینکه

زیر بار زور و ظلم خارجی نروم به تائر خود اهمیت نداده براه افتادم .
 خیابان‌های طهران پر از جمعیت بود در خط سیر شاه بطرف
 دروازه حضرت عبدالعظیم پلیس دو طرف خیابان ایستاده و تمام مردم
 در حال تائر و اضطراب منتظر وقایع ناگواری بودند . بر همگی مسلم
 بود که اهالی طهران و ملت ایران عموماً نفرت فوق العاده از مظالم
 روس داشته و اولتیماتم روسیه را برای بیرون کردن مستر شوستر امریکائی
 از مالیه ایران و اشغال يك قسمت از خاک ایران و زور گوئی‌های آنها
 را همیشه در نظر داشته حالیه که بطرف پای تخت مملکت تجاوز می
 نمودند احساسات بیشتری از اهالی برضد این اجنبی‌ها مشاهده میگردید
 که تمام نمایندگان و دولت و مصادر امور چاره جز متابعت از افکار عمومی
 نداشته و حقا طرفدار مقاومت در مقابل زور گوئی بودند منم شخصاً
 سابقه روشنی نسبت بروسی‌های تزاری داشتم زیرا در موقعیکه کابینه
 صمصام‌السلطنه بختیاری اولتیماتم روسیه را در مجلس شورای ملی مطرح
 کرد من پیشنهاد عدم قبول و رد اولتیماتم را در مجلس نمودم و مجلس
 پیشنهاد من را تصویب نمود .

اینك متن يك قسمت از مذاکرات مجلس شورای ملی در موقع
 بحث اولتیماتم روسیه نقل از صورت مشروح جلسات مجلس شورای ملی
 را ذیلاً درج مینماید :

جلسه ۳۲۹ روز جمعه نهم ذیحجه الحرام ۱۳۲۹ قمری

صورت جلسه فوق العاده روز جمعه

مجلس یکساعت و نیم قبل از ظهر در تحت ریاست آقای مؤتمن الملک افتتاح شد. رئیس - خاطر آقایان نمایندگان مسبوق است که چون يك مسئله مهمی پیش آمده است لهذا آقایان وزراء تقاضای جلسه فوق العاده کرده اند و وزیر امور خارجه آنرا بیان مینمایند - وزیر امور خارجه - بطوریکه خاطر آقایان نمایندگان محترم مطلع است و در مجالس خصوصی که در این دوروزه منعقد شده است مذاکره شده در روز چهارشنبه هفتم ذیحجه موقع ظهر يك مراسله از سفارت روس بوزارت خارجه رسیده است که عین آن مراسله در مجالس خصوصی خوانده شده است و خاطر آقایان نمایندگان مسبوق شده است برای اینکه خاطر عموم مطلع باشد عین آن مراسله را علناً قرائت میکنم: «در ملاقات جمعه گذشته دوستدار احتراماً جناب مستطاب عالی را به سببهایی که بموجب آن اولیاء دولت امپراطوری چند تقاضاهای دیگر باولیای دولت علیه ایران پیشنهاد خواهند کرد ملتفت داشت و در این خصوص منتظر دستور العمل اولیاء دولت متبوعه خود بوده الان دستور العمل مزبور بدوستدار رسیده و با کمال توقیر از طرف دولت امپراطوری بموجب این مراسله تقاضاهای ذیل را اظهار میدارد اولاً عزل مسیو شوستر و مسیو لکفر و اشخاص دیگر که مسیو شوسترانها را بخدمت دعوت نموده باید موافق فقره دویم این تقاضاها رعایت شود - ثانیاً متعهد شدن دولت علیه ایران که اشخاص خارجه را تا اینکه قبلاً رضایت سفارتین

روس و انگلیس را تحصیل بکنند بخدمت ایران دعوت نمایند ثالثاً - پرداختن دولت علیه ایران مخارج لشکر کشی که حالیه بایران شده است - مقدار مبلغی که بدولت امپراطوری باید برسد و ترتیب پرداختن آن بعد از وصول جواب دولت علیه بعد معین خواهد شد دوستدار تکلیف خود میداند توضیحاً اشاره دارد که جهت این اقدام یکی لزوم و ختم اخذ غرامت برای اینکه دولت امپراطوری مجبور بفرستادن لشکر بایران نشد و برای اقدامات جدید توهین آمیز مسیوشوستر نسبت بروسیه دیگر میل صمیمی دولت امپراطوری فعلاً رفع کردن اسباب عمده اختلافی که روی داده است و در آتیه ایجاد بنائی که دولتین علیتن بتوانند مناسبات دوستانه و روابط محکمه استوار نمایند و تمام کارهای روس و مسائلی که بلا انجام هستند بآن‌ها يك انجامی زود و موافق داده شود میباشد علاوه بر مطالب فوق دوستدار لزوماً اخطار میکند که دولت امپراطوری بیش از چهل و هشت ساعت برای اجرای تقاضاهای مزبور منتظر نخواهد بود و در ظرف این مدت عسا کر روس در رشت توقف خواهند کرد اگر تا انقضای این مدت جوابی نرسید یا جواب غیر مساعدی برسد عسا کر مزبور پیش خواهند آمد و البته این فقره باعث مزید مبلغی که دولت ایران باید بدولت روس بدهد خواهد شد در این موقع احترامات فائمه را نسبت بجناب مستطاب اجل عالی تجدید مینماید. «اولاً خاطر نشان آقایان محترم میکنم که قبل از اینکه این مراسله برسد بموجب بعضی علائم و علامات و بموجب شرحی که در اول این مراسله است که مینویسد در ملاقات روز جمعه بعلت‌هاییکه بموجب آنها دولت امپراطوری تقاضاهای دیگر خواهند کرد از روی این علائم وزارت خارجه استنباط کرده بود که يك تقاضاهایی از این قبیل اگر هم آنها را تصور نمیکرد بعضی از آنها را استنباط کرده بود پس میدانست ممکن است که بعضی از این تقاضاها از دولت علیه ایران بشود

خاطرات

نظر باین مقدمه از همان وقت اقداماتی که تکلیف وزارت خارجه بود چه از حیث مخابرات بادر بارهای دول و چه از حیث مذاکراتی که بایستی در طهران بشود شروع کرد و ذره از اقداماتی که باید بکند فرو گذار نکرد تا موقعی که آن مراسله رسید یعنی ظهر روز چهارشنبه هفتم ذی حجه از آن ساعت هم هیئت وزراء عموماً و بنده خصوصاً چه در مجلس شورای ملی و چه در جاهای دیگر برای همین کار مشغول اقدامات بودیم چه مخابرات و چه مذاکراتی که شده است مقصود از این اقداماتی که شد برای دو چیز بود یکی اینکه شاید بتوانیم دولت روس را از این تقاضاهایی که کرده است از همه آنها یا بعضی از آنها منصرف بکنیم و دیگر اینکه بعضی جمله‌های این مراسله که يك ابهامی دارد و مقصود انطوری که باید فهمیده نمیشود توضیحات بخواهیم که مقصود از آن عبارات چیست آن اقداماتی که برای منصرف شدن دولت روس شد که باز تکرار میکنم و عرض میکنم خیلی اقدامات جدی بود بدبختانه هیچکدام نتیجه مطلوبه نداد و يك مطلبی که خاطر نمایندگان مسبوق هست برای اینکه الان رسیده و در مجلس خصوصی هم فرصت نبود که مذاکره بشود این است که ان را هم عرض میکنم چون وساطت و مداخله دولت انگلیس را هم ما جلب کرده بودیم آخرین کاغذی که از سفارت انگلیس رسیده این است که دال بر اینکه فوراً این تقاضاها را قبول بکنید و نگذارید تاخیر شود پس معلوم میشود که اقداماتی که دولت و وزارت خارجه کرده است برای رفع این تقاضاها هیچ مفید نبوده است و بکلی بی نتیجه مانده است اما آن توضیحاتی که و آن اقداماتی که برای رفع آن مبهمات این مراسله خواسته‌ام این است که در آخر مراسله آنجائی که علل این اقدامات دولت روس را ذکر میکنند همچو استنباط میشود که ممکن

است تعبیر شود که شاید علاوه بر آن سه خواهش که در اصل مراسله هست بعضی خواهشهای دیگر هم از دولت ایران خواهند کرد فعلا (رفع کردن اسباب عمدۀ اختلافی که روی داده است) یا (ایجاد بنائی که دولتین علیتین بتوانند مناسبات دوستانه و روابط محکمه را استوار نمایند) یا (تمام کارهای روس و مسائلی که بلا انجام هستند بآن ها یک انجامی زود و موافق داده شود) در اینجا ممکن بوده از این عبارات همچو فهمیده شود که آن شرایط که در این مراسله ذکر شده است علاوه بر آنهم تقاضای های دیگری خواهد بود ولی اقداماتی که در توضیح اینها کردیم همچو معلوم شد که مطالب دیگری نیست بلکه دولت روس همچو فرض میکند که بعد از آنکه آن سه فقره خواهش قبول شد عمدۀ آنها عزل مسیو شوستر است بعد از آن ایجاد آن بناها شده و اختلافات بالضروره مرتفع خواهد شد و خواسته اند بگویند علت تمام تقاضاها وجود شوستر است که از وقتی که آمده است شروع کرده است به بعضی اقدامات و سعی کرده است که یک حس عدوان و خصومتی در میان دولتین روس و ایران ایجاد کند و وقتی آن اختلافات رفع شد آن خصومت هم رفع خواهد شد پس نسبت باین جمله اخیر این توضیحات داده شد و مطمئن شدیم که دیگر اینها یک مطالب دیگری نیست غیر از مطالب اول پس از مطمئن شدن از این توضیحات و مایوس شدن از نتیجه خوب آن اقدامات اولیه هیئت وزراء در این دوره با کمال دقت مشاورات کرده اند و خیلی خیلی اطراف مسئله را نگاه کرده اند و نتایجی را که از ردیا قبول این مطالب بتواند بدولت ایران متوجه بشود قیاس کرده اند و نظر بمسئولیتی که در اتمه دارند و نظر باینکه بایستی بعواقب امور بیشتر نظر بیندازند و مسائل فعلی و آنی را کمتر محل نظر

و طرف اهمیت قرار دهند و بالاخره این طور رای داده‌اند که ضررش کمتر باشد یعنی محظورات کمتر خواهد بود - که این سه خواهش دولت روس قبول بشود و این رای راهیئت وزراء باتفاق داده‌اند تا اینکه هر طوریکه نمایندگان محترم صلاح میدانند از آن قرار رفتار بشود .

حاج شیخ رئیس - بنده پیش از اینکه داخل موضوع شوم و رای خودم را عرض کنم که اگر در ضمن رای دادن مخالفتی با رای وزراء شود (این را ابداء یعنی تماشاجیها والا و کلا ملتفت هستند و همه میدانند) رئیس - ماکار بتماشاجی نداریم - حاج شیخ رئیس - بنا بر این باکمال آزادی عرض میکنم که چون تمام این موادیکه دولت امپراطور پیشنهاد کرده‌اند قبول تمام این تقاضاها رخنه تمام باستقلال ایران وارد میاورد واستقلال مارا متزلزل میکند خواهش و درخواست میکنم که هیئت وزراء ثانیاً داخل مذاکره شده شاید یک تریبی در تسویه این موادیکه تقاضا شده است بدهند که اسباب تسهیل شود و رخنه باستقلال ایران وارد نیاید - رئیس - اینکه تماشاجی را فرمودید عرض میکنم که و کلاء برای تماشاجیها حرف نمیزنند چه باشند چه نباشند فرق نمیکند - سلیمان میرزا - آقای آقا شیخ محمد شرحی درموضع استقلال فرمودند که دیگر محتاج بتکرار نیست بنده عرض میکنم که این استقلال مملکت چیزی نیست که حق ماها باشد که ما بتوانیم اورا ازدست بدهیم یا از مختصری از آن صرف نظر نمائیم این حق اعقاب ماها است که بعد از این در این مملکت نشو و نما خواهند کرد بنا بر این نه مانه اشخاصیکه در آب و خاک حالا زندگی میکنند نمیتوانند که چنین اقدامی را بکنند که باستقلال مملکت رخنه وارد بکنند زیرا که اعقاب ما که هزاران سال دیگر در این آب و خاک

زندگانی خواهند کرد این حق را دارند حق عموم مردم و اشخاص است که بعد از این خواهند آمد پس چیزی که منافی باشد با این اساس که حق عموم ملت است هیچکس نمیتواند در او خللی وارد کند یا در استقلال او حرف بزند و یکذره تصور بکند و راضی باشد بنده شخصاً با سایر رفقایم در تمام این مطالب ترجیح میدهم طرف استقامت را و در کارها پایداری و ثبات را بهتر از هر چیزی میدانم علی الخصوص نسبت به چیزهایی که راجع به عموم ماها است حالا داخل میشویم در مواد این تقاضا اول عزل مستر شوستر و لکفر و سایر اشخاصی را که دعوت کرده اند مطابق ماده دوم دریک مملکتی که شروع بترقی میکند و میخواهد کارهایش پیش برود محققاً باید شروع بکند باصلاح اداراتش و یقین حتمی دارد که باید ادارات خودش را اصلاح بکند و بترتیب انتظاماتی که در ادارات خودش میدهد از هر حیث از حیث مالیه و از حیث ترتیب نظام و سایر چیزها شروع بترقی بکند و در معنی شروع بترقی و تمدن و انسانیت بکند و از همه ادارات مهمتر و مقدم تر اصلاحات مالیه است بعد اصلاح قشون و نظام است زیرا هر گاه مالیه مرتبی داشته باشیم میتوانیم سایر اداراتمان را بطور مرتب و منظمی اداره بکنیم امروز از برای ما چنانچه سابقاً هم گفته شده از برای اصلاح ادارات بهترین راهی که در نظر میاید جلب مستشارها است از خارجه و از برای مالیه هم ما مستشارهایی خواسته ایم از خارجه چه آمده اند چه خواهند آمد و از برای هیچکدام از اینها خودمان را محتاج باینکه رضایت کسی را بدست بیاوریم نمیدانیم زیرا که دولتی هستیم مستقل و در کارهای داخلی و خارجی هر چه صلاح خودمان را بدانیم ازاد هستیم که از آن قرار رفتار بکنیم و از وقتی که این مستشار و سایر مستشارهای خارجی آمده اند همه آنها باینکه جدیدیت و صداقتی که وظیفه هر شخص

درستکار و هراسان با تربیتی است در اصلاح مالیه کوشیده‌اند مخصوصاً اداره مالیه که در حقیقت بایک اساس متینی و یک شالوده صحیحی شروع شده است که امیدواری میدهد مارا در آتیه که باین ترتیب ما دارای یک مالیه منظم و مرتب صحیحی باشیم بنابراین چگونه میتوانیم راضی بشویم که عزل مستشارها را بخواهیم یا عزل یکی از آنها را بخواهیم در صورتیکه بدرستی و صداقت خدمت کرده‌اند و علت آن تقاضاهاییکه کرده‌اند میگویند که اهانتی است که از طرف خزانه دار کل نسبت بدولت بهیه روسیه شده است اینهم بنظر نمی آید که چنین توهینی باشد این ادعائی است که پس از آنکه به ثبوت برسد در یک محکمه عالی ثابت شود آنوقت باید یک ترتیب اثری براو بشود در اینصورت نمیتوانم تکلیف اول را قبول کنیم تکلیف دویم خیلی سخت تر و استقلال شکنانه تر است از ماده اول زیرا که ما باید مطابق آن تکلیف متعهد و متضمن بشویم که بعد از این هیچ مستخدمی قبول نکنیم از برای اداراتمان مگر آنکه قبلاً رضایت سفارتین تحصیل بکنیم و این یک چیز فوق العاده است و منافی است با استقلال خارجی ما بنا بر این نمیتوانیم قبول کنیم و باید تقاضا بکنیم از هیئت وزراء که داخل شوند در مذاکرات که شاید بتوانند این مطالب را بر طرف کنند یا تغییر بدهند زیرا که این شرایط استقلال شکنانه است نه هیئت دولت و نه ملت هیچکدام نمیتوانند قبول بکنند.

میرزایانس - چنانچه خاطر محترم نمایندگان مسبق است بنده از روزیکه پای بسیاسات این مملکت گذاردم یک مسلك خیلی واضیحی داشتم که در هر اودات خارجه هر دولتی که با ما ادعائی دارما بنظر حقانیت نگاه بکنیم اگر

حق دارد در آن ادعا در کمال صمیمیت اداء بکنیم و اگر حق ندارد در آن ادعا با کمال استحکام و ثبات قدم بایستیم امروز چنانچه آقایان فرمودند روز تاریخی بزرگیست برای ایران و این تقاضاهائی را که جلو ما گذاشته اند که رد بکنیم یا قبول از این نقطه نظر حقانیت یعنی وقتیکه بنده ملاحظه میکنم می بینم که حقی که ما داریم بما اجازه نمیدهد که آنها را قبول بکنیم بنده میتوانم يك قدری تصدیق بکنم آنچه آقای متین السلطنه فرمودند که ماده اول استقلال شکن نیست ماده اول دو قسمت دارد يك قسمتش شاید آنطور نباشد که فرمودند ولی يك قسمت دیگرش تصدیق يك معاهده را میخواهد که مواد آن معاهده با استقلال مملکت منافات دارد و ماده دویم بعد دورای گمان نمیکنم در مجلس باشد که بکلی استقلال شکن است و ماده سیم يك مسئله است که استقلال شکن نیست ولی اگر از روی نظر حقانیت نظر بکنیم ما ابدأ تقصیری نکرده ایم که يك غرامتی بدهیم چون شخص باید يك تقصیری بکند تا غرامت بدهد يك چیزی هم آقای متین السلطنه فرمودند بنده باید مجبوراً دو کلمه جواب عرض بکنم چون فرمودند بعض از آنرا قبول کنیم چون بنده میدانم وضع اولتیماتوم تجزیه پذیر نیست باینجهت داخل آن مذاکره نمیشوم و باید مذاکره در او جمعاً بشود بوضع جمعی اگر مذاکره شود گمان نمیکنم کسی باشد که بگوید ملاحظه استقلال ماشده است و بطور جمعی که نظر میکنیم بموجب این تقاضاها استقلال مارا میخواهند از ما بگیرند حالا باید به بینم چه چیز است استقلال و تابعه اندازه حق داریم در رفتن او امضاء بکنیم - بنده گمان میکنم هر کس هم که تاریخ خوانده است در این گمان بنده با بنده همراه خواهد بود که قیمت استقلال يك مملکت مساوی است با قیمت حیوة تمام افراد ان

مملکت این قیمت استقلال مملکت است بعد حالا به بینم مال کیست این استقلال نه مال ما است نه مال آنها است که بما داده اند و نه مال آنهاست که بعد از این خواهند آمد بلکه مال تمام آنهاست از شش هزار سال پیش از این استقلال ما بوده است و تاشصت هزار سال دیگر هم باید باشد بنده عرض میکنم خوب نظر فلسفی که در این مسئله نظر بکنیم این يك چیزی نیست که مال ما باشد تا بتوانیم از رفتن آن حرف حرفی بزنیم اینهم مسئله دویم يك مسئله دیگر هم هست بنده که یکی از نمایندگان هستم که اینجا نشسته اند خودم را میدانم یاد دارم در روزیکه وارد شدم جلوه مین میز مرا مجبور کردند يك قسمی یاد کردم و در آن قسم بمن گفتند قسم خوردم که باستقلال مملکت خیانت نکنم من اگر آدم با شرفی باشم نمیتوانم مخالف با آن رفتار بکنم این يك چیزی است که از قدرت من خارج است بنده با کمال احترام نسبت بان دولت همسایه که این پیشنهادها را کرده است جوابا عرض میکنم که يك چیزی را از من خواسته اند که نه مال من است و نه میتوانم بشما بدهم .

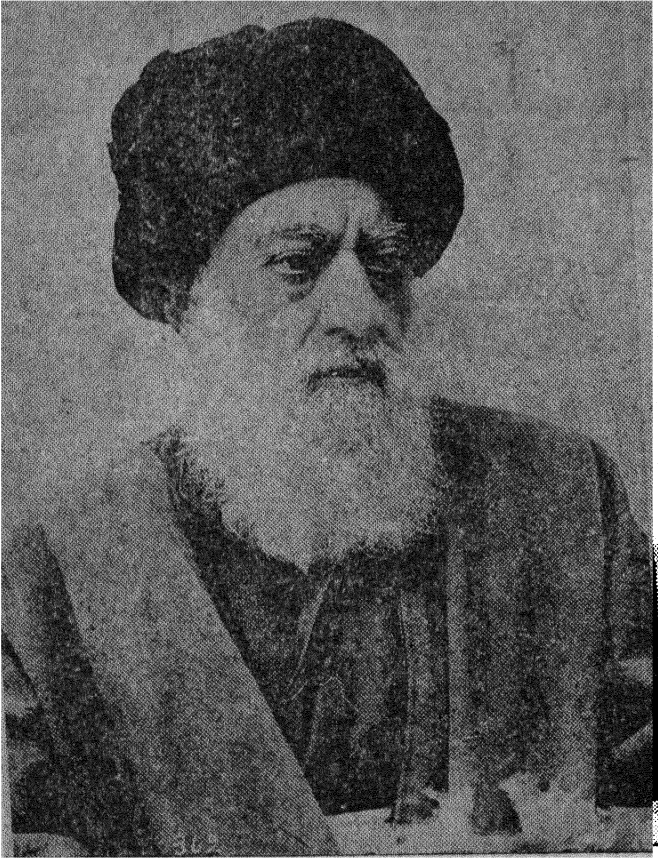
حاج عزالممالک - بنده اول شکر میکنم از اینکه حقیقتاً حق دارم در حفظ استقلال مملکت خودم اظهار عقیده بکنم تقاضاهای دولت روس شامل سه مطلب اساسی است - اول عزل مستر شوستر و لکفر دویم اینکه استخدای از خارجه نشود مگر برضایت سفارتین سوم ادای مخارج عسگر کشی، بنده کاملاً موافق هستم که همیشه دولت ایران با دول همجوار مناسبات خودشان را محفوظ داشته و در هر موقع سعی در حفظ روابط آنها بنماید ولی بدبختانه و بطور کلی بهر نظریکه باین مواد نظر بشود بطور وضوح می بینند که این مواد منافای با استقلال مملکت است بلکه بنده حتم و یقین دارم که هر ایرانی در این عقیده

ثابت است که تصدیق این مواد منافی با استقلال این مملکت است اگر از مذاکرات کلیات بگذریم و داخل مواد شویم می بینیم که هر يك از مواد مطلبی است که بعقیده بنده قابل قبول نیست چون آقایانیکه قبل از بنده اظهارات کردند بعضی دیگر از آن موارد را تشریح کردند بنده فقط ماده دویم را تعقیب میکنم و عقیده خودم را در آخر اظهار خواهم کرد دولت علیه ایران همیشه در امور خارجه و داخله خود مستقل بوده هیچوقت نمیتواند در امور خود نظارت دولی را قبول کند و بهمین نقطه نظر بوده است که دولت ایران هیچوقت لفظ دولتین را نشناخته و نباید بشناسد و هیچوقت يك دولتی را ترجیح بر دولت دیگری نداده است و بهمه دول بیک نظر نگاه میکند اما اینکه گفته شد در آن دو نقطه نظر هست که ممکن است هر دو استقلال مملکت را محو کند و گویا این محل اختلاف نیست باید این را تشریح کرد زیرا تصدیق این مسئله بر هیچیک از آقایان شبیه نباشد قبول این مواد که تصدیق محو و استقلال ماست بدست خودمان زیرا اگر تصدیق کردیم دیگر جای حرفی و انکاری برای آن مقامات باقی نخواهد بود زیرا خودمان تصدیق این عقیده را کرده ایم و استقلال خودمان را از دست داده ایم پس بنده با يك عقیده ثابت چون میدانم تمام موکلین خودم و تمام ایرانیها با من هم عقیده هستند این پیشنهاد را به مجلس شورای ملی تقدیم میکنم از هیئت دولت تقاضا میکنم با کمال صمیمیت از این تقاضاهای دولت روس معذرت بخواهند و داخل ترتیبات دیگری بشوند - رئیس - آقایانیکه اجازه خواسته بودند همین آقایانی بودند که نطق کردند و ظاهراً مذاکرات کافی باشد (تصدیق کردند) حالا پیشنهادهایی که شده است قرائت میشود پیشنهاد حاج عز الممالک بعبارت ذیل قرائت شد: مجلس

شورایملی پس از اصغاء اظهارات هیئت وزراء نظر باینکه تکالیف دولت روس را منافی استقلال مملکت میدانند از قبول آن متعذر بوده به هیئت دولت تکلیف میکنند که برای تغییر تکالیف مذکوره داخل مذاکره شود و مذاکرات مطلب مطرح شده را ختم مینماید - از طرف آقای متین السلطنه بعبارت ذیل قرائت شد مجلس شورای ملی پس از اصغاء اظهارات هیئت وزراء نظر باینکه قبول تمام تکالیف دولت روس را منافی استقلال مملکت میدانند از قبول آن متعذر بوده به هیئت دولت تکلیف میکنند که برای تغییر تکالیف مذکور داخل مذاکره شود و مذاکرات مطلب مطرح شده را ختم مینماید - رئیس چنانچه آقایان ملتفت بودند پیشنهاد اولی راجع برد تمام تقاضاهائی است که شده پیشنهاد ثانوی که آقای متین السلطنه کرده اند راجع به تجزیه است که بعضی از آن تقاضاها را قبول کردند آقایان وزراء در اینباب اظهاری دارند - وزیر امور خارجه خیر - رئیس چون باید در این پیشنهاد رأی بگیریم باید اول در پیشنهاد راجع به تجزیه رأی بگیریم باین جهت این پیشنهاد دو مرتبه قرائت میشود (پیشنهاد متین السلطنه دو مرتبه قرائت شد) رئیس آقایانیکه این پیشنهاد را تصویب میکنند قیام نمایند (بعضی قیام نمودند) رئیس قابل توجه نشد یعنی رد شد رأی میگیریم به پیشنهاد آقای حاجز العمالک که راجع است برد تمام سه فقره آقایانیکه این پیشنهاد را قابل توجه میدانند و تصویب میکنند قیام نمایند (جز چند نفر تمام نمایندگان قیام نمودند) رئیس تقریبا باتفاق این پیشنهاد قبول شد یعنی تمام آن سه فقره تقاضا رد شد چون نزدیک ظهر است و مطالبی نیست مجلس را ختم میکنیم (رئیس حرکت کردند و مجلس ختم شد)

به حضرت عبدالعظیم ۴ که رسیدیم عده ژاندارم دیده شد همینطور

در راه قم دسته دسته زاندارم دیده میشد که به حال حاضر باش بودند سه نفر از ما در درشکه نشسته و یکنفر به نوبت سوار اسب میشد و دنبال درشکه یورتمه می آمد يك شب در راه توقف کردیم اية الله آقا میرزا سید محمد طباطبائی را در حسن آباد ملاقات کردم که با خانواده خود

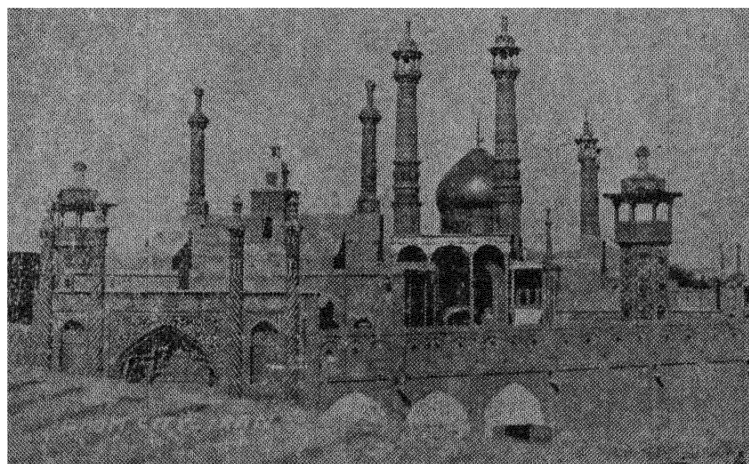


میرزا سید محمد طباطبائی

حرکت فرموده بودند. در بین راه دسته دسته دیده می شد طهران را ترک کرده و بطرف قم می آمدند با وجودیکه در راه همه کس می گفت که شاه از طهران حرکت نموده ولی همینکه به قم رسیدیم با تحقیق کامل معلوم شد هنوز شاه در طهران است.

قوت قوت قوت

در همان اول ورود به قم اطلاع رسید که پس از علنی شدن تصمیم شاه و دولت به تغییر پایتخت سفرای روس وانگلیس بدر بار رفته و بشاه اطمینان داده اند که قشون روس بطهران نخواهد آمد و معلوم نشد بچه ترتیب اطمینان حاصل شده و شاه را از حرکت منصرف نموده اند و بلافاصله اطلاع رسید دولت هم تغییر کرده و شاهزاده عبدالحسین میرزا فرمانفرما بریاست دولت منصوب گردیده است. بعداً هم معلوم شد روسها به قول خود وفا نکرده به عناوین مختلف صاحبمنصب های آنها بطهران آمد و رفت می کرده و قشون خود را هم به نزدیکی طهران آورده اند. ولی ظاهراً پای تخت اشغال نشده و زمام امور در دست دولت ایران متمایل بآنها است.



بارگاه حضرت معصومه ۴

در ورود به قم منزل کوچکی تهیه کرده و اطاقی داشتیم که چهار

نفری همانجا غذا می خوردیم و میخواهیدیم چند نفر دیگر از آقایان نمایندگان هم در آن منزل بودند و اطاقهای دیگری را اشغال نموده بودند بیشتر روزها به زیارت میرفتیم گنبد طلائی مرقد مطهر حضرت معصومه علیهاسلام و آئینه کاری و کاشی کاری صحن مطهر منظره باشکوهی داشت و غالباً مهاجرین در صحن همدیکر را ملاقات می کردند در قم بواسطه ایام عاشورا و دستجات سینه زن که با ورود مهاجرین از طهران توأم شده بود هیجان و اضطراب فوق العاده وجود داشت دستجات مختلف از نمایندگان مجلس شورای ملی - معاونین وزارت خانه ها - تجار - کسبه - رجال ارباب جراید تدریجاً وارد قم می شدند . عصرها عده و کلا (آقا میرزا محمد صادق طباطبائی - سلیمان میرزا - مدرس - حاجی شیخ حسین استرآبادی - ناصر الاسلام - ادیب السلطنه - مشارالدوله - میرزا محمد علی خان کلوب فرزین - میرزا احمدخان قزوینی - مساوات - آقاسید فاضل کاشانی - نواب یزدی - دهخوارقانی - وحیدالملک - آقامیرزا عباس یزدی) در عمارت فتحعلی شاهی جلسه تشکیل داده و مذاکراتی نسبت بوضعیت حاضر بعمل می آمد .

سلیمان میرزا با چند نفر دیگر مثل آقامیرزا محمد علی خان کلوب - حاجی فطن الملک - سیدجلیل اردبیلی و مساوات کمیته دفاع ملی تشکیل داده و بجمع آوری قوا مشغول بودند منهم با عیسی میرزا در کمیسیون نظام بوده و داوطلبها خود را به کمیسیون معرفی می کردند يك قسمت از قوای ژاندارمری در قم متوقف يك قسمت هم بسر کردگی ماژرابوالحسن خان زند در منظره مامور جلو گیری از روسها بود مجاهدینی هم از طهران آمده بودند که قسمتی در قم و قسمتی هم با آقایان کلوب و نظام السلطان برای مقابله با روسها به ساوه رفتند چند روز از توقف قم

گذشته بود که دولت نمایندگان مجلس و سران قوم را برای مذاکره حضوری به تلگرافخانه دعوت کرد ماهمگی در تلگرافخانه قم حاضر شده مخابراتی باطهران رد و بدل شد پیشنهاد دولت این بود که مهاجرین مراجعت کنند و قرارهایی با دولتین انگلیس و روس گذارده خواهد شد بواسطه عدم اعتماد که بدولت بود زیرا مستوفی الممالک تغییر کرده و عبدالحسین میرزا فرمانفرمائیس دولت شده بود و مظالمی که تا آنوقت از خارجی ها دیده شده بود هیچکس موافقت با مراجعت نکرد و تلگراف آخری به قلم آقای ادیب السلطنه سمیعی نماینده گیلان نوشته شد و با ذکر دلایلی نسبت بموضوع مهاجرت و عدم اطمینان بمواعید دولتین روس و انگلیس این شعر در اخر تلگراف گنجانیده شد (کس نگوید که چرا رفت و چرا باز آمد) همگی در قرائت این تلگراف دست زدند و اظهار احساسات نمودند و تلگراف مخابره شد و ما از تلگرافخانه بیرون آمدیم .

برای یادآوری چند موضوع از مظالم خارجی ها ذکر میشود .

۱- معاهده ۱۹۰۷ مابین دولتین انگلیس و روس مبنی بر تقسیم مناطق نفوذ روس و انگلیس در ایران که دولت ایران اعتراض بآن معاهده نموده و هیچگاه برسمیت نشناخته است .

۲- اولتیماتم دولت امپراطوری روس بایران در آخر دوره دوم تقنینیه مجلس شورای ملی متضمن تقاضای اخراج مستر شوستر امریکائی رئیس کل مالیه ایران و چند موضوع دیگر که همگی آنها بر خلاف استقلال و تمامیت کشور ایران بود .

واز طرف مجلس شورای ملی به پیشهاد اینجانب و باتفاق آرا رد گردید .

۳ - ورود قشون روس بایران ودخالت در امور داخلی ما وبدار آویختن شهید سعید مرحوم ثقةالاسلام و چند نفر از سران آزادی آذربایجان در تبریز.

۴ - بعداز آن تاریخ هم مکرر معاهدات را نقض کرده در جنگ اول بین المملی قشون روس و انگلیس وارد خاک کشور ما شده وجه تعدیات نموده وجه خسارت های زیاد به مملکت وارد نمودند .

درزد و خورد اولیه که مابین پیش قراولان روس با قوای ما در ساره روی داد یکنفر اسیر روسی بدست قوای ایرانی افتاده و به قم آوردند در تلگرافی هم که در جواب دولت بطهران مخابره شد متذکر گردیدیم که قم این افتخار را دارد که دارای اسیر روسی است .

این سالدات روسی کم کم بامهاجرین انس گرفته و همراه ما بود ومایل بفرار ومراجعت به قشون روس نبود وبا يك قسمت از مهاجرین که همراه بود کار آبدارخانه وچاهی درست کردن را انجام میداد .

آقای ارباب کیخسرو نماینده مجلس هم برای همین موضوع مراجعت نمایندگان به قم آمد و بدون نتیجه بطهران برگشت آقای ملك الشعراى بهار نماینده مجلس که از درشکه زمین خورده ودستشان شکسته بود ناچار برای معالجه با ارباب کیخسرو بطهران مراجعت کردند منهم توقف برادران کوچک وپسرخاله راجایز ندانسته بادرشکه عمیدالملک آنها را بطهران فرستادم وخودم با همان اسب التفتاتی حاج مجدالدوله درقم نزد رفقا مانده در بالا خانه کوچکی منزل گرفتم اسدالله خان نوکر قدیمی وصدیق خانوادگی مارا مادرم نزد من فرستاد وتا آخر سفر مهاجرت باهم بودیم وخیلی بدرد میخورد و خوراك برای من تهیه می کرد ومنزل را تمیز نگاه میداشت .

در همان روزها زد و خوردی ما بین قوای روس و عده اعزامی به ساوه در گرفته و یکنفر اسیر روس را به قم آوردند و در تلگراف مخابره بطهران هم این خبر مخابره شد که قم افتخار دارد که يك اسیر روسی در آنجا است. این زد و خورد مختصر باعث هیجان مهاجرین شده و از عراق اصفهان و بعضی نقاط دیگر هم بکمک این نهضت اشخاص و دستجاتی وارد قم میشدند.

بعد از چند روز توقف در قم قسمت زاندارم که در منظره بسر کردگی مازرا ابوالحسن خان بودند از روسها شکست خورده و مازرا ابوالحسن خان تیر خورده زخمی شده اردوی رباط کریم هم که بسر کردگی امیر حشمت آذربایجانی بود مغلوب گردیده ناگزیر تصمیم به تخلیه قم گرفته شد. نصف شب این خبر را آقای آقاسید حسین کزازی نماینده کرمانشاهان به من داد.

حرکت بطرف اصفهان

نصف شب بود که شنیدم درب منزل را بشدت می کوبند اسداله خان رفت به بیند چه خبر است درب که باز شد آقای کزازی وارد و از طرف سلیمان میرزا اطلاع داد که باید فوراً حرکت کرد و فوراً به کمیته بیائید منم بی معطلی لباس پوشیده تفنگ گلوله که کمیته به من داده بود برداشته و باسداله خان گفتم اسب را زین کرده به محل کمیته بیاورد. همینکه به کمیته رفتم دیدم وضعیت شلوق و هر کس بفکر خودش است سلیمان میرزا به من گفت من و شما و عیسی میرزا با هم میرویم و باتفاق بمنزل شنمان آلمانی رفتیم و او را در زیر زمین دیدیم که مشغول جمع آوری اسباب بود سلیمان میرزا چند کلمه با او حرف زد و به کمیته مراجعت کردیم يك درشکه حاضر بود ۳ نفری سوار شده براه افتادیم و بطرف کاشان حرکت کردیم.

این نکته ناگفته نماند که در جنگ ما بین آلمان و روس وانگلیس چون جنگ در اروپا بود چندان تأثیر مهم و مستقیمی در ایران نداشته و به تبلیغات اخبار خارجه و روزنامهجات و مذاکرات در مجالس اکتفا می گردید همینکه دولت عثمانی وارد جنگ گردید بمناسبت همجواری و اینکه دامنه جنگ بحدود ایران هم سرایت خواهد کرد دولت اعلان بی طرفی داد ولی با وجود اعلان بی طرفی قشون روس از حدود شمال گیلان و آذربایجان بخاک ایران تجاوز کرده چون به قزوین رسیده و از قزوین هم بطرف پایتخت عازم گردید افکار عمومی بواسطه فشارهای زیادی که در هر موقع ملت و دولت ایران از دولت امپراطوری روسیه

دیده بود و وحشت زیادی که عامه از تجاوزات دولت روسیه تزاری داشتند مخالف عملیات روسیه بوده و هیچگونه اعتمادی باظهارات مامورین روسیه



سلیمان میرزا اسکندری

نداشتند اگر حقیقتاً بی طرفی ایران محترم شمرده میشد قطعاً مهاجرتی

پیش نمی‌آمد ولی تجاوز قشون روس مخصوصاً حرکت بطرف پای‌تخت و رسیدن آنها به کرج هفت فرسخی طهران امید هر گونه موافقتی را از بین برد و آزادیخواهان و وطن پرستان چون قادر به دفاع از حق خود نبودند چاره را در مهاجرت دیده تا باین وسیله اعتراض با عمل خلاف قانون روسیه بنمایند بنظر من نهضت آنموقع و مهاجرت يك عده از نمایندگان مجلس و طبقات مختلفه که اسامی آنها آنچه در خاطر دارم ذیلاً درج میشود یکی از بزرگترین نهضت‌هایی بود که این اواخر در ایران دیده شده بود و همین اقدام وطن پرستانه باعث تغییران عمده در آینده گردید و اگر ما سر تسلیم فرود آورده بودیم موضوع منطقه نفوذ تدریجاً عملی می‌گردید و طوری افکار و عقاید را خفه می‌کردند که بعد از انقلاب روسیه هم ما نتوانیم نفس آزادی بکشیم و اگر با رضایت خاطر قراری می‌گذاشتم و اجازه دخالت مسلحانه آنها را بخاک خود میدادیم دیگر خلاصی از دست اجانب مقدر نبود چنانکه هر چه را در پیش قراری داده بودیم بعد از انقلاب هم نتوانستیم بآن نقاط دخالتی بکنیم بنا بر این باقضاوت وطن پرستانه و بی طرفانه موضوع مهاجرت را بایستی تصدیق و تقدیس نمود .

اگر چه اسامی غالب آقایان مهاجرین بواسطه اینکه مدتی از آن زمان گذشته درست کامل در خاطر من نیست معیناً بهتر دانستم بقدریکه در خاطر دارم ذکر نام آقایان عزیز و محترم بشود بدیهی است در تقدیم و تاخیر اسامی نظری نیست .

از نمایندگان مجلس شورای ملی :

آقاسید حسن مدرس - آقامیرزا محمد صادق طباطبائی - شاهزاده
 سلیمان میرزا - ادیب السطنه سمیعی - میرزا محمد علی خان کلوب فرزین
 میرزا قاسم خان صوراسرافیل - مشارالدوله حکمت - حاجی شیخ محمد
 حسین استرآبادی - ناصر اسلام ندامانی - میرزا احمد خان عمارلو -
 آقاسید حسین کزازی - وحیدالملک - نواب یزدی - آقا سیدفاضل کاشانی
 میرزا محمد علی خان مافی - میرزا عباس یزدی - شیخ محمد حسین خوانساری
 - آقا سید محمد رضا مساوات آقا شیخ رضا دهخوارقانی - یمن الملک
 لرستانی - حاج شیخ اسمعیل رشتی - ملک الشعرا بهار - امان الله اردلان



نمایندگان مجلس شورای ملی در موقع توقف کرمانشاهان در جنک بین الملل

از سایر طبقات :

آیة الله آقا میرزا سید محمد طباطبائی - حاجی آقا نورالله مجتهد
 اصفهانی - آقانور الدین مجتهد عراقی - قوام العلماء کرمانشاهانی - حاج
 میرزا علیمحمد دولت آبادی آقا میرزا کریم خان رشتی حاج میرزایحی

دولت آبادی - آقا عبدالمهدی طباطبائی - میرزا سلیمان خان معاون وزارت داخله - سالار لشکر - نظام السلطنه - سردار مقتدر کاشانی - نظام السلطان - سردار مقتدر سنجایی - سردار ناصر سنجایی - حاجی نظم السلطنه - حاجی فطن الملک - عباس خان کلهر حاجی خان بردار حاجی فطن الملک بقاء الملک منمخ السلطنه صنیعی سردار سعید - امیر ناصر خلج - سیف الله خلج سرحددار - آقامیرزا صادق خان بروجرى - آقامیرزا صادق تاجر بروجرى حاجی محمد باقر تاجر کاشانی حاجی سید ابوالحسن علوی - کاظم زاده - نصراله خان جهانگیر - آقاسید عبدالرحیم خلخالی - آقاسید جلیل اردبیلی - امیر حشمت آذربایجانی سردار شجاع - منوچهر خان - عارف - عشقی - دیوان بیگی ضیاء السلطان لشگری - حسین خان معمار - آقا سید مجلس - حیدر خان فراشبازی مجلس نایب حسین پیش خدمت مجلس - بهاء الواعظین - آقاسید یعقوب شیرازی - حلاج - حاج شرف الملک مکرم سلماسی مرات السلطان - حاج نظم السلطنه - میرزا اسدالله خان مصفی - احمد علی خان زند - عبدالباقی خان - میرزا علی خان - یدالله خان بختیاری - ابوالقاسم خان بختیاری سردار معظم بختیاری سردار محبی - محمد تقی خان مافی - اسعد السلطان کردستانی - میرزا حسن طیب زاده - سهام الدوله - شکرالله خان - محمد کریم خان برومند
 (از افسران با در جاتی که در آن موقع داشتند وغالباً بعد ها
 سر تپ و سر لشگر هم شده اند)

یاور حبیب الله خان شیبانی - یاور عزیز اله خان ضرغامی - یاور ابوالحسن خان زند سالار محتشم ضرغامی - یاور عبدالعلی خان اعتماد مقدم - خلیل خان امیر پنجه قزاق امامقلی خان امیر پنجه قزاق - یاور محمود خان پولادین - سلطان عبدالعلی خان زند - سلطان محتشم - یاور مهدیقلی خان تاج بخش سلطان عطاءالله خان علامی یاور محمد تقی خان - نایب عباس خان - سلطان

حیدرقلی خان - یاور مسعود خان کیهان - سر تیب ابوالفتح زاده قزاق - سلطان
 شه رئیس دکتر یاوریحی خان - دکتر یاور سید ابوالقاسم خان قوامی -
 دکتر سید حسن طباطبائی - سلطان کاظمی - عیسی میرزا افسر شهر بانی
 نایب اول شجاع و شمشگیر سلطان محمود خان نودزی نایب اول شهاب
 السلطان اردلان - سلطان اسمعیل خان بهادر نایب اول اسدالله خان فتحی
 سلطان رضاقلی خان نایب عبدالله خان خلوتی نایب اول احمد خان حکیمی
 سلطان اکبر میرزا نایب سید رضا خان - نایب مجید خان زند سلطان حسین
 خان پدر سلطان ملک زاده سلطان نصرالله خان کلهر سلطان اسفندیار خان
 نایب حسین خان مجمل سلطان مصطفی خان رومانی دکتر سید ولی الله خان
 سلطان میرزا حسن خان (کیوان) نایب اول حسام وزیر - یاور
 صادق خان کوپال

بین راه قم و کاشان ابتدا سلیمان میرزا و من در درشکه نشسته بودیم تا
 کاروانسرا سنگی همینطور آمدیم چون درشکه خوب نبود و اسبها
 خوب راه نمی رفتند و سلیمان میرزا بیشتر طرف توجه بود ایشان به درشکه
 مشارالدوله که شخصی بود و اسبهای خوبی هم داشت سوار شدند
 من با آقایان ادیب السلطنه و کلوب با همان درشکه کرایه خود را بزحمت
 بکاشان رسانیدیم . در کاشان يك تفنگ پنج تیر از اموال کمیته دفاع ملی
 به من داده شد در کاشان شکرالله خان لمبانی اصفهانی با محمد کریم خان
 برومند و عده سوار از اصفهان به کمک ما آمده بودند .
 آقایان مهاجرین هر يك با وسائل مختلف خود را بکاشان رسانیدند
 و يك روز بیشتر در آنجا متوقف نشده و دیگر فرصتی برای مشاوره
 نبود و هر کس میخواست خود را زودتر باصفهان برساند اخبار هم می
 رسید که روسها در تعقیب ما هستند .

من با چند نفر از نمایندگان مجلس در يك دليجان بطرف اصفهان حرکت کردیم بیرون دروازه کاشان حاج نظم السلطنه که از اردوی رباط کریم خود را بکاشان رسانیده بود جلو ما را گرفته اسب خود را بجلو دار خود داده داخل دليجان شد و هر چه گفته شد جانمست قبول نکرد و وسط دليجان روی زانوی دیگران دراز کشیده بخواب رفت و در دوسه محل هم که تا صبح اسب های دليجان عرض می شدند تمام خواب بود و اعتنائی که جانمست نداشت روز بعد دليجان شکست مدتی هم همگی پیاده راه رفتیم تا يك گاری بدست آمد و با گاری خودمان را باصفهان رسانیدیم .

اصفهان شهر زیبایی است که آثار قدیمه سلاطین صفویه مثل مسجد شاه - مسجد مادر شاه - مسجد شیخ لطف الله و مساجد دیگر و چهل ستون و عالی قابو و پل های روی زاینده رود و سایر ابنیه قدیمی و نشاط طبیعی و صنعتی آنجا جالب توجه بود اگر چه گرفتاری های روزانه و رسیدن اخبار بد فرصتی برای استفاده از مشاهده این آثار عظیمه تاریخی را بدست نمی داد معذرا من که تا آن موقع داخل در کمیته نبودم هر قدر ممکن بود در شهر گردش کرده و بدیدن این ابنیه تاریخی وقت را گذرانیده ضمناً از روحیه اهالی هم اطلاعاتی تحصیل می نمودم و بطور کلی آنچه استنباط نمودم قسمتی از مردم به کسب و کار خود مشغول بوده و کاری باینکارها نداشتند ولی يك عده روشن فکران از طبقات مختلفه منجمله حاج آقا نورالله مجتهد و برادران امین التجار اصفهانی و آزادیخواهان که اسامی آنها در نظر من نیست طرفدار مقاومت در مقابل فشار روسها بودند . علاوه از اعتراضاتی که تلگرافاً بر ویه تجاوز کارانه روسها می شد باکمک ژاندارم های موجود در اصفهان از قوای بختیاری و سایر کسانی که

خاطرات

ممکن بود اسب و تفنگی داشته باشند استمداد می گردید .

روز های اول ورود اصفهان خبری از تهاجم روسها بطرف اصفهان نبود و صبحها در بالای پشت بام تلگرافخانه که آفتاب خوبی داشت تجمع کرده حاجی آقانو را الله هم می آمد و با طهران تلگرافاتی رد و بدل می شد دولت مرکزی معلوم بود تحت نفوذ و فشار روسها و انگلیسها قرار گرفته و دیگر اعتنائی به مهاجرین نداشت ماها هم با وجودیکه ترتیب منظمی در کارمان نبود ولی همگی متفق القول بودیم که نباید زیر بار تحمیل اجانب رفت و باید در مقابل تهاجم قشون روس مقاومت نمود اخباری هم که بعدا معلوم شد دروغ است بوسیله آلمانها منتشر می شد که کمک به آزادیخواهان ایران از طرف آلمانها خواهد رسید.

حرکت بطرف کرمانشاهان

بعد از چندروز توقف اصفهان که بهمین منوال می گذشت و اطلاع قطعی که روسها بطرف اصفهان هم می آیند تصمیم گرفته شد از راه گلپایگان و عراق و بروجرد به کرمانشاهان برویم و باردوی آقای نظام السلطنه که ایشانهم در لرستان و کرمانشاهان شروع باقدماتی نموده ملحق شویم در مدتی که در اصفهان بودیم تلگرافات زیادی از تمام نقاط ایران میرسید و همدردی خود را اظهار و نسبت بر رفتار متجاوزانه قشون روس اعتراض می نمودند ماهم جواب هائی مبنی بر تشویق آزادیخواهان برای مقاومت در مقابل تجاوز اجانب میدادیم۔ اسداله خان را که از قم به بعد ندیده بودم در اصفهان با اسب کذا وارد گردید و بما پیوست .

برای هر يك از آقایان مهاجرین اسب و قاطری تهیه می شد و کار مسافرت بطرف کرمانشاهان مهیا گردید .

دسته اول بریاست میرزا محمد علی خان کلوپ بطرف عراق و کرمانشاهان حرکت نموده و این دسته عبارت بود از آقایان ادیب السلطنه سمیعی۔ بقاء الملک۔ حاج فطن الملک۔ حاجی شرف الملک۔ طیب زاده گیلانی مشارالدوله۔ آقا سید حسن کزازی۔ وحید الملک۔ حاجی محمد باقر کاشانی۔ دهخوارقانی۔ آقا سید عبدالرحیم خاخالی۔ و عده دیگر منهم با این دسته حرکت کردم چند نفر ژاندارم هم بافسری نصرالله خان قلعه بیگی همراه ما بودند تا گلپایگان و کمره با وجود سرما و برف زیاد بالنسبه راحت آمدیم آقای امیر مفتخم بختیاری در اره ملک خود يك شب از همگی ما پذیرائی کرد شب موقعیکه آقایان را من بواسطه

خاطرات

شناسائی سابق به امیرمفخم معرفی کرده گفتم - استر آبادی - کزازی -
 دهخوارقانی کاشانی و غیره خیلی یواش به گوش من گفت مگر این
 آقایان اسم ندارند که بنام شهر یا ولایت معرفی میشوند و معلوم بود ایشان
 عادت به شنیدن اسم باین ترتیب نداشت و مایل بود گفته شود جناب آقای
 حاج شیخ محمد حسین استر آبادی نماینده مجلس شورای ملی . - روز
 دیگر که بنا بود وارد سلطان آباد شویم خبر رسید که روسها به سلطان
 آباد عراق وارد شده اند .

بین راه اصفهان و عراق بواسطه اینکه فصل زمستان شروع شده
 بود بعضی اوقات برف زیاد راه را مسدود می نمود و ما از هیچ جا خبر
 درستی نداشتیم و با وجود سختی راه و فصل سرما و اینکه هر روز و
 شب مترصد بودیم گرفتار قشون روس بشویم زیرا وسیله دفاعی نداشتیم
 معینا گاهی از تفریح و شوخی هم خود داری نمی شد مخصوصاً میرزا
 حسن خان طیب زاده رشتی که همسفر ما بود با کلمات شیرین و لهجه
 گیلانی همگی را خندان می نمود يك چننه بزرگی هم همراه داشت که
 مملو از خوراکی بود و بعضی اوقات برفقا قسمت می کرد منزل هم که
 می رسیدیم برای اینکه صاحب خانه و اهل آبادی حساب کار خود را
 بکنند محتوی چننه را بمب معرفی کرده و دستور میداد کسی نزدیک
 چننه نرود که مبادا بمب تر کیده و خانه و اهل خانه را نابود کند .

اسداله خان گماشته من هم در قسمت خود کمتر از طیب زاده
 نبود با آقای حاج محمد باقر تاجر کاشانی آشنائی و سابقه دوستی
 داشت و همیشه حاجی آقا جون حاجی آقا جون بایشان خطاب می کرد
 و در هوای سرد و برف که حاجی آقا جون از سواری عاجز بود تنك
 اسب ایشانرا سفت می کرد که زین برنگشته و آقای حاجی محمد باقر

در برف غلط نخورد .

خبر رسیدن روسها بسلطان آباد عراق باعث تشویش همراهان شد و همگی جمع شده و بعد از مشاوره و با اصرار همگی و مخصوصاً آقای کلوب مسئولیت حرکت و سرپرستی کاروان را به من محول کردند منم قبول این مسئولیت را نمودم چون محقق شد که روسها در سلطان آباد هستند ناچار بانظر همگی راه را تغییر داده و از کوه های جنوبی سلطان آباد بطرف آستانه و بروجرد رهسپار شدیم و خیلی مراقبت می نمودیم که با روسها مقابل نشویم زیرا از تمام ماها باعهده هفت هشت نفری ژاندارم کاری ساخته نبود اتفاقی هم در دربند قاقم پیش آمد که بی مزه نبود در موقعیکه قافله به دربند نزدیک می شد شلیک تفنگ از کوه و در بند بطرف قافله ما موجب اضطراب عمومی شد و این عده همراهان که عبارت از نمایندگان مجلس - تجار - و امثال آنها بودند در حالیکه برف بشدت می بارید نمیدانستند چه بکنند آبادی نزدیک ده عمارت بود که متعلق به حاجی آقا اسماعیل عراقی بود مباشر آنجا من را شناخت و از راه لطف اجازه داد قافله به آبادی پناه ببرد . همگی خیال می کردند این شلیکها از طرف روسها است در صورتیکه این دربند را ژاندارم ها که از سلطان آباد عقب نشینی کرده بودند در دست داشته و قافله را که از دور دیده بودند و غالب مسافرین هم که از سرما یابونچی داشتند بمنزله روسها گرفته و شروع بشلیک نموده بودند با فرستادن قاصد مطلب معلوم شد که اشتباه از طرفین بوده است و از این شلیک تفنگ خلاص شدیم و با اجازه نماینده مالک آبادی عمارت شب را باتمام قافله در عمارت ماندیم فردا از دربند آستانه عبور کرده نهار مهمان آقای صمصام الممالک بیات بودیم . از آستانه که حرکت کردیم شب بیک آبادی رسیدیم که اهل ده

ما را راه نمیدادند در میان مذاکرات آقا سید عبدالرحیم خلخالی قران را ز جیب بیرون آورده و قسم می خورده ما مسلمان هستیم اجازه دهید شب در این آبادی بمانیم صبح میرویم با وجود این قسم و التماس های دیگر اهالی آبادی با تفنک بالای بام قلعه رفته درب قلعه را هم بسته و باصرار ما را از مقابل آبادی بیرون کردند و بعد از چند ساعت تقریباً نزدیک نصف شب به آبادی بزرگتری که اسم او را فراموش کردم نزدیک ده کرد رسیدیم و مالک این ده ما را راه داد و بالنسبه جای خوبی داشتیم چایی و شیرینی و نان هم برای اغلب فرستادند و صبح حرکت نموده به ده کرد رسیدیم در ده کرد آقای خسروخان ده کردی از تمام قافله پذیرائی کرد و باور کردنی نیست که در یک آبادی چگونه پذیرائی این عده فراهم گردیده بود عده ماعبارت از یک قسمت از مهاجرنیکه از اصفهان حرکت کرده و تدریجاً در بین راه به عده ما افزوده شده بود و ژاندارم های دیگری هم بما ملحق شده بودند آقای ضرغام السلطنه فولادوند هم با تقریباً پانصد سوار چهار لنگ به کمک ما آمده بود و در ده کرد بود و پذیرائی از یک عده هفتصد نفری کار آسانی نبود و بعد از اینکه ناهار بنمایندگان و تجار و سرکردگان دادند در آبادی فریاد میزدند هر کس ناهار نخورده بیاید نهار بخورد .

ضمناً با وجود کمال صمیمیتی که داشتند چه در استانه و چه در ده کرد از ترس روسها فقط به پذیرائی نهار اکتفا کردند و بهر نحو بود ما را از سر خود دور می کردند که مبادا آنها را دچار بیچارگی بکنیم در ده کرد خبر دادند خوانین بیرانوند سر راه را گرفته و مانع عبور هستند آقای فولادوند بامیرزا احمدخان عمارلو که همراه ایشان بودند و سوارها از بیراهه بطرف بروجرذ رفتند و عبور عده مهاجرین با بار و بنه

از مقابل آبادی خوانین بیرانوند که مستعد جلوگیری از ما بودند کار مشکلی بود. بعد از مشاوره قرار شد من با دو نفر از نمایندگان نزد خان بیرانوند برویم.

آقایان وحید الملک و کزازی داوطلب شده سه نفری با دو نفر ژاندارم به نزد خان رفتیم.

درب قلعه خان بسته بود و علیمردان خان رئیس بیرانوند در یک بالا خانه توی قلعه بود نردبامی برای ما گذاشتند از نردبام بالا رفته ما سه نفر را نزد خان بردند تفنگ که دست من بود قبل از تعارف معمولی خان از دست من گرفته کنار خود گذاشت باید اقرار کرد که من هم بی احتیاطی کرده و بدون جهت با تفنگ نزد خان رفته بودم بعد از مذاکرات خان موافقت کرد قافله عبور کند ما هم پیش خان نشسته چای کثیفی میخوردیم تا قافله برسد و از مقابل قلعه عبور کنند قافله که از نزدیک قلعه عبور می کرد و بالنسبه قافله بزرگی بود که از هر قماش آدمی با بار و بنه یافت میشد خان گفت توی این بارها تمام پول و جواهرات است ما گفتیم خیر خان تماماً لحاف و دشک و رختخواب است خلاصه خان بقول خودش از پولها گذشت کرد و با ما قرار گذاشت که با چند صد نفر سوار در بروجرد بما ملحق شده و باروسها جنگ کنند.

با خدا حافظی از خان سلامت و دست نخورده قافله را به بروجرد

رسانیدیم.

نزدیک بروجرد آقای سید محمد رضا مساوات را دیدیم که با سوارهای نایب حسین کاشانی بملاقات خان بیرانوند میروند. در همین ملاقات کوتاه اطلاعات لازمه محلی را بهم دادیم چند شب در بروجرد توقف کرده و اهل شهر بدیدن می آمدند و اطلاع پیدا کردیم که آقای نظام السلطنه

با عده سوار و ژاندارم و سرباز در صحنه توقف کرده و در گردنه بیدسرخ کنگاور با روسها در زد و خورد هستند .

در این مدت از تهران و عملیات دولت باروسها هیچ خبری بمانمی رسید و رابطه ما با مرکز مملکت قطع شده بود در بروجرد شاهزاده عیسی میرزا افسر پلیس برادر سایمان میرزا که از اصفهان از هم جدا شده بودیم بمارسید شب در موقعیکه جمعی اهل بروجرد بدیدن ما آمده بودند از عیسی میرزا پرسیدم چه موقع حرکت میکنید جواب گفت ارد داده ام ساعت چهار بعد از نصف شب اسبهارا تیمار کنند ساعت پنج حرکت خواهد شد من برای اینکه سایرین از عده همراه ایشان اطلاع حاصل نکنند محرمانه پرسیدم عده شما چند نفر است که اینطور فرمان داده اید گفت فقط یک نفر مصدر دارم و با و دستور داده ام که حاضر حرکت باشد و چه خوب شد که سؤال دویم محرمانه بود زیرا آنطور که آقای عیسی میرزا افسر شهر بانی با صدای محکم فرمان خود را بیان میفرمودند من یقین داشتم که بالنسبه عده خوبی جمع آوری کرده و کمک خوبی برای ما خواهد بود . در بروجرد نواقص مسافرت خود را تکمیل کرده و کاروان بطرف نهاوند حرکت کرد در نهاوند خبر رسید که روسها کنگاور را گرفته اند و ما باید از راه کنگاور کهنه خود را به صحنه برسانیم .

بین راه از يك آبادی بنای مخالف را گذاشته و بطرف مانیراندازی کردند سالار نظام زند که همراه ما بود بارشادت کامل تنها تاخت کرده با آبادی رفت و حالی کرد مادشمن نیستیم و تیراندازی موقوف گردید .

شبی که در کنگاور کهنه بودیم با اردوی روسها فاصله کمی داشتیم تا صبح چند مرتبه آقای میرزا محمد علی خان کلوب بیدار شده نزد من آمد به بیند بیدار و مراقب اطراف هستم یانه آتش قراولان روسی در

دره مقابل کنگاور کهنه دیده می شد ولی بعده ما تجاوزی نشد صبح زود کنگاور کهنه را ترك کرده و براه افتادیم بین راه پل چوبی خطرناکی روی رودخانه نزدیک کنگاور کهنه بود که همگی پیاده و از پل که از شدت استحکام لرزان بود عبور کردیم آقای وحیدالملک سواراسب کردند خوبی بود اسب هم شیطان و بازی گوش بود وحیدالملک سواره از روی پل گذشت و حاضرین از رشادت آقای وحیدالملک متعجب شدند بعضی هم می گفتند فقط رشادت نبوده بلکه از اسب شیطان نمی توانسته اند پیاده شوند .

نزدیک ظهر به قراولان ایرانی که در بید سرخ سنگر بسته بودند رسیدیم و دیدن سنگرها و عده مستحفظ و سؤال از سرکردگان آنها که چه نوع باروسها مقابلی میکنند صحنه جنگ را مجسم می نمود حاج محمدجعفر کنگاوری با عده سوار با استقبال آمده بودند قافله مادر این محل توقفی نکرده بطرف صحنه مرکز اردو رفتیم .

ملاقات با آقای نظام السلطنه

در آبادی صحنه آقای نظام السلطنه مرکزیتی بکارها داده ولی ژاندارمها اطاعت زیادی از احکام ایشان نمی نمودند .

در ملاقات اولیه با نظام السلطنه صحبت از وضعیت اردو و طرز دفاع در مقابل روسها شد و معلوم گردید يك دسته هفتاد و پنج نفری سرباز عثمانی به كمك اردوی نظام السلطنه آمده و در گردنه نريك بید سرخ مابین کنگاور و صحنه سنگر بندی کرده و تا بحال چندزد و خورد کوچکی هم باروسها شده است چند نفر صاحب منصب آلمانی هم نزد نظام السلطنه دیده شد از سربازهای قدیمی و ژاندارم هاهم عده در اردوی نظام السلطنه

بودند بعد از دو شب توقف در صحنه چون مهجمل و خانه کافی برای توقف این قافله نبود و بدون عده نمایندگان و تجار در آنجا از و می نداشت کاروان ما بکرمانشاهان آمد.



نظام‌السلطنه، ماف، عبا، باخین کلهر - سردار ناصر سنجایی - سردار مقتدر سنجایی - سالار ظفر سنجایی

ورود به کرمانشاهان

در کرمانشاهان استقبال مفصلی از این کاروان شد سوارهای سنجایی و کلهر و اهالی شهر با استقبال آمدند اقبال الدوله حکمران کرمانشاهان هم که دخالتی در این انقلاب نداشت همان روز بطرف طهران میرفت و از ماکمک خواست که اجازه داده شود از اردوی نظام السلطنه عبور کرده بطهران برود ماهم تسهیلاتی برای مراجعت ایشان بطهران فراهم کردیم شهر کرمانشاهان از جهت اینکه اطراف آن ایلات و طوایف عمده مسکن دارند و همگی دارای اسلحه هستند اهمیت فوق العاده و وضعیت سوق الجیشی دارد قبل از ورود مهاجرین بکرمانشاهان از طرف آزادی خواهان آنجا اقداماتی برای جلب طوایف این حدود شده بود سوارهای سنجایی بکمک اردوی نظام السلطنه و ژاندارمری حاضر شده کلهرها هم خود را برای کمک بما آماده نموده بودند از رؤسای کلهر آقای عباس خان قبادیان نوه داودخان کلهر و از رؤسای سنجایی آقایان سردار ناصر و سردار مقتدر حاضر بهمکاری بامابودند در دور شهر هم از آزادیخواهان بقدر قوه خود افرادی را حاضر خدمت نموده و این قوا باقوای ژاندارمری و سوارهای لر که آقای نظام السلطنه همراه خود از بروجرد و لرستان آورده بود میبایستی از عملیات متجاوزانه روسها جلوگیری و از خود دفاع نمایند.

اول ورود به کرمانشاه از خستگی راه ب فکر راحت افتادم ابتدا من به محلی که برای کمیته دفاع ملی حاضر کرده بودند رفتم بعد برای

خاطرات

اینکه شب را راحت باشم تنها بمنزل آقا میرزا احمدخان حسایی رئیس یکی از شعب اداره مالیه کرمانشاهان که از دوستان قدیم بود رفته درب حیاط را کوییدم ایشان از دیدن من خوشحال و ضمناً متعجب شدند گفتم امشب مهمان شما هستم و باید قدری استراحت کنم بعد از مختصر صحبت که چگونه طهران را ترك کرده ام روی کرسی شام حاضر را خورده و من زیر کرسی خوابیدم و در این مسافرت چهار ساله تنها شبی بود که کسی از همراهان نمیدانست من کجا هستم. در روزهای آخر که در کرمانشاه بودیم قرار شد من به پشتکوه بروم و والی پشتکوه را برای کمک به ملیون و مهاجرین حاضر نمایم این نظریه از طرف کمیته دفاع ملی و نظام السلطنه تأیید گردید ولی بواسطه شکست بید سرخ مسافرت من عملی نگردید.

در یکی از شبهای آخر توقف کرمانشاهان که از کمیته بیرون آمده بمنزل میرفتم دو گاری زخمی های بید سرخ را بشهر آورده و گاریچی اسبها را باز کرده و رفته بود ناله زخمیها باسماں بلند بود کسی هم در آنوقت آنجا نبود کمکی بکند و مریضخانه سیار و ثابتی نداشتیم در این حال جغد بالای برج حکومتی که مشرف بسر بازخانه بود صدا میکرد من از این بدبختی بی اندازه متأثر و پیش خود گفتم آیاممکن است این جغد بد صدا موقعی بالای قصر امپراطور روسیه هم صدا کند و او را هم بحال فلاکت و بدبختی بیندازد.

هنوز وضعیت ما در کرمانشاهان بخود سروصورتی نگرفته بود و چنانکه نوشتم قرار بود من به پشت کوه رفته والی پشتکوه را حاضر به همراهی نمایم اردوی ما در گردنه بید سرخ شکست خورده نظام السلطنه و همگی مجبور به عقب نشینی بطرف قصر شیرین شدیم.

بطرف قصر شیرین

در کردند و قصر شیرین هم تقریباً یکماه مقاومت کردیم. در کردند يك گروهان قشون عرب به كمك آمد ولی از آنها هم در مقابل تجاوز حمله روس کاری ساخته نبود در این شکست و عقب نشینی ها اسداله خان خیلی بدرد می خورد مثلاً موقعی شد که شب دیر وقت بمنزل رسیدیم و هیچ تصور نمی شد بشود شامی تهیه کرد اسداله خان اسب سواری من و خودش را به آقای قوام العلماء سپرده بود یعنی آقای قوام العلماء یکی از علمای کرمانشاهان در يك سکوی کاروانسرا نشسته بود و اسداله خان افسار و دسته جلوی هر دو اسب را به ایشان داده بود نگاهدارد بیچاره قوام العلماء هم قبول کرده و از محل خود نمی توانست تکان بخورد در این بین اسداله با قاب خوراك وارد شد و بما شام داد و معلوم گردید به آسبز نظام السلطنه انعام داده و يك قسمت شام نظام السلطنه را برای ما آورده است. روزیکه به آبادی پای طاق وارد میشدیم نزدیک غروب صدای تیرهایی شنیده شد که در گردنه پای طاق رد و بدل میگردد فوراً يك دسته ژاندارم به محل واقعه رفت معلوم شد بارهای عقب افتاده که بوسیله چند نفر ژاندارم می آمدند مورد حمله اشرار قلخانی قرار گرفته دو ژاندارم را غافلگیر کرده و از پشت درختهای جنگل بطرف آنها شلیک و کشته و مشغول غارت بودند که دسته ژاندارم رسیده و اشرار متواری شدند این خدعه نامردانه چند نفر قلخانی موجب تاسف و تأثر همگی گردید در توقف قصر شیرین بقیة السیف مهاجرین بهمراه آیت الله آقامیرزا سید محمد طباطبائی و آقایان آقامیرزا محمد صادق طباطبائی و سلیمان میرزا و سردار محی و میرزا کریم خان دسته دسته از راه خرم آباد و لرستان به قصر شیرین آمدند.

در خرم آباد لرستان مهاجرینیکه از آن خط بطرف قصر شیرین آمده بودند مخصوصاً به ژاندارم ها خیلی صدمه رسیده بود و با کمک نظرعلی خان امرائی این قسمت مهاجرین توانسته بودند سلامت خود را به قصر شیرین برسانند .

روزها در قصر شیرین نمایندگان مجلس شورایملی - کمیته دفاع ملی - نظام السلطنه و سران سپاه دور هم جمع شده و برای دفاع در مقابل حمله روسها مذاکرت می نتیجه بعمل می آمد . نوروز را در قصر شیرین بودیم و با کمال تأسف و تأثر و مایوسی از کارها روز عید را برگزار کردیم بعد از دید و بازدید صبح عید من در بیرون آبادی قصر روی تپه تنها نشسته بودم و فکر وضعیت را میکردم در این بین مآثر محمد تقی خان پسیان که در آنموقع فرمانده تمام ژاندارمها و افسر ارشد ژاندارمری مهاجر بود با عده ژاندارم از کنار تپه میگذشت و معلوم بود برای تبریک روز عید افسران ژاندارمری و عده ژاندارم موجود را جمع کرده بود که مراسم احتراماتی برای روز عید بعمل آورند از نزدیک من که عبور میکرد با خیردار تمام عده را با احترام از مقابل گذرانید منم ایستادم و از این محبت ایشان تشکر نمودم .

در قصر شیرین يك شب از آقای عباس خان قبادیان نوه داود خان که ایلیخانی کلهر بود دعوت بشام کردم و در بالاخانه کاروانسرای قصر از ایشان پذیرائی شد در این کاروانسرای کوچک آقایان ادیب السلطنه کلوب - مشارلدوله - میرزا احمد خان عمارلو - حاجی فطن الملك و جمعی دیگر منزل داشتیم اردوی کلهر آنطرف رودخانه بود آنشب باران مفصلی آمد که منتهی به سیل شد و آقای عباس خان و چند نفر از سوارهای ایشان بواسطه اینککه عبور از رودخانه ممکن نبود در

همان کاروانسرای ماندند .

در موقع توقف قصر شیرین آلمانها و ترکها و عده کمک میدادند ولی در اوائل خبری نبود فقط يك دسته كوچك از قشون عثمانی آمدند و به كرنند فرستاده شدند .

آقایان مهاجرین تدریجاً با اجازه کمیته و بی اجازه به بغداد میرفتند و بعضی ها برای زیارت عتبات عالیات میرفتند و کم کم معلوم بود که مقاومت در قصر شیرین غیر ممکن است . بالاخره شکست دیگری هم به ژاندارمها و عثمانیها در كرنند وارد آمد و قصر شیرین هم تخلیه و همگی بطرف عراق عرب رهسپار گردیدیم يك عده ژاندارم مخصوصاً يك دسته سوار که بوسیله ماژر حبیب الله خان شیبانی خوب نگاهداری شده بود در یعقوبیه با اردوی عثمانیها باقی ماندند .

عثمانیها جنگ بزرگتری با انگلیسها در کوت العماره داشتند که منجر به محاصره انگلیسها در آنجا گردید و انگلیسها شکست خورده با ژنرال خود تسلیم ترکها شدند .

توقف در عراق

من در کاضمین علیهما السلام منزل آقای حاج سید احمد بلاد که از دوستان قدیمی پدرم بود منزل کردم و بعد به زیارت اماکن متبرکه که به کربلا - نجف اشرف و سامره مشرف شدم بعد از مراجعت از زیارتها باتفاق آقای مشارالدوله منزلی در بغداد گرفتم که زیر زمین خوبی داشت و تابستان را در آنجا گذرانیدیم .

در موقع توقف بغداد شبی در کنسولگری ایران بمناسبت عید

مولود سلطان احمد شاه دعوتی از روسای مهاجرین شد منم در آنجا دعوت داشته و با مأمورین محلی دولت عثمانی آشنائی بعمل آمد .

در ایام توقف بغداد صحبت از تشکیل يك حکومت موقتی مابین مهاجرین بمیان آمد عثمانیها هم حاضر شدند كمك قشونی نمایند و ما مجدداً بایران برگردیم در این هنگام كوت العماره سقوط کرد و سیزده هزار اسیر انگلیسی و هندی را به بغداد آوردند در موقع فتح



هیئت اجتماعیه حجج الاسلام مجاهد فی سبیل الله در کاظمین ۴

كوت العماره انور پاشا وزیر جنگ عثمانی از اسلامبول به بغداد آمد و يك روز از نمایندگان و حكومت موقتی و روسای مهاجرین پذیرائی كرد و نهار را باهم خوردیم و بهر يك از نمایندگان يك تفنگ ده تیر انگلیسی از غنائم كوت العماره بیادگار فتح قشون عثمانی تعارف داد بعد از نهار صحبتهای دوستانه میشد آقای حاج میرزا یحیی دولت آبادی كارتی از جیب خود بیرون آورده به انور پاشا ارائه داد كه در موقع مسافرت به سویس باطلعت پاشا همكاری در راه آزادی ایران و عثمانی و بدست

آوردن مشروطیت نموده و آن کارت را طلعت پاشا بیادگار به آقای دولت آبادی داده بود۔ مذاکره مراجعت بایران و حمله بر وسها هم در این مهمانی بعمل آمد.

بعد از تبادل افکار مابین نمایندگان مجلس و رؤسای مهاجرین تصمیم به تشکیل حکومت موقتی گرفته شد و حکومت موقتی به ترتیب ذیل تشکیل گردید :



هیئت حکومت موقتی مهاجرین در جنگ بین المللی :

نظام السلطنه رئیس و مسئول جنگ - ادیب السلطنه داخله - کلوب
 مالیه - مدرس عدلیه - محمدعلی خان مافی خارجه - میرزا قاسم خان
 پست و تلگراف - امان الله اردلان فوائد عامه و تجارت .
 سلیمان میرزا خود را کنار نگاه داشتند .

کاغذهایی هم بنام حکومت موقتی چاپ شد که علامت شیر و خورشید داشته و بالای آن نوشته شده بود بنام نامی اعلی حضرت همایون سلطان

خاطرات

احمد شاه قاجار و در ذیل آن عنوان حکومت موقتی ایران و وزارتخانه های مربوطه چاپ شده بود و بجای وزیر کلمه مسئول گذاشته بودیم مثلاً مسئول امور داخله - یا مسئول امور عدلیه .

علاوه از مسئولیت فوائد عامه و تجارت کارخانه قشون را هم بعهده من گذاشتند و میرزا حسن خان طیب زاده را صندوقدار کل قشون نمودم. از طرف عثمانیها هم علی احسان بیگ که بعد پاشا شد بایک دیوزین به کمک ما آمد .

باتشکیلات جدید (هیئت نمایندگان برای شوردر کارهای عمومی - حکومت موقتی برای اجرائیات) شروع بکار کردیم اعضاء حکومت موقتی که نماینده مجلس هم بودند در شور نمایندگان هم مشارکت مینمودند در مدت توقف در خاک عراق جلسات نمایندگان مجلس و هیئت دولت موقتی در کاظمین ع تشکیل میگردد .

مراجعت بایران

در اواسط ماه اسد از بغداد بطرف خانقین حرکت کرده و صاحب منصبان و افراد ژاندارم که متفرق شده بودند جمع آوری و همراه ما بایران معاودت نمودند . در راه هوا بسیار گرم حتی شبها هم باد گرم میآمد . رسیدن بخاک مقدس وطن عزیز نشاطی دست داد که مافوق آن متصور نیست در ورود بسرحد ایران بی اختیار همگی پیاده شده بخاک افتاده نماز کردیم و خاک وطن عزیز را بوسیدیم . هر موقع آن شب مراجعت و ورود بخاک مقدس وطن عزیز را بیاد میآورم بی اختیار حالم تغییر کرده و منقلب میشوم .

قوای روس که در زد و خورد باقوای ایرانی خود را به قصر شیرین رسانیده بودند و در آنجا متوقف بودند بواسطه گرمی هوا مخصوصاً فصل تابستان تلفات جانی داده و حتی اسبهای آنها هم طاقت گرما را نداشته و موقعیکه در مراجعت ما از بغداد بایران روسها در قصر شیرین شکست خورده و بطرف کرمانشاهان و همدان و بالاخره تا اوج رفتند اهالی قصر شیرین برای ما تعریف میکردند که نظامیان روس غالباً از شدت گرما در رودخانه بسر برده و اسبهای خود را شست و شو میدادند مع هذا تعداد زیادی از خود آنها و اسبهای آنها از گرما تلف شدند .

در کرد چند روز توقف کردیم هوای لطیف کردند و عشق و علاقه بازگشت بایران و شکست قوای مهاجم روس که تا همدان رانده شده بودند لذا ندی داشت که ما را از خود بی خود کرده بود .
از روز ورود به کردند شروع به جمع آوری افواج قدیمه و دعوت از ایلات و قوای ایلاتی نمودیم .

حالا که پیشرفت حاصل شده بود از اطراف نامه های متعدد برای حاضر بودن و کمک کردن بما میرسید و جلسات حکومت موقتی مرتباً تشکیل میگردد از طهران و وضعیت دولت مرکزی و از خانواده های خود هیچ اطلاعی نداشتیم و راه مراوده و رابطه با طهران بکلی مسدود بود . از کردند سهام الدوله را مأمور جمع آوری افواج نمودیم . و سردار مقتدر کاشانی رئیس ارکان حرب قشون ما شد .

قوای عثمانی و ژاندارم های ما هم از همدان تا گردنه اوج بجلو رفته بودند . از کردستان اخباری میرسید و از حاج سردار مکرم عموم کاغذ داشتم که سردار رشید اردلان عموزاده باقوای عثمانی کمک کرده و باروسها جنگیده و شهر سنندج را از دست روسها خلاص کرده است .

حکومت موقتی نمایندگانی را هم بخارج از مملکت اعزام نمود
 آقای آقا میرزا محمد صادق طباطبائی به اسلامبول مأمور شدند آقای
 وحید الملک هم به برلن مأمور گردیدند و هر دو از بغداد بصوب
 مأموریت حرکت نمودند .

بعد از چند روز توقف در کَرَنَد و اینکه بالنسبه سر و صورتی بکارها



سید محمد صادق طباطبائی

داده شد عازم کرمانشاهان شدیم سوارهای کلهر و سنجابی و طوایف دیگر
 که باستقبال ما آمده بودند همراه ما وارد کرمانشاهان شدند در بد ورود
 در يك حسینیه بمن منزل داده و بعداً يك منزلی برای خود تهیه کرده و
 با آقای مشارالدوله هم منزل بودیم. همینکه قوای ما شهر سنانهای کردستان

همدان - ملایر - تویسرکان و نهاوند - گروس و بروجرد را از دست روسها خلاص کردند حکومت موقتی برای هر محل حکمرانی اعزام داشت آقای مشارالدوله بحکومت همدان منصوب شدند و بمحل مأموریت تشریف بردند .

حکومت کردستان را من مایل بودم به حاج سردار مکرم عمویم داده شود همینطور هم شد ولی بعد سردار رشید عموزاده از کردستان بکرمانشاهان آمده و عده از سوار خود را هم بکرمانشاهان آورده بود و با سیاست محل و پیشرفتی که برای او حاصل شده بود و تمایل حکومت موقتی بانتصاب ایشان اینطور صلاح دیده شد که حکومت کردستان به سردار رشید واگذار شود و ریاست قشون کردستان بحاج سردار مکرم داده شود و ریاست امنیه بحاج ارفع الملك عموزاده دیگر محول گردد.

رفتن به کردستان

من با سردار رشید به روانسر رفته دو شب در آنجا بودیم طیب زاده هم همراه من بود شکاری هم در روانسر کردیم و بعد بسندج رفتیم ورود به سندج هنگامه غریبی بود تمام اهالی شهر از علماء - اعیان - تجار کسبه باستقبال آمده بودند و با جاه و جلالی وارد شهر شدیم و باتفاق سردار رشید بمنزل حاج سردار عمو رفته سردار رشید دست حاج سردار را بوسید عمو هم صورت او را بوسیده و با اجازه عمو به دارالحکومه اجدادی خودمان رفته و حکومت سردار رشید با اهالی رسماً اعلام گردید حاجیه والیه مادرم و درخشنده خانم خواهرم در کردستان منزل حاج سردار مکرم عمو بودند من هم از دیدار آنها بسیار مشعوف شدم و در همانجا منزل کردم .

خاطرات

در چند روز توقف کردستان برای جمع آوری فوج ظفر کردستان اقدامات لازم بعمل آورده و چون بحکومت موقتی وعده داده بودم زود مراجعت کنم بعد از سه روز توقف با وجود اشکال و تأثر زیاد جدائی از مادرم ناچار سنجندج را ترك کرده بکرمانشاه مراجعت کردم در موقعی که بایستی با مادرم وداع کرده و حرکت نمایم بی اختیار سرود (ما جوانان بر کف نهادیم مشتى از خون که داریم در جان) را خواند و حقیقتاً مرگ و کشته شدن را هیچ اهمیتی نمیدادم و با ذوق و شوق بطرف خدمت و انجام وظیفه عازم شدم در مراجعت يك شب منزل سنجر خان که از اقوام مادری حاج ارفع الملك اردلان عموزاده بود مهمان شدیم و بطور کلی مسافرت کوتاه خوبی بود در کردستان قرار گذاشتم که فوج ظفر حاضر شده و بکمک اردوی ما بکرمانشاهان و همدان اعزام گردد و همینطور انجام و اجرا شد.

توقف در کرمانشاهان

در مدت ۹ ماه توقف کرمانشاهان وضعیت داخله نقاطیکه در تحت نفوذ و اراده ما بود آرام و در رفرونت های مختلف - گردنه - اوج مابین همدان و قزوین در اطراف ملایر - در گروس غالباً با روسها زدو خورد داشتیم و از همه جا مهمتر همان راه مابین همدان و قزوین بود که سنگر بندى مفصلی از طرفین شده بود و هر روز جنگی در می گرفت ملایر و گروس غالباً دست بدست می شد يك مرتبه تانز ديك سلطان آباد هم قوای مارفت و مقاومت روسها شدید شد و بمالایر برگشت .

در موقع توقف کرمانشاهان مقداری لباس و اثاثیه بمحل ژاندارمها

و افرادی که از صفحات غرب احضار شده بودند تهیه گردید که تا يك درجه این تجهیزات رفع حوایج قوای ما را می نمود .

والا در زمستان سال اول جنگ که نسبتاً قوای زاندارم ری گرفتار جنگ با قوای روسیه تزاری شدند هیچگونه وسائل تجهیزاتی نداشتند و بیچاره ها با گیوه و غالباً بدون پالتو در زمستان سخت در مقابل قوای روس مقاومت کرده و از وطن خود دفاع می نمودند و وضعیت آنها بی اندازه موجب تأثر بود .

راه ما بین کرمانشاهان و قصر شیرین را شروع بساختمان نمودم و آقای میرزا نصرالله خان جهانگیر از طرف من نظارت در ساختمان این راه را داشت و حسین خان معمار که از جمله مهاجرین و آزادیخواهان قدیم بود کارگرا را اداره مینمود يك روز هم برای سرکشی براه رفته نهار را با آقای میرزا نصرالله خان جهانگیر صرف نمودم و عملجات زیادی در راه مشغول کار بودند .

فرماندهانی که در جبهه های مختلف مشغول زد و خورد بودند عبارت بود از جبهه عمده که بیشتر قشون عثمانی در آنجا بود ما بین همدان و قزوین قشون عثمانی بسر کردگی علی احسان پاشا جبهه دیگر در ملایر و نزدیک سلطان آباد عراق بسر کردگی مآثر حیب الله خان شیبانی جبهه سوم در گروس عده مختلط زاندارم و سوارهای کرد بودند چنانکه قبلاً نوشتم علاوه از کار فوائد عامه کارهای مالی قشون ما هم با من بود . آقای میرزا اسدالله خان مصفی رئیس کل امور مالی - میرزا حسن خان طیبزاده رئیس کل صندوق احمد علی خان زندر رئیس محاسبات آقا میرزا صادق باقر بروجردی مأمور پرداخت (برای قسمتهائی هم که بفرونت میفرستادیم هر يك مأمور مالی مخصوصی داشت مثلاً آقای سلطان عطاءالله خان

خاطرات

علامی انتانندان قسمت همدان بود و برای سایر قسمتها مامور مخصوص میفرستادیم .

امور مالی کشوری و گمرک و ادارات مالیه تمام نقاطیکه در تحت اختیار حکومت موقتی بود آقا میرزا محمد علی خان کلوب اداره می نمودند .

در موقع فرستادن عده به فرونت آقای سید حسن مدرس در میدان حاضر شده با تلاوت آیات کلام الله مجید مجاهدین و سربازها را تشویق میفرمودند در کرمانشاهان مریضخانه هم برای زخمی های جنگ داشتیم . ریاست ارکان حرب قشون ما که ابتدا با سردار مقتدر کاشانی بود بعداً با شاهزاده عباس میرزا سالار لشکر شد و سردار مقتدر بواسطه اختلافیکه ما بین ماژر حبیب اله خان با صاحب منصب آلمانی رخ داده بود مأمور فرونت ملایر گردید .

در تمام مدت توقف کرمانشاهان من هیچ اطلاعی از خانواده خود از طهران نداشتم فقط آقای سالار ارشد کمانگر که از طهران آمده بود اطلاع مختصری از سلامتی آنها داد و کمانگر را هم کرمانشاه نگاهداشته ذخیره و تدارکات قشون را بایشان سپردم .

جلسات نمایندگان مجلس در هر هفته سه مرتبه تشکیل میگردد هیئت حکومت موقتی هر روز عصر جلسه داشت و صبحها هر يك از اعضاء هیئت بكار اداری خود رسیدگی می نمود .

این حقیقت را نمیتوان ناگفته گذاشت که این جلسات هر روزه حکومت موقتی یا هفته ای سه روز نمایندگان بعمل میآمد بنظر بعضی يك امر تقلیدی یا برای تظاهر و خودنمایی بود و منشاء اثری نمیتوانست واقع شود ولی اینطور نبود زیرا در همین جلسات يك مسائل عمومی مورد

بحث واقع میشد و يك تصميمات قطعی مهم اتخاذ میشد که نتایج خیلی خوب هم برای کشور داشت علاوه از امور مهمه داخلی از جمله مسائلی که مورد توجه حکومت موقتی بوده و در چند جلسه پی در پی وقت ممتد خود را صرف آن میکردیم موضوع اختلاف نظرها یا بعبارت دیگر رقابتهایی بود که میان نمایندگان آلمان و ترکیه نسبت بسیاستی که داشتند پیدا میشد و حکومت موقتی در نتیجه مساعی و مراقبت خود آن اختلافات را رفع میکرد و غالباً از آن رقابتها بِنفع کشور استفاده میکرد.

سفیر کبیر عثمانی عاصم بیگ را روسها در طهران گرفته و از ایران برده اند بنا بر این سفیری از عثمانیها نزد ما نیست ولی فوزی بیگ تاشه نظامی سفارت عثمانی پیش ما است شهیندر یا کنسول عثمانی در کرمانشاهان هم اینجاست ولی او کاری بسیاست ندارد آقای انوشیروان خان سپهبدی هم از طهران برای کارگذاری کرمانشاهان آمده اند و بعد بمعاونت امور خارجه منصوب شدند و در اینجا هستند و آقای دیوان بیگی ریاست دفتر امور خارجه را عهده دار هستند سیاست عمومی و کلی با خود آقای نظام السلطنه است آقای میرزا قاسم خان صور اسرافیل که مسئول پست و تلگراف است خط تلگرافی مابین کرمانشاهان و کردستان را برقرار نموده يك روز هم جشنی در اینخصوص گرفته شد و در آنوقت ساختمان راه کرمانشاهان قصر شیرین که من شروع کرده بودم و ایجاد خط تلگرافی مابین سنندج و کرمانشاهان که آقای صور اسرافیل اقدام نموده بودند بنظر کار مهمی بود نمیتوان اوضاع آنروز را باحالا که این یادداشتها و خاطرات سی و چند سال قبل را مینویسم مقایسه نمود.

يك روز که برای قرائت فاتحه به قبرستان شهداء راه آزادی رفته بودیم بعد از چند خطابه آقای آقاسید یعقوب شیرازی با صدای رسالین

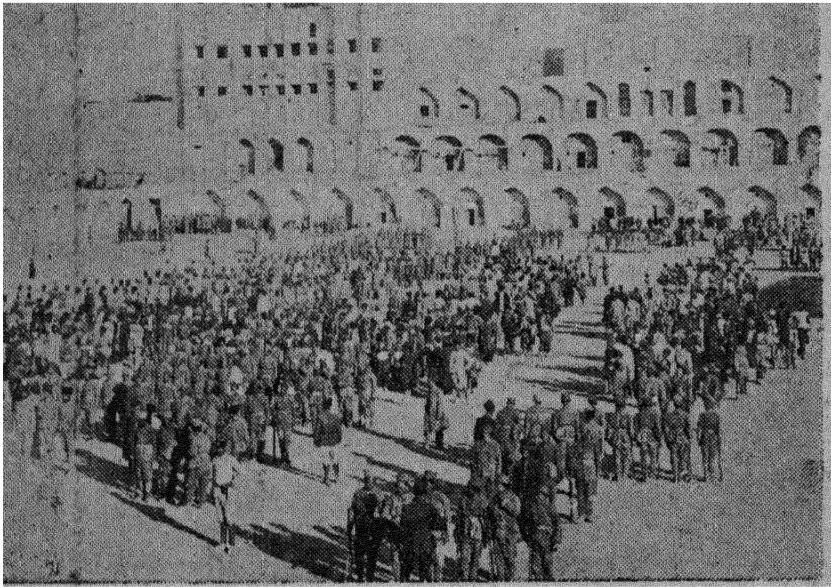
آیه شریفه را قرائت نمود که لرزه بر اندام حضار افتاد (ولاتحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون).

مرحوم مدرس و بعضی از آقایان مهاجرین هر يك نطق هائی مبنی بر تشویق و فداکاری در راه آزادی و استقلال ایران ایراد نمودند و احساسات پرشوری ابراز نمودند.

در توقف کرمانشاهان عقب مانده های مهاجرین بوسائل مختلفه خود را باردوی ما میرسانیدند از آنجمله آقای حاج آقا نورالله مجتهد اصفهانی بود که باعده زیادی نیز از قبیل امین التجار اصفهانی و بعضی خوانین بختیاری به کرمانشاهان آمدند.

يك روز در هیئت دولت موقتی جلسه داشتیم پیشخدمت گفت شیخی از طهران آمده و مطلب محرمانه دارد و اصرار دارد نظام السلطنه را ملاقات کند البته با احتیاط اجازه ملاقات داده شد شیخ باریش حنا گرفته و دوره کرده ناخن های حنائی عبا و عمامه بعد از خوردن چاهی و همینکه مطمئن شد هیئت دولت موقتی است و غیری در جلسه نیست خود را معرفی کرد معلوم شد ماژر آلمانی است که اسم او (ماژر نیدرمایر) بود این صاحب منصب آلمانی از طرف ارکان حرب آلمان مأمور رفتن افغانستان بوده و حالیه در مراجعت از راه ایران باین شکل عوضی خود را از میان اردوی روسها گذرانیده و به نزد ما آمده است و بعد از چند روز همان شیخ را باریش تراشیده و لباس نظامی دیدم البته هنوز رنگ حنای ناخنهای دست باقی مانده بود. اخبار جنگ و اینکه کمک بایران هم خواهد رسید همه روزه در پیش همگی مطرح بود ولی از کمک بایران چیز فوق العاده دیده نشد آلمانها فقط یک هزار قبضه تفنگ لبل بلند قدفرانسه که در جنگهای اروپا غنیمت گرفته بودند برای ما فرستادند يك لشکر

عثمانی هم بفرماندهی علی احسان پاشا به ما کمک میکرد و جبهه عمده باروسه‌ها را مینمودند عده ژاندارم و سرباز ما هم در جنگها شرکت میکردند مثلاً فوج ظفر کردستان که سالها بود از کردستان بیرون نیامده بود و در همانجاها و سرحدات کردستان بسر کردگی عمو و عمو زاده‌های من خدمت میکرد چنانکه قبلاً یادداشت کردم در این مبارزه شرکت کرده و به کرمانشاهان آمده و آنها را بهمدان فرستادیم همینطور فوج کردند و سوار کلهر و سنجابی به کرمانشاهان آمده و به فرونت فرستاده شدند از افواج بروجرد سیلاخوری و ملایم هم جمع آوری شده بودند و بطور کلی اینطور



سربازخانه کرمانشاهان

ترتیب داده شده بود که سرباز بنیچه به سربازخانه کرمانشاهان حاضر شده . یکی دوسه ماه مشق و تعلیمات نظامی می آموختند و بعد بفرونت جنگ فرستاده می شدند و این قسمت سربازهای بنیچه تحت فرماندهی خلیل خان امیر پنجه قزاق بود که همراه ما بمهاجرت آمده بود ژاندارها

خاطرات

هم که البته تعلیمات بهتری داشته و داوطلب بودند بقسمت های ملایر و گاهی هم از صاحبمنصبان آنها بطرف کردستان و گروس اعزام می گردیدند. باید این نکته را متذکر بود که صاحب منصبان و افرادی که با ما کار میکردند فقط از راه وطن پرستی و عقیده ثابت حاضر بخدمت بودند و اجباری در کار نبود و حقیقتاً جان بازی شرافتمندانه آنها قابل تقدیر و تحسین بوده و خواهد بود.

حکام اعزامی حکومت موقتی هم در کردستان سردار رشیداردلان کرمانشاهان امیر ناصر خلیج - همدان مشارالدوله حکمت - ملایر سردار مقتدر کاشانی بر و جرد و لرستان سردار محی مشیرالسلطان هم بگروس مأمور گردید.

از طرف توایت استانه مقدسه حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام يك شمشیر بوسیله یکی از خدام نجف اشرف برای آقای نظام السلطنه به کرمانشاهان آوردند در روز اعطای شمشیر تشریفات لازمه بعمل آمد و در موقع ورود بکرمانشاهان هم استقبال کاملی شد و تمام وجوه اهالی شهر در این مراسم حضور داشتند.

در زندگانی روزانه توقف کرمانشاهان جلسات هیئت نمایندگان در هفته دوسه روز تشکیل میگردد و در اصول کارها مذاکره و شور میشد حکومت موقتی هم هر روز تشکیل میگردد کارها هم تحت همان قوانین و مقررات مرکزی انجام میگردد عدلیه - مالیه پست و تلگراف و سایر ادارات بکارهای خود مشغول بودند رابطه باطهران هم بکلی مقطوع بود و شهرستانهاییکه تحت قدرت و نفوذ ما بودند کارهای خود را بکرمانشاهان که مرکز حکومت موقتی بود رجوع نموده دستور می گرفتند.

چون هر روز اخبار موخش از فرونت ها ميرسيد و مييايستي
حتي الامكان در تهيه قوا براي اعزام به فرونت ها كوشش داشته باشيم
ديگر وقتي براي اصلاحات جديدي در امور داخلي درپيش نبود و كارها
جريان عادي خود را داشت و تمام جلسات نمايندگان و حكومت موقتي



روز اعطای شمشیر

صرف مذاكره در اوضاع جنگ و طرز مدافعه بود البته در عين گرفتاری
همگي اهتمام داشتيم كه وضعیت نقاطي كه تحت اختيار و نفوذ ما است
خوب بوده و اهالی در راحت و امان و آسایش زندگانی داشته باشند و به
كسی ظلم و تعدی نشود و هیچگونه اختلاف و دو دستگی مابین مردم
وجود نداشته باشد و پاپوشی برای كسی دوخته نشود و الحق ميتوان گفت
تمام مأمورین همین رویه را داشتند .

يك روز دفتر كار خودم بودم آقای عماد خلوت كه يکی از

خاطرات

مأمورین اعزامی برای نظارت مالی فرونت ملایر و سلطان آباد بود با عجله و شتاب با همان لباس سفر و چکمه وارد دفتر شده ترسان و لرزان بمن گفت قوای مادر ملایر شکست خورده و طوری حالت اضطراب داشت که نزدیک بود وضعیت اداره از هم پاشیده و بهم بخورد ماهم قبلاً بوسیله تلگراف از این زدو خورد اطلاع داشتیم عماد خلوت شخص وطن پرست و باتعصب و قدری عصبانی بود بایشان گفتم که بمنزل برود و استراحت کند و در موقع عقب نشینی از کرمانشاهان تا دقیقه اخیر ایشان را نزد خود نگاه داشتم و بوسیله ایشان مهماتی که دیگر حمل آنها ممکن نبود با قاطر به قراسوفر ستاده و در رودخانه غرق می نمودیم. و قسمتی که حمل آن ممکن بود با وسائل نقلیه موجود از قبیل قاطر والاغ همراه اردو به سرحد قصر شیرین فرستادیم.

بعد از ۹ ماه توقف کرمانشاهان بغداد از طرف انگلیسها اشغال گردید و چون روسها هم از طرف قزوین و اراک بقوای ماحمله می نمودند با وجودیکه ما میتوانستیم در مقابل روسها مقاومت کنیم ولی بواسطه اشغال بغداد و امکان محاصره قوای عثمانی ناچار بعقب نشینی شده و در موقعیکه این خبر بحکومت موقتی رسید تمام وضعیت و تشکیلات ما متزلزل شد و حکم عمومی برای تخلیه کرمانشاهان و عقب نشینی بطرف قصر شیرین صادر گردید.

ضمناً به آقایان مهاجرین اعم از نمایندگان و تجار و مأمورین و غیره گفته شد که هر کس مایل باشد در کرمانشاهان بماند مختار است. این چند روز بدترین روزهایی بود که به مهاجرین میگذشت زیرا امیدها تماماً به یأس مبدل گردیده و هیچ راه علاجی برای جلوگیری از تجاوزات خارجیها بنظر نمی رسید. وضعیت مهاجرین خیلی ساده و غیر از

دل‌بستگی طبیعی و واقعی به وطن عزیز آلودگی دیگری نداشتند که مشکل باشد هر يك از آقایان دارای اسب و قاطری بوده و همیشه حاضر برای مسافرت بودند برای منم از کردستان دو اسب خوبی آورده بودند یکی را حاج ارفع الملك عمو زاده فرستاده بود که اسب عربی خوبی بود یکی هم امیر حسین خان معزز السلطنه عموزاده و شوهر خواهر من فرستاده بود که اسب قوی هیکل و مابین تمام اسبها بر ازندگی داشت آقای نظام السلطنه هم مادیانها و اسبهای عربی خوبی داشتند مهاجرین که خاک وطن را ناگزیر ترك کرده مهاجرت نمودند هر چه داشتند در موصل باردوی عثمانی دادند و یافروختند .

عقب نشینینی

طبیعی است روزیکه از کرمانشاهان بطرف سرحد میرفتیم چه روز بد و سختی بود توپخانه سنگین عثمانی‌ها از همدان به کرمانشاهان وارد و تمام اهل شهر از عقب نشینینی ماوشکست بغداد اطلاع حاصل و قسمت عمده مجزون بودند مخصوصاً آزادیخواهان که بمامک کرده و از روی عقیده دفاع در مقابل قشون خارجی مهاجم را لازم میدانستند از اینکه زحمات و خدمات آنها بجائی نرسید بی اندازه متأثر بودند و هر کس میتواند از شهر خارج شود که گرفتار قشون روسی نشود یا با ما بطرف قصر شیرین آمده یا اینکه بدهات و طوایف دوردست پناه میرد .

من در این روز های عقب نشینینی یا شکست (اینک به بطور صریح شکست نمینویسم برای این است که از طرف روسها شکست نخورده بودیم و مواضع ما محکم و خوب بود ولی چون از پشت سر بغداد از دست

رفته بود ناچار به عقب نشینی بودیم) بالنسبه کارهای زیادتری داشتم زیرا قسمت مهمات و ملبوس قشون در زیر دست من بود و میبایستی فکری برای آنها بکنیم قسمتی از مهمات را چنانکه قبلاً یادداشت کردم به رودخانه قرسور ریخته و از بین بردیم هر قدر هم فشنک یا تفنگ عده همراهان ما لازم داشتند ما بین آنها تقسیم کردیم از الاغ و حیواناتیکه در راه کرمانشاهان ماهی دشت کار میکردند استفاده نموده بقدر امکان با همان وسائل مهمات را بطرف سرحد بردیم کپنک های نمدی هم که برای سربازها درست کرده بودیم ما بین افراد قسمت کرده و میتوان گفت آخرین کسی بودم که از کرمانشاهان بیرون آمدم باستثنای آقایانیکه از همدان و ملایر و نقاط دوردست میآمدند که بعداً در کردند و قصر شیرین بما ملحق شدند. در حرکت و عقب نشینی از کرمانشاهان شب اول را در ماهی دشت بودیم و منزل بمنزل خود را به قصر شیرین رسانیدیم در بین راه بعضی از آقایان پیاده مهاجرت میکردند در خاطر دارم آقا میرزا صادق خان بروجردی که بعداً عضو دیوان کشور شدند ما بین ماهی دشت و هارون آباد پیاده میرفت و هر چه اصرار کردم اسب جلو دار من را سوار شده و مستخدم من پیاده بیاید قبول نکرد تا در منزل بعدی برای ایشان هم وسیله و پاکشی تهیه گردید مستخدم من اسدالله خان خیلی زرنگ بود مثلاً در ماهی دشت من نزدیک نصف شب بود که رسیده و اطافی برای خوابیدن تهیه شد و برای شام نمیدانستیم چه بکنیم بعد از چند دقیقه توقف دیدم اسدالله خان يك قاب خوراك خوبی آورده است .

اسدالله خان پیش پدر من بوده و تادم مرك هم با من بود بسیار صدیق و با وفا و زرنگ و در تمام مدت مسافرت از جهت پیدا کردن منزل و خوراك نمیکذاشت سخت بگذرد و بهتر ترتیب بود کار را پیش میبرد . پسر دایه

من حیدر هم همراه بود ولی حیدر يك اندازه تنبل و غیر از مراقبت اسبها کاری نداشت و هر دو نفر تا اسلامبول و مراجعت بایران بامن بودند .

توقف در قصر شیرین در این مرتبه طولی نکشید و قوای ما در کردند هم توقف نکرده و باعلی احسان پاشا بطرف قصر شیرین و خانقین و بالاخره به کرکوک آمدند. (علی احسان بيك فرمانده قوای عثمانی که تا آنوقت سرهنگ بود بواسطه این عقب نشینی ماهرانه که قشون تحت فرماندهی او محاصره نگردید بدرجه سرتیمی نایل و علی احسان پاشا شد) .

در قصر شیرین بنا به تصمیم هیئت حکومت موقتی من ماندم که هر يك از آقایان مهاجرین مایل بآمدن خاك عثمانی باشند نوشته بآنها بدهم و بآن نوشته مثل مذکوره بتوانند بخاك عثمانی وارد شوند آقای دیوان بیگی هم برای صدور این گواهی نامه هانزد من ماندند و باهم بودیم . آقای نظام السلطنه و سایر آقایان بطرف خانقین و کرکوک رفتند بعد از یکی دو شب آقای مشار الدوله از همدان رسید هر کس مایل بمهاجرت بود نوشته باو داده میشد و بطرف خانقین و کرکوک میرفت هر کس هم مایل بمهاجرت نبود خود را در طوایف سنجایی و کلهر پنهان مینمود تا بتواند از راه پشت کوه بطهران مراجعت کند . سلیمان میرزا که در محل ایل سنجایی مانده بود بدست انگلیسها اسیر شده و او را به هندوستان فرستادند .

از قوای ایرانی فقط ژاندارمها باقی مانده بودند و سر بازهای بنیچه متفرق شده هر کدام به محل خود رفته بودند .

روزی که خاك وطن را برای آخرین مرتبه ترك مینمودم مثل این بود که جان از بدن من خارج میشود و يك جسم بی روح سوار اسب خود

بخود در حرکت بودم خداوند چنین روزی را برای هیچ ایرانی نیارود در خانقین یکی دو شب توقف کرده در همین موقع جنگی مابین قوای عثمانی و قوای انگلیس در جاده و تپه های مابین یعقوبیه و خانقین واقع گردید که منجر به عقب نشینی طرف کرکوک شد و ناچار از خانقین بطرف کرکوک رفته و در آنجا به آقایان مهاجرین و نمایندگان که توقف نموده بودند رسیدیم .

مابین خانقین و کرکوک چند شب هم در کنار رود دیاله بودیم تا توانستیم از این رودخانه بزرگ عبور کنیم علاوه از وحشت قشون روس که طرف شمال و قشون انگلیس که از طرف جنوب این صفحه را محاصره کرده بودند و علی احسان پاشا باشجاعت و مهارت توانست قشون خود را از چنگ این دو حریف خلاص کرده بکرکوک عقب نشینی کند برای مهاجرین دست برد های شبانه اعراب هم خطرناک بود و شب را تا صبح در اطراف این عده مهاجرین من و چند نفر دیگر با چند سواریکه همراه داشتیم کشیک میکشیدیم چند قایق کوچک برای عبور از رود دیاله بود که بیشتر متوجه حمل زخمی های قشون بود و هر موقع نوبت بمامیرسید يك دسته دیگر نظامی میرسیدند و عبور ما را به تعویق می انداختند یکی از روزهای توقف کنار دیاله روز عید نوروز بود صبح مشارالدوله به امیر ناصر ضمن عید مبارکی گفت صد سال باین سالها بی اختیار امیر ناصر متغیر شد که چنین زندگانی بدرا چرا دعا میکنید تجدید شود و باور کرده بود که صد سال عمر میکند و با این دعا همین روزگار خواهد دید .

زرنگی اسدالله خان در یکی از منازل خاک عثمانی مبدل بکتک خوردن او گردید اسدالله خان به تصور اینکه اینجاست ایران و نسبت به من واو احترامات لازمه را منظور میدارند اسب من و اسب خودش

رابه طویله سوار نظام ترك برده و بسته بود بقول خودش اسب تر کههارا هم باز کرده بود که محلی برای اسب ما پیدا شود افسر یاسوار ترك رسیده بدون اینکه زبان همدیگر را بفهمند اسدالله خان را ادب کرده اسبها را از طویله بیرون کرده بودند اسدالله خان با حال کتک خورده نزد من آمد ولی شکایت او مؤثر نبود زیرا کار درستی نکرده بود .

در کرکوک منزلی تهیه کرده و آقای دیوان بیگی هم در منزل من بودند آقایان ادیب السلطنه - کلوب - بقاء الملک - حاج فطن الملک در منزل دیگری باهم بودند برای نظام السلطنه عمارت حکومتی کرکوک تعیین کرده و در آنجا منزل داشت سایر آقایان هم هر چند نفر یکجا منزل داشتند بعضی ها هم نزدیک شهر چادر زده بودند اسعد السلطان کردستانی با چند سوار از راه پنجوین از کردستان بکرکوک آمده و اطلاعاتی از وضعیت اردوی کردستان که آنها هم مجبور بعقب نشینی شده بودند بماداد سردار شجاع پسر مرحوم سردار کل هم در کرکوک دیده شد که از ایران مهاجرت کرده بایکی از این اردوها همراهی کرده و بالاخره مجبور بمهاجرت شده بودند شجاع السلطنه برادر ایشان هم که صاحب منصب در قسمت ژاندارمری بودند با قسمت افسران ژاندارمری در این عقب نشینی ملاقات شد در کرکوک معلوم گردید دیگر توقف ماها در این حدود بدون نتیجه است زیرا کمکی بمانخواهد رسید و باید بحالت پناهندگی و مهاجرت در خاک عثمانی بسر بریم از طرف دولت عثمانی هم از آقای نظام السلطنه و حکومت موقتی و آقایان نمایندگان دعوت شد که بحلب رفته و از آنجا باسلامبول برویم بنابراین کاروان براه افتاده بوسیله اسب و قاطر طی منازل نموده خود را به موصل رسانیدیم .

از ورود کرکوک ببعد اخبار خارجه مبنی بر انقلاب روسیه و عزل

خاطرات

امپراطور بما میرسید و فقط امیدواری که برای مهاجرین پیدا شده بود همان انقلاب روسیه بود که چون از ظلم و ستم مأمورین امپراطوری روسیه ایرانیان در فشار و زحمت بودند اخبار مبنی بر انقلاب و پیشرفت آزادیخواهان روسیه و عزل امپراطور باعث تشفی قلوب بود و همگی از این اخبار خوشحال و بیکیدیگر تبریک می گفتند .

در بین راه کرکوک و موصل که بااسب مسافرت میکردیم و شب و روز با اهالی آن سامان تماس داشتیم چون آن مجال تماماً گردنشین بود و ریشه زبان آنها فارسی بود خوب با مردم آن سامان صحبت کرده و انس میگرفتیم دیدن اربیل شهر تاریخی هم برای مسافرین تازگی داشت . حاکم اربیل نظام السلطنه را برای نهار در قلعه بالای تپه که دارالحکومه بود دعوت و پذیرائی نمود و از آنجا بموصل رفتیم .

در موصل پذیرائی رسمی از طرف دولت عثمانی بعمل آمد و برای هر يك از ماها منزلی معین کرده بودند منزل من در کنار شط نزد نامق بیگ شهردار موصل بود چند شب توقف در موصل مهمان آقای نامق بیگ بودم و در موقع حرکت يك جفت سجاده خوب کردستانی برسم یادگار بایشان دادم ضمناً بعضی اسبابهای زیادی که قابل حمل نبود مثل چادر و اسباب ابداری وزین و برگگ نزد ایشان امانت گذاشتم که بعدها هم دیگر وسیله بدست آوردن این اشیاء جزئی در بین نیامد. اسبهای خودمان را در موصل به اردوی ترکها واگذارویا فروختیم و از آنجا با کامیونهای آلمانی به نصیبین و بعد به حلب باراه اهن رفتیم .

در حلب ما را در مهمانخانه ها جاداده بودند حلب شهر قشنگ و تمیزی است مهمانخانه های پاکیزه خوبی دارد بعضی آقایان هم در منازل شخصی از صاحب خانه های عرب اطاق اجاره کرده در مهمانخانه های نیامدند

در توقف حلب دیگر خبری از جنگ و فرونت جنگ برای ما نبود و با خواندن روزنامه ها کسب اطلاع نموده و بعد از چند روز توقف در حلب قرار شد باسلامبول برویم.

ورود باسلامبول

از موقع حرکت از حلب تا ورود اسلامبول در شهرها و ایستگاههای مهم پذیرائی و استقبال رسمی از ما بعمل می آمد راه آهن حلب و اسلامبول تا آنوقت تمام نشده بود در کوه تروس باد کویل که در روی رودخانه های پهلای موقتی گذاشته بودند عبور می کردیم در ورود اسلامبول قبل از اینکه بایستگاه حیدر پاشا برسیم آقای آقامیرزا محمد صادق طباطبائی که نماینده دولت موقتی نزد دولت عثمانی بودند به دو ایستگاه جلو تر تشریف آورده و از زیارت ایشان همگی مسرور شدیم و ترتیب ورود ما را باسلامبول بیان فرمودند در بین صحبت ها بمن فرمودند یا باید ریش را بتمام معنی ریش گذاشت یا باید تراشید این طرز معمولی فعلی ایران که ریش را ماشین میکنند در اینجا پسندیده نیست منم فوراً باطاق خود رفته چون دیگر ممکن نبود بفاصله نیم ساعت که باسلامبول میرسیم و مراسم استقبال رسمی بعمل می آید ریش کاملی داشته باشیم باقی مانده ریش را که با ماشین زده بودم تراشیدم بعد از دو ایستگاه که عبور کردیم بایستگاه حیدر پاشا رسیدیم در آنجا از طرف دولت عثمانی گارد احترام ایستاده و یک نفر ژنرال با هیئتی از طرف اعلیحضرت سلطان عثمانی و هیئت دولت با استقبال ما آمده بودند از حیدر پاشا بعد از مراسم احترامات نظامی به بارکاس سلطنتی نشسته بایستگاه مقابل حیدر پاشا که ایستگاه اسلامبول بود

خاطرات

رفته و در آنجا کالسکه های سلطنتی حاضر بود و ما را به هتل پراپلاس که مهمترین مهمانخانه های پرا بود بردند يك قسمت از نمایندگان هم که معمم بودند بمهمانخانه بزرگ اسلامبول برده و چند روز در این مهمانخانه ها از ماها پذیرائی رسمی می نمودند بعداً هر يك از ماها منزلی تهیه کرده من و آقای مشارالدوله باهم يك منزل گرفتیم سایر آقایان هم هر يك بفرخور حال خود منزلی تهیه کرده خانواده نظام السلطنه که قبلاً با اسلامبول آمده بودند منزل بزرگی گرفته بودند و آقای نظام السلطنه در همانجا منزل نمودند .

در بدو ورود مهمانی های رسمی از ما شد و بعد از يك هفته تشریفات رسمی هر يك از ماها منزلی برای خود تهیه کرده بمنازل خود رفتیم و دیگر کاری نبود فقط خود مهاجرین دور هم جمع شده و با یکدیگر معاشرت داشتیم آقای احتشام السلطنه سفیر کبیر ایران در اسلامبول بود از ایشان هم ملاقات بعمل می آمد و بواسطه جنگ و موجود نبودن وسائل ارتباطیه ایشان هم اطلاعی از ایران نداشتند .

يك روز از طرف انور پاشا وزیر جنگ از نظام السلطنه و هیئت دولت موقتی دعوت به نهار بعمل آمد يك روز عصر هم طلعت پاشا صدراعظم عثمانی از تمام مهاجرین دعوت بچاهی در کلوب اسلامبول نمود و آقایان مهاجرین اعم از حکومت موقتی و نمایندگان مجالس شورای ملی و رؤسای مهاجرین و افسران مهاجر و بازرگانان و هر کس که با اسلامبول آمده بود پذیرائی شدند يك روز هم به تماشای موزه قشونی عثمانی رفتیم .

و چند روزه اول علاوه از مهمانی های رسمی رؤسای مهاجرین را با وسائل دولتی به تماشای اثار قدیمه و مسجد ایاصوفیه و مسجد سلطان احمد و دلمه باغچه راهنمایی نمودند .

در روز مولود اعلی حضرت سلطان احمد شاه مهمانی مفصلی در هتل پراپالاس از طرف نظام السلطنه و رؤسای مهاجرین از عثمانی ها بعمل آمد که طلعت پاشا صدراعظم و وزراء و عده از نمایندگان عثمانی و رؤسای مهاجرین به نهار دعوت داشتند برای خوردن چلو کباب من دیدم طلعت پاشا معطل است که کباب - برنج - کره - تخم مرغ هر يك علیحده باچه ترتیب باید مخلوط و خورده شود بعد از قدری معطلی و بانگاہ بدست نظام السلطنه او هم بهمان ترتیب چلو و کباب و تخم مرغ را بهم مخلوط کرد و خورد در سر میز از اتحاد اسلام و اتحاد ایران و عثمانی هم بیاناتی شد . در اسلامبول کردهای تبعه عثمانی اجاق کردی در مقابل ترك اجاقی تشکیل داده بودند و بوسیله آقای احتشام السلطنه سفیر کبیر از من دعوت کردند که داخل جرگه و تشکیلات آنها بشوم من گفتم اگر يك ماده بمرام نامه خود اضافه میکنند که آنچه از منطقه کرد نشین خاک عثمانی است باید ضمیمه ایران بشود با تشکیلات آنها موافقت کرده وارد اجاق کردی میشوم و الا عنوان استقلال کرد موضوع ندارد زیرا کردها نژاد پاك ایرانی هستند و هر قسمت که سابقاً بجهاتی و در اثر جنگها از ایران مجزی و ضمیمه خاک دیگران شده باید بوطن اصلی خود بر گردد و جزء لاینفک ایران بشود و چون پیشنهاد من را قبول نکردند من هم داخل تشکیلات آنها نشدم - در اسلامبول آقای سیف ازاد که بازحماتی خود را از ایران با اسلامبول رسانیده بودند علاوه از اطلاعات محرمانه از وضعیت عمومی ایران که بما دادند يك کاغذ کوچکی هم از سلامتی خانواده بمن دادند و از این لطف ایشان بی اندازه ممنون و متشکر شدم .

توقف مادر اسلامبول خیلی رضایت بخش نبود اولاً دوری از وطن ثانیاً سختی معیشت ثالثاً بدی اوضاع جنگ همین وضعیت موجب کسالت

وبالآخره ناخوشی من شده بود که با رجوع بهر دکتر و معالجه‌ی روز بروز بدتر میشدم بطوریکه چند کیلو گرام از وزن من کم شده و فقط روزها که براه می‌افتادم کمتر حس کسالت می نمودم و شب‌ها غالباً خواب نداشته و خیلی بزحمت می‌توانستم از رختخواب بیرون بیایم بعد از معالجات زیاد که نتیجه نداد يك شب بخيال اينکه مرض شديد تر بشود و از زندگانی راحت شوم هندوانه بزرگی خریده منزل بردم و باسد، الله خان هم گفتم با آقای مشارالدوله بگويد که شام نمی‌خورم و درب اطلاق را بسته هندوانه را تا ته خورده و خوابیدم اتفاقاً آن شب حال من خوب بود و صبح برعکس روزهای پیش خودم توانستم از رختخواب بیرون بیایم و همان روز نزد دکتر رفته و حقیقت را باو گفتم او قدغن کرده بود میوه نخورم نان برشته کرده خیلی کم بخورم گوشت نخورم خلاصه رژیم مخصوصی برای خوبی معده داده بود و خیلی با احتیاط در زندگانی رفتار می کردم و روز بروز حالم ضعیف تر و بدتر میشد بعد از این ناپرهیزی دکتر طرز معالجه را عوض کرده گفت بدی حال شما از اعصاب است Malde pays بیماری وطن دارید و باید گردش و هر قدر ممکن است خود را مشغول کنید و هر چیز هم مایل هستید بخورید و پرهیزی لازم نیست منم به دستور جدید کمتر رفتار کرده در مدت دوماه هر قدر لاغر شده بودم بجای خود آمد و خوب شدم. در مدت توقف اسلامبول برای اینکه بیکار نباشم دو سه کلابرای خود اختیار کردم.

یکی اینکه کتاب بودجه استورم که از معلمین و مصنفین مهم فرانسه است بنارسی ترجمه کردم یکی هم بطور آزاد دروس کلاسیک مدرسه علوم سیاسی در قسمت امور مالی را نزد معلمین متخصص تحصیل می‌کردم و گاهی بکلاس مربوطه می‌رفتم بعد هم در وزارت دارائی عثمانی که بوسیله

مستشاران فرانسوی تشکیل شده بود چندماه استاز می‌کردم و یادداشت‌هایی از قوانین و آئین نامه‌ها بر میداشتم جاویدیک وزیر مالیه عثمانی که فرانسه خیلی خوب حرف می‌زد بعد از اینکه بهم معرفی شدیم یک نفر رئیس اداره را که او هم فرانسه میدانست به من معرفی کرد و باتفاق او در تمام ادارات و وزارت مالیه عثمانی رفته و در هر اداره چند روز مرتباً حاضر شده استاز کرده کسب اطلاع مینمودم بدو ادارات مرکزی وزارت مالیه را رسیدگی کرده و یادداشت‌هایی نموده قوانین و آئین نامه‌ها را مطالعه می‌کردم پس از آن با اداره کل مالیه اسلامبول که مالیه ایالتی بود رفته و بعد در تحصیلداریها هم حاضر شده طرز وصول مالیات و پرداخت مخارج را از نزدیک مشاهده و بقدر کافی اطلاعاتی بدست آورده در موقع مراجعت بایران از روی اداره کل تفتیش آنجا که فرانسوی‌ها تشکیل داده بودند پیشنهادی بدولت داده مورد تصویب هم واقع گردید ولی عملاً بموقع اجرا گذاشته نشد و شرح آنهم داستانی دارد که خارج از موضوع یادداشت مهاجرت است.

در مدت تقریباً دو سال که در اسلامبول بودم بیشتر مشغول تحصیل علوم مالیه و ترجمه کتاب بودجه و استاز در وزارت مالیه عثمانی بوده موقع بیکاری هم معاشرت با دوستان مهاجره می‌گذشت هر چند وقت یک مرتبه هم از آقای نظام السلطنه دیدن می‌کردم.

شبی در جزیره پرنکی بو با مفخم السلطنه ژنرال کنسول اسلامبول به گردش به مهمانخانه بالای تپه و جنگل رفته بودیم یک مرتبه چراغ‌های جزیره خاموش شد و متوجه شدیم که چند هواپیما بطرف اسلامبول می‌روند در همان حال تمام چراغ‌های اسلامبول و بندر و جزیره هم خاموش شده صدای انفجار بمب به گوش می‌رسید از نقاط مختلف شهر هم بانور افکن‌ها

خاطرات

به طیارات تیر اندازی میکردند چند دقیقه این بمباران و مدافعه طول کشید و طیارات مراجعت کردند و چراغ‌ها روشن شد از خسارات وارده به شهر واستحکامات اسلامبول اطلاعی بدست نیامد و رسماً اعلامیه صادر نشد .

مسافرت امپراطور و امپراطریس اطریش باسلامبول با تشریفاتى بر گذارشده که تماشاچى بودیم .

سلطان محمد خامس هم وفات کرد و سلطان جدید که در مجلس ملی قسم یاد میکرد ماراهم دعوت کردند به تماشا رفتیم درموقع اعلام سلطنت شیخ سنوسی که از لیبی با زیر دریائی های آلمان به اسلامبول آمده بود تاج سلطنت بر سر سلطان عثمانی گذارد حریق بزرگی هم در حیدرپاشا اتفاق افتاد که بما معلوم نشد از چه ناحیه این حریق ها پیش آمده بود و شییکه این حریق اتفاق افتاد ما از بوسفر بطرف اسلامبول میآمدیم باین ترتیب که آنروز جمعی از دوستان مثل آقایان ادیب السلطنه سمیعی و میرزا محمدعلی خان کلوب و حاجی فطن الملک و بقاء الملک و مشارالدوله و چند نفر دیگر که منمهم همراه ایشان بودم به بیوک دره پیک نیک رفته نهار را در آنجا صرف شد درموقع مراجعت که سوار کشتی شدیم ضمن صحبت آقای کلوب گفتند معقول امروز روز راحتی بود نه سوار گوران در کار بود نه سوار قلیخانى و در این مقوله مذاکراتی درین بود که يك دفعه اضطراب (پانیک) در کشتی پیدا شد و تمام جمعیت کشتی بیکطرف متوجه شدند کاپیتان باداد و فریاد و تهدید مسافرین را بجای خود نشانید صدای انفجار بقدری زیاد و شدید بود که همگی یقین کردیم اسلامبول تحت محاصره دریائی و هوائی در آمده و بمباران میشود چاره نبود جز اینکه بدستور کاپیتن کشتی ساکت نشستیم بامید اینکه بساحل اسلامبول

رسیده خود را بیک محلی برسانیم بالاخره در وحشت تمام کشتی بساحل



از چپ به راست ردیف ایستاده : ادیب السلطنه سمیعی - مشارالدوله حکمت -
 امان الله اردلان - ردیف نشسته : حاج فطن الملک - بقاء الملک سمیعی -
 میرزا محمدعلی کلوب

خاطرات

رسید کسی در خیابانها و کوچه ها دیده نمیشد چراغ ها خاموش مغازه ها بسته وضعیت خطر از هر جهت معلوم و مسلم بود و صدای انفجار و ترکیدن بمب و امثال آنها پی در پی بوحشت می افزود ماها هر طور بود خود را بخانه های خود رسانیدیم و تا صبح صدای انفجار شنیده میشد و هیچکس خبری از اصل موضوع نداشت صبح که صداها کمتر شده و هوا روشن شد کم کم مردم از خانه ها بیرون آمده و فهمیده شد که در حیدر پاشا بزرگترین ایستگاه راه آهن اسلامبول ببغداد حریق بزرگی واقع شده و تمام مهماتی که آلمانها برای کمک به عثمانی آورده بودند و میبایستی بطرف بغداد حمل شود از بین رفته است و طبعاً مخازن بنزین هم تمام تر کیده و گلوله ها بوده است که از واگنهای سوخته شده بواسطه انفجار باطراف پراکنده می شده و تا مدتی کسی جرئت رفتن بان ایستگاه و حوالی آنرا نداشت.

در این مسافرت اسلامبول یکی دو نفر از مهاجرین در اسلامبول مرحوم شدند از آن جمله خلیل خان امیر پنجه قزاق که همراه ما با اسلامبول آمده بود بیمار و بیچاره مرحوم شد و با تشییع جنازه بالنسبه مفصلی مدفون گردید.

حریق شب یگشتمبه یا نمونه غنات بشری

پرا یکی از اضلاع مهمه اسلامبول است که در امتداد طول شمالی شهر واقع شده و قسمت جدید شهر را تشکیل میدهد یک خیابان طولانی شمالی و جنوبی پرا را بدو قسمت منقسم میسازد ، عمارات مرتفع شش هفت طبقه ای طرفین این خیابان را محصور کرده و بناهای دلکش و تجاریهای مطبوع و حجاریهای ظریف آن بانمایش اندام خود منظره های زیبا و فرح بخش برای عابرین تهیه مینماید مغازه های بزرگ و هتل های عالی و رستوران های قشنگ طرفین این خیابان را بانواع حلی و حلل مزین ساخته مایه حظ بصرو اهتزاز خاطر و استراحت و انتعاش اهالی میگردد .

این خیابان بواسطه حسن منظر و صفای معبر و لطافت هوایی که دارد تفرجگاه عمومی است . شاهدان شوخ و شنک و دلبران زیبا و قشنگ از هر طرف چون طاوس مست و کبک دری خرامانند و عشاق دلباخته در اطراف و جوانب و اله و حیران طبقات عالی عمارات بواسطه ارتفاع خود آسمان دیگری ساخته و خوب رویان پر یوش که در غرفه های اطراف و در چینه های کوتاه و بلند سر بیرون میکشند خورشید و اردیده نظار گیان را از اشعه جمال خود خیره میدارند . نغمات گوناگون و ترنمات پی در پی از هر گوشه گوش مستمعین را لذت بخشیده و نمایشهای شبانه موجبات تفریح خاطر و اشتغال حواس عمومی را مهیا میکند .

اتفاقاً شب گذشته مرا بادوسه تن از یاران مشفق از این خیابان گذار افتاد و روشنائی چراغهای برق که از در و دیوار پرتوافکن بودند نمایش و جلوه دیگری بمنظره خیابان داده و مارا سرگرم تماشای خود ساخته بود .

صحبت کنان در امتداد خیابان قدم میزدیم و گوش و چشم بر صنایع خداوندی و مصنوعات بشری دوخته بودیم. ناگاه صدای موحش از دور بگوش رسید.

گوئی رگ جان میگسلاند سازش ناخوشتر از آوازه مرگ آوازش نزدیک شدیم در آن حوالی حریق واقعی واقع شده و این صدای مهیب بانگ شیپور مأمورین اطفائیه است که برای خاموش کردن حریق با آلات و ادوات لازمه بمحل حریق میشتابند مردم هم از هر طرف بسوی واقعه شتابان گردیده و غوغای روز قیامت بر پا شده است. شنیدن آن آواز هولناک و مشاهده این پیش آمد ناگوار یکباره من و رفقایم را منقلب ساخت، تماشای درودیوار درختان پرا و دیدار قدوبالای خوب رویان پری پیکر در نظر مایک منظره دهشت ناکي تشکیل داد، صورتهای زیبا و قامتهای رعنا که از چپ و راست خودنمایی و جلوه گری میکرد بچشم ما چون چهره دیو و هیولای عفريت نفرت انگیز و وحشت افزا بود، اشعه چراغ های الکتريک که سرتاسر فضای خیابان را منور ساخته بود مانند زبانه های آتش دوزخ تیره و جانگزا گردید، نغمات روح بخش که از هر طرف خنیاگری میکرد کانه ندای مرگ در میداد و ندای لدوللموت و انبوا للخراب بگوش ما میکشید.

سراسیمه دویدیم و بمحل حریق نزدیک شدیم و دیدیم شعله های آتش چون برق آه مظلومان بر آسمان کشیده و نیران تیره اش چون دود دل یتیمان فضای جهان را تاریک کرده است. تصور بدبختی و بیچاره گی حریق زدگان از طرفی و تصویر وحشت و اضطراب همسایگان که دنباله حریق کی بخانمان آنها خواهد رسید از طرف دیگر فی الحقیقه زندگی را بر ما حرام کرد.

چنانکه ماتصور میگردیم شاید شنوندگان نیز تصور کنند که ظهور این حالت ناگوار که نتیجه اش شاید چندین خانواده با ثروت را بخاک سیاه بنشانند و بسی نفوس زکیه را بدیار عدم بفرستد در حالت روحیه اهالی تأثیری عظیم بخشیده و هر کس باندازه مقدور در خاموش کردن آتش مدد خواهد کرد یا الاقل متأثر خواهد بود؛ امام مطمئن باشید که معاینه این فاجعه بزرگ هیچ تغییری باوضاع نداد و هیچگونه تأثیری در کیفیت احوال عمومی نکرد.

تآثرها، سینماها، اپراها، کافه ها، کازینوها، رستورانها همچنان بکار خود مشغول بودند و هیچ بیم آن نیز نداشتند که اندک غفلت و سهل انگاری ممکن است يك قسمت عمده شهر را بسوزاند، ازدحام و هیجان جمعیتی هم که بطرف حریق میشتافتند برای تماشا و تفریح بودند نه برای کمک و امداد. ما هنگام مراجعت در نزدیکی محل حریق سه چهارتن را دیدیم که در یکی از کافه ها نشسته و زیباصنمی را در میان گذاشته پروانه وار گرد شمع جمال او در اهتزاز و انبساطند و بسلامت او باده ناب مینوشند و شاید در جواب ما که از غفلت و بیحسی آنها تعجب میگردیم بزبان حال میگفتند: چه وقت این فلسفه بافی و هرزه درائی است؛ پروای حریق داشتن یعنی چه؟ غم دیگران داشتن بماچه مربوط است؟ آنرا که باچنین رفیق شفیقی سروکار است از حریق و غریق کجا خبردار است؟ آتشی که عشق این ماهر و در جان ما افروخته است کی امان میدهد که غم دیگران خورده و پروای حریق شهر را داشته باشیم.

يك امشبى که در آغوش شاهد و شکر م گرم چه عود بر آتش ز تندغم نخورم در پایان این بیان حال بریش و سبالت مانیز تبسمی میگردند که ای ساده لوحان بوالفضول بروید و بگذارید با این نازنین صنم عیش خود را پایان بریم.

خاطرات

لب ازلی چو چشم خروس ابلهی بود برداشتن بگفته بیهوده خروس
این جوابهای اشراقی که ازان جوانان شوخ و شنگ و عاشقان
مست و هلنگ شنیدیم ما را یکباره ازان تصورات و موهومات فارغ ساخت
و اعتراف کردیم اینکه :

آنچه گفتند و شنیدیم ز همدردی نوع

شدمسلم که دروغ است و دروغست دروغ

در تابستان سال دویم توقف اسلامبول من منزلی در بیوک اده
گرفته مشارالدوله هم در شهر منزلی داشت که يك اطاق من در منزل
خودم برای مشارالدوله نگاه داشته ایشانهم درخانه اسلامبول اطاق باختر
من گذاشته بودند بیوک اده یکی از مجمع الجزایر نزدیک اسلامبول و
محل بسیار خوبی است کلوب آبرومند خوبی هم داشت که گاهی هم
به کلوب میرفتیم در روزهای اول ورود باسلامبول چنانکه قبلا یاد داشت
کردیم ما را به نقاط مختلفه برای تماشای آثار قدیمی و مساجد عمده و
موزه و امثال آن میبردند بعدها دیگر کاری با ما نداشتند .
یکروز صبح صاحب خانه روزنامه در دست داشت باحالت بشاشی
باطاق من آمده و گفت مژده بدهید تبریک میگویم که چند نفر از فامیل
شما وارد کابینه ایران شده اند .

(در آن موقع لقب معمول بود و بمن عزالممالک گفته میشد)
روزنامه را گرفته خواندم که کابینه در طهران تغییر کرده و چند نفر از
قبیل مشاورالممالک - مهندسالممالک و امثال آقایان وارد کابینه شده اند
و بازحمت بصاحبخانه که یونانی بود فهماندم که این اسامی لقب است و
ارتباط بخانوادگی ندارد .

گاهی شب ها اسلامبول دچار بمباران هوایی میگردد ولی این

بیمارانها چندان شدید نبود در آنوقت هوا بیماها نمیتوانستند از فرودگاه دور دست اسلامبول رادائماً و شدیداً بمباران نمایند .

یکمرتبه انگلیسها در سواحل داردانل قشون پیاده کرده و وحشت واضطراب فوق العاده برای دولت عثمانی و آلمان و اطیش پیش آمده بود که روزنامهجات هم با وجود سانسور از اهمیت موضوع نمیتوانستند بکاهند ولی با فداکاری شدید قوای ترك بالاخره انگلیسها را بدریاریخته و گالی پولی را نجات دادند و کشتی های انگلیس نتوانستند وارد داردانل بشوند . بعد از جنگ بین المللی در موقع اسب دوانی گرگان که هر ساله شاه فقید با نجا می آمدند من با سفیر کبیر ترکیه آشنا شدم و چون خودش در جنگ داردانل شرکت داشته برای من حکایت کرد که چندین فوج ترك با وجودیکه میدانستند بمحض خارج شدن از سنگر و حمله بطرف دشمن نابود میشوند حمله کرده و نابود شدند تا بالاخره قوای بعدی و امدادی توانستند خود را بسنگرهای دشمن رسانیده و آنهارا بدریابریزند . در رشادت قوای ترك هیچ تردیدی نیست سرهنگ فوزی بیگ اتشه نظامی سفارت کبری ترکیه در ایران که همراه ما بود برای من تعریف میکرد که اگر بشما بگویند يك نفر سرباز ترك سنگر را خالی کرده هیچ وقت باور نکنید و ضمناً گفت اگر گفته شود يك دیپلمات ترك چند ساعت متوالی پشت میز نشست و دائماً مشغول کار بود آنهم باور کردنی نیست . در توقف اسلامبول علاوه از دید و باز دیدهای رسمی که خیلی کم اتفاق می افتاد طبعاً رفت و آمد با نمایندگان و رجال عثمانی در کافه ها و مهمانیها پیش می آمد و کم کم آشنائی هائی با بعضی از آنها پیدا میشد . در این قسمتها همیشه صحبت از دوستی و یگانگی دو ملت بود گاهی هم کار بمشاجره میکشید یکروز عصر در بیوک اده (پرنکی پو) کنار دریانشته

مخاطرات

جاهی میخوردیم گشتی مسافر بر شاگردان مدارس را که از اسلامبول میآمدند در ساحل جزیره پیاده کرده و شاگردها با خواندن سرود ترك از مقابل کافه عبور میکردند که بمدرسه شبانه روزی خود بروند این رفیق نادان ما گفت خوبست این سرود در ایران هم خوانده شود من خیلی متأثر شدم و گفتم همین نادانی شماها است که نمیگذارید ما بین ایران و عثمانی یگانگی و دوستی حقیقی برقرار شود و پرسیدم چگونه ممکن است در ایران سرود ترکیه خوانده شود و این چه خیال غلط و سیاست کجی است بعد از مباحثه من باو ثابت کردم که اولاد ایران آذربایجان و خراسان و فارس و کردستان با هم تفاوت نژادی ندارند و تمام ایرانی هستند اگر در آذربایجان ترکی حرف میزنند اولاً مکاتبات آنها تمام فارسی است ثانیاً ریشه همان زبانی که حرف میزنند فارسی است بعلاوه آذربایجانی از نژاد مغل نیست و به قیافه اهالی آنجا که درست نگاه کنید خوب معلوم است که نژاد پاك ایرانی هستند .

بالاخره قانع شد .

ایرانیان مقیم اسلامبول غالباً آذربایجانی هستند از سایر نقاط ایران هم با اسلامبول رفته اند و بیشتر آنها در خان والده که کاروانسرای بزرگی است تجارت میکنند و اتحاد و اتفاق داشته و نسبت بمملکت خود علاقه کامل دارند .

چند نفر از منی ایرانی هم در پراجواهر فروشی دارند . ضمناً قسمتی از ایرانیان که از بیچارگی باینجا آمده اند سیگار فروشی و واكس زنی دارند و باکارهای كوچك زندگانی خود را اداره میکنند این آقایان گاهی هم که مهاجرین احتیاج پیدا میکردند قرض الحسنه هم میدادند .

در ماه محرم ایرانیان شیعه مذهب در خان والده روضه خوانی

مفصلی میکنند و برای اینکه مانع کسب آنها نشود شبها روزه خوانی میشود من برای استفاده از ذکر مصیبت چند مرتبه بر روزه خوانی خان والده رفتم. ژنرال قونسلو ایران در اسلامبول مقیم السلطنه برادر ارفع الدوله بود يك آپارتمان فیروزه در پرا داشت که يك طبقه آنرا خودش منزل کرده و بقیه را اجاره داده بود.

افسرهای مهاجر که اسلامبول آمده بودند هر يك در قسمتی از قشون عثمانی مشغول تکمیل اطلاعات نظامی خود شدند دکتراهائی که همراه ما بودند در بیمارستانها مشغول کار شدند مازر حبیب الله خان شیبانی سر لشکر بعدی در فوج حمله عملیات نظامی مینمود سایر افسرها هر يك در قسمتی مشغول کار شدند لباس آنها هم همان انیفرم ایرانی بود چند نفر هم اجازه گرفته بآلمان رفتند.

در بیوکاده من ناخوش سختی شدم و بوسیله آقای دکتر مازر ابوالقاسم خان معالجه و بهبودی حاصل شد در آن روزها گریپ اسپانیول شیوع داشت بطوریکه غالب مغازهها بسته شده بود و هیچ خانه نبود که بیمار گریپ نداشته باشد تلفات زیاد هم داشت آقای دکتر ابوالقاسم خان بدون اینکه من را با اهمیت و خطر مرض متوجه نمایند با کمال سادگی و خوشروئی من را معالجه فرمودند ماه رمضان در فصل تابستان و روزها هیجده ساعت بایستی روزه دار بود خوش بختانه من توانستم این وظیفه دینی را انجام دهم اتفاقاً این ماه رمضان مصادف با آن ضعف معده بود قبل از ماه رمضان با اتفاق آقای طباطبائی نزد دکتر معالج رفته و راجع بر روزه گرفتن از ایشان استمراج کردیم دکتر هم مسیحی بود بعد از دقت به من گفت روزه برای شما بسیار خوب است و همینطور هم بود اثر بدی نداشت صبحها بعد از ادای نماز صبح خوابیده چند ساعت استراحت میکردم بعد

که بیدار میشدم تا نزدیک ظهر بترجمه یا خواندن کتاب یا ساعت تحصیل یا استاذ در وزارت دارائی . یا گردش گذرانیده ظهر مجدداً یکی دو ساعت خوابیده عصر هم مثل صبح ایام را میگذرانیدم و در حقیقت روز را دو قسمت کرده بودم در اوایل موقع ظهر قدری گرسنه میشدم بعد عادت شد و گرسنه هم نمیشدم شبها کوتاه همینکه از افطار خلاص شده گردش میکردم نزدیک سحر بود و ایام ماه مبارک رمضان را هم گذرانیدیم .

معاودت قطعی بوطن عزیز

در اوایل سال دویم توقف اسلامبول کم کم زمزمه معاودت بایران پیش میآمد و تصور میرفت از راه کردستان میتوان خود را بطهران رسانید من باتفاق چند نفر از آقایان تاحلب آمدیم و با کسب اطلاع متوجه فرونت جنگ شده و معلوم گردید معاودت غیر ممکن است و بعد از توقف يك ماهی در حلب مجدداً با اسلامبول مراجعت کردیم در بین راه در قونیه زیارت مرقد حضرت مولوی رفتیم در اویش بالباسهای پاکیزه و خوب در آنجا به تلاوت قرآن و خواندن مثنوی مشغول بودند .

زندگانی اسلامبول مثل ایام اولیه بود اگر چه اخبار جنگ را درست نمیدادند ولی بواسطه انقلاب روسیه باز برای آلمانها ظاهر آ امیدواری پیدا شده بود چندی که گذشت بالاخره شکست آلمان و اطریش و عثمانی محقق گردیده و تسلیم شدند کشتیهای انگلیس و ژاپن به بغاز اسلامبول آمده شهر را اشغال کردند و بعد از تقریباً یکماه اشغال اسلامبول معاودت ما بایران قطعی شده يك کاروان مهاجر با کشتی گل جمال از اسلامبول حرکت و بطرف دریای سیاه اعزام گردید در این کشتی علاوه از مهاجرین یکمده سرباز

مرخص شده‌ام بود که میبایستی در بنادر دیگر پیاده شوند این کشتی هم گل‌جمال و تجارتی بود و در بنادر مختلفه ترکیه بار داده و بار می‌گرفت طول مسافرت و تمام شدن آذوقه سربازهای مرخص شده که جیره آنها را چند روزه داده بودند باعث هیجان سربازها شد و یک شب صدای داد و فریاد آنها بلند گردید و برای ماها که در دستوران کشتی غذای پاکیزه خوبی می‌خوردیم زحمت روحی داشت ضمناً ترس جان هم در کار بود سربازها را با دادن مقداری نان ساکت کردند کاپیتان کشتی هم فهمید که نمی‌تواند این جمعیت را آلت فکر و تجارت خود قرار دهد و در طرابزان آنها را پیاده کرد و ما را به باطوم رسانید در باطوم که از طرف انگلیسها اشغال شده بود نمی‌گذاشتند ما پیاده شویم همراهان آنچه خاطر دارم عبارت بودند از آقای آقانورالدین مجتهد عراقی و چند نفر از محترمین عراق - مشارالدوله - میرزا اسدالله خان مصفی و عده دیگر از آقایان مهاجرین که نام آن آقایان فعلاً در نظرم نیست بعد از مذاکراتی اجازه پیاده شدن داده شد و در مهمانخانه باطوم منزل کردیم عده سرباز و بیمار عثمانی هنوز در یکی از مساجد باطوم بودند که میبایستی بترکیه عودت داده شوند شب در مهمانخانه آقایان ذکاءالملک - حاج سید نصرالله تقوی را ملاقات کردیم که باتفاق مشاورالملک وزیر امور خارجه برای کنفرانس صلح عازم پاریس بودند و تا پاسی از شب با آقایان صحبت کرده از وضعیت ایران کسب اطلاع می‌نمودیم .

از باطوم بطرف تفلیس آمدیم در گمرک بین راه با وجودیکه غیر از لباس و کتاب و لوازم زندگی ما چیزی همراه نداشتیم اشکال تراشی می‌کردند وضعیت آن وقت آن نقاط هم معلوم نبود مثلاً باطوم خود حکومتی داشت و سرحد باطوم، تفلیس که حکومت گرجستان بود

گمرک برقرار بود همینطور مابین تفلیس و بادکوبه یعنی مابین حکومت کرجستان و بادکوبه هم گمرک بود در یکی از این محل‌های گمرکی که مأمورین گمرک میخواستند بارها را تفتیش کنند مشارالدوله سیکار



آقای نورالدین مجتهد عراقی

برگی بر لب بند ساعت طلا دوزنجیره روی جلیقه باهیکل خوبی هم که داشتند جلو آمدند بچند کلمه روسی که در این چند روزه یاد گرفته بود بمأمورین گمرک گفت (دلگاتیسکی پرسوسکی) وفهماند که نمایندگان

ایرانیم فوراً مأمور گمرک گفت (بازوالسکی) واحترامات لازمه را بجا آورد اسدالله خان وحیدرو گماشتگان من وعلی خان گماشته مشارالدوله بارهار از اینطرف گمرک ، بطرف دیگر گذاشتندوقضیه تفتیش باهمین کلمات خاتمه یافت رویهمرفته در این نقاط حساب درستی در کار نبود مثلاً در راه آهن بلیط درجه اول گرفته بودیم ولی در بین راه هر کس دلش میخواست وارد اطاق مامیشد وکسی جرئت حرف زدن نداشت در تفلیس بملاقات شریفالدوله که ژنرال قونسول بود رفتیم معلوم شدایشانهم احضار شده اند وقرار شد متفقاً به بادکوبه و از آنجا بایران برویم سرهنک مین باشیان را در هتل که منزل داشتیم دیدیم وشب از میانوی خودمارا مستفیض کرد وبعداز چند روز توقف بطرف بادکوبه حرکت کردیم .

در بادکوبه هم دوسه روز بودیم و بوسیله کشتی به انزلی آمدیم در ورود انزلی دوسه تیرتوپ از ساحل بطرف کشتی ما انداخته شد که کشتی مجبور به توقف گردید بعد از توقف يك قایق باچند صاحبمنصب انگلیسی از ساحل به کشتی آمده وبا اطلاع از وضعیت شریفالدوله که همراه بود اجازه ورود به بندر را داد در اینجا ما بکمک آقای شریفالدوله که خود در احکمران گیلان میدانست بر احتی وارد بندر شده از انزلی برشت آمدیم والا اگر متوجه میشدند که از مهاجرین هستیم قطعاً انگلیسها اجازه ورود و معاودت بایران را نمیدادند در رشت در منزل آقای سردار معتمد مهمان شدیم آقای شریفالدوله بانتظار تلگراف طهران که حکمران گیلان خواهد شد در رشت ماند ولی من ومشارالدوله با کالسکه که کرایه نمودیم روبرطهران آمدیم سایر آقایان هم تدریجاً از رشت بطهران آمدند من ومشارالدوله ویک نفر دیگر يك کالسکه گرفته بودیم در گردنه مابین منجیل و قزوین برف زیادی بود و بزحمت راه طی کرده بقزوین

آخری کورج شدہ تاریخ پر یہ کتاب مستعار
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
صورت میں ایک آنہ یومیہ دیرا نہ لیا جائیگا۔

